

நூலாம் பல்வன்

பதிம்பாசிரியர்

கலாநிதி ஆ. சுதாசிவம் M.A., D.Phil (Oxon)

நூல்ப் பள்ள

மீன் பதிப்பாசிரியர்

திருமதி திருஞானேஸ்வரி சுதாசிவம் B.A.

சுதாசிவம் பதிப்பகம்

2018

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title of the Book	:	Gnanap Pallu
Editor	:	Mrs. Thirugnaneswary Sathasivam Email: TSathasivam@msn.com
Subject	:	Tamil Literature
Publisher	:	Sathasivam Publications
Copy Right	:	Anpalakan Sathasivam, M.D.
Language	:	Tamil
Edition	:	Reprint
Year of Publication	:	2018
Number of Pages	:	188
Printers	:	Unie Arts (Pvt) Ltd., 48B, Bloemendhal Road, Colombo 13. Sri Lanka. Tel: +94112330195

நூல் விபரம்

நூல் தலைப்பு	:	ஞானப் பள்ளு
மீன் புதிப்பாசிரியர்	:	திருமதி திருஞானேஸ்வரி சதாசிவம்
நூற்பொருள்	:	தமிழ் இலக்கியம்
வெளியீடு	:	சதாசிவம் பதிப்பகம்
பதிப்புரிமை	:	அன்பழகன் சதாசிவம், M. D.
மொழி	:	தமிழ்
பதிப்பு விபரம்	:	மீன்பதிப்பு
பதிப்பு ஆண்டு	:	2018
மொத்தப் பக்கங்கள்	:	188
அச்சிட்டோர்	:	யுனி ஆர்ட்ஸ் (பிரைவேட்) லிமிடெட் இல. 48B , புளுமெண்டால் வீதி, கொழும்பு - 13, இலங்கை. தொ. பேசி : +94112330195
ISBN	:	978-955-0210-16-9

வெளியீட்டுரை

பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் ஒளையதும்ப்

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற கோட்பாடுடைய கணியன்பூங்குன்றனார் வாழ்ந்த சங்கப் புலவர் காலம் முதல் இற்றைவரை தமிழ் இலக்கியம் பல்வேறு பரிமாணங்களைப் பெற்றுள்ளது. தமிழ்மொழி, உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் பரந்து வாழும் தமிழ் மக்களால் பேசப்படும் செம்மொழியாகவும், உலகப் பல்கலைக்கழகங்களில் ஆய்வுமொழியாகவும் கற்கை மொழியாகவும் திகழ்கின்ற இலக்கியப் பாரம்பரியமும் பேச்சுவழக்கும் கொண்ட மேன்மை மிகு மொழியாகும். உலக மொழிகளிற் பேச்சுமொழி தொடங்கிய காலம் முதல் இன்றுவரை பேச்சு மொழியாகவும் தொடர்ச்சியான இலக்கியப் பாரம்பரியமும் கொண்ட மொழியாகவும் செம்மொழியெனப் போற்றப்படும் தகுதியும் பெற்றுத் தமிழ் மொழி விளங்குகிறது. தொல்காப்பியம் முதற்கொண்டு வீரசோழியம், நன்னூல் எனப் பல இலக்கண நூல் வளங்களும், இலக்கிய இலக்கண நூல்களுக்கான உரை இலக்கியங்களும் தமிழ் மொழிக்குச் சிறப்பளிக்கின்றன. பிறமதங்கள், பிறமொழிகள் தமிழிற் கலந்தபோதெல்லாம் தேவைக்கேற்ப அவற்றையும் உள்வாங்கி, தமிழ்மொழிக்கே உரிய மரபுகளுடன் தமிழ் இலக்கியம் வளர்ந்துவந்துள்ளது. சமணம், பௌத்தம், இஸ்லாம், கத்தோலிக்கம் ஆகிய சமயங்கள் தமிழ்மொழி இலக்கிய, இலக்கண வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன.

இப்பின்னணியிலேயே ஞானப்பள்ளு இலக்கியத் தோற்றம், அதன் முக்கியத்துவம் பற்றி அறிய வேண்டியுள்ளது. பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்கள் தமிழ் இலக்கிய இலக்கண ஆய்விலும், மொழியியல் துறையிலும் மிக்க புலமை உடையவர். அவர் ஞானப் பள்ளு நூலைப் பதிப்பித்து, அதற்கு மீண்டும் நிலைபேறளித்தார் என்றே கூற வேண்டும். இந்நூல் இயற்றப்பட்டமை பற்றி நல்லூர் ஞானப்பிரகாசர் கருத்தைப் பேராசிரியர் சதாசிவம் வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

“ஞானப்பள்ளு என்னும் இந்நால் யாழ்ப்பாணத்துக் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவப் புலவர் ஒருவராற் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதாகும். இதன் காலம் கி.பி.1642 என்பர் நல்லூர் ஞானப்பிரகாசர். இந்நாலாசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. ” (பதிப்புரை பக். VII)

தமிழ் நாட்டைப் போர்த்துக்கேயர் ஆட்சி புரிந்த 16ஆம், 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆட்சியாளர்களின் ஆதரவுடன் கத்தோலிக்க மதம் மக்களிடையே பரப்பப்பட்டது. இலங்கையில் அக்காலத்திற் கத்தோலிக்க மதம் பரப்பிய மதகுருமார், மக்களிடையே மிகவும் பிரபல்யம் பெற்றிருந்த கூத்து இலக்கிய மரபைத் தழுவி, மூவிராசாக்கள், ஞானசவுந்தரி, எண்டிரீக்கு எம்பரதோர், கிள்தோப்பர் முதலான பைபிள் தழுவிய பல்வேறு கதைகளைத் தமிழ் அண்ணாவிமாரின் துணைக்கொண்டு கூத்துக்களாக எழுதுவித்து அவற்றினாடாகக் கத்தோலிக்க மத நம்பிக்கையை மக்களிடையே வேறான்றச் செய்தனர். இப்பின்னணியில் ஞானப்பள்ளு நால் ஆக்கம் பெற்றுள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

சங்க காலம் முதலாகத் தமிழர் வழங்கிவந்த முகவைப்பாட்டு, ஏர்மங்கலம், உழுத்திப்பாட்டு என்பன 14ஆம் நூற்றாண்டளவில் பள்ளு என்னும் சிற்றிலக்கியமாக வளர்ச்சி அடைவதாயிற்று. அதற்கு முன்னர் கோயில் திருவிழாக்களிற் பள்ளு நாடகமாக கூத்து மரபில் (Folk Drama) ஆடப்பட்டுவந்துள்ளது. அக்கூத்து இலக்கிய நயம் கருதிய புலவர்கள் அதனைச் சிற்றிலக்கிய மரபைத் தழுவி ‘பள்ளு இலக்கியம்’ எனப் பாடலாயினர். 16ஆம் 17ஆம் நூற்றாண்டுகளிற் கோயில்கள் தழுவிய சமய இலக்கியமாகவே பள்ளு இலக்கியங்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. அவ்விலக்கிய மரபிலே முக்கூட்டற்பள்ளு, ஞானப்பள்ளு, கதிரைமலைப்பள்ளு, பறாளை வினாயகர் பள்ளு எனப் பல பள்ளு இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெறலாயின. தமிழில் தோன்றிய பள்ளு நால்களைப் பற்றிய விபரங்களைப் பேராசிரியர் அவர்கள் தனது ஆய்வுரையிலே தந்துள்ளமை காண்க.

தமிழகத்தில் அக்காலத்தில் இருந்த கோயில்கள் ஓவ்வொன்றைப் பற்றியும் தனித்தனி பள்ளு, குறவுஞ்சி முதலிய நாடகபாணியிலமைந்த

இலக்கியங்கள் தோன்றின. அவை மக்களைக் கோயில்பாற கவரும் கூத்து இலக்கியங்களாகப் பேணப்பட்டன. பள்ளு நாடகத்தில் கிடம்பெறும் பள்ளன், பள்ளி, பண்ணைக்காரன் மற்றும், குறவுஞ்சி நாடகத்தில் வரும் குறவன், குறத்தி முதலான கதாமாந்தர்கள் பார்வையாளரின் கவனத்தை மிகவும் கவர்ந்ததால் அவ்விலக்கியங்களுக்கு மக்கள் மத்தியில் பெரிதும் வரவேற்புக் கிடைத்தது.

ஞானப்பள்ளு ஆசிரியர், இறைதாதன் யேசு கிறிஸ்துநாதரின் மேன்மையைப் பாடும் பின்னணியிலேயே இந்நாலை கியற்றியுள்ளமையைப் பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்கள் இந்நாலின் பதிப்புரையிலே மிகவும் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். பள்ளு இலக்கியத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி, பாட்டியல் நூல்கள் கூறும் பள்ளு இலக்கிய இலக்கணம், ஞானப்பள்ளின் அமைப்புமுறை முதலான பல்வேறு விடயங்களைத் தமிழிலே தோன்றிய பள்ளு இலக்கியங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு ஆராய்ந்து எழுதியுள்ள ஆய்வுரை, குறிப்பாகப் பல்கலைக்கழக மாணவருக்கும் தமிழ் இலக்கிய ஆய்வாளருக்கும் பெருந்துணையாக அமையத்தக்கவை.

17ஆம் நூற்றாண்டில் கியற்றப்பட்டு பல்லாண்டுகள் ஏட்டுப் பிரதியாக வழங்கிவந்த ஞானப்பள்ளை இரண்டாவது பதிப்பாக வெளிக்கொண்டும்போது பேராசிரியர் அவர்கள் தமது முன்னுரையில் குறிப்பிடும் தகவல்கள் பதிப்பாளர் பின்பற்ற வேண்டிய பதிப்பு தற்மமாகும். அவை வருமாறு உள்ளது:

“கிறிஸ்து பெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு மருதநில மக்கள் வாழ்க்கையைச் சித்திரித்துக் காட்டும் இந்நால் ஏறக்குறைய 250 ஆண்டுகளாக ஏட்டு வழவிலிருந்து முதன் முதலாக 1904 ஆம் ஆண்டு அச்சிடப்பட்டது. கிஃது சில்லாலை பண்டிதர் ஸ்ரீ.ச. அந்தாம்பிள்ளை அவர்கள் கேள்விப்படி பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளிலிருந்தெடுக்கப்பட்டு மாதகல் ஸ்ரீ.வ.லோ. அமிர்தநாதபிள்ளை அவர்களால் தமது “தைரியநாத”

அச்சியந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டது. 1904 என்னுங் குறிப்பு மட்டும் அம்மூலப் பதிப்பிற் காணப்படுகின்றது. ஈழத்தெழுந்த பிற பள்ளு நூல்களாகிய கதிரைமலைப் பள்ளு, பறாளை விநாயகர் பள்ளு, தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு ஆகிய மூன்றும் சிதைந்த நிலையிலோ அன்றி அகப்படாத நிலையிலோ அச்சிடப்பட்டுள்ளன. அங்ஙனமின்றி ஞானப்பள்ளு முழுநூலும் மூலப்பதிப்பில் இடம்பெற்றுள்ளமை மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். நூலில் கிடைச் செருகல்கள் எதுவும் நுழையாதிருப்பதும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது” (பக். VII –VIII பார்க்க).

முதற்பதிப்பை அமிர்தநாதபிள்ளை பதிப்பித்தபோது, மூல ஏட்டுப்பிரதியில் உள்ளவாறே சிறிதும் மாறுபடாமல் அப்படியே பதிப்பித்திருந்த உண்மை தவறாத அவரது பதிப்பு உத்திமுறையைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். ஓர் இலக்கியம் 250 ஆண்டுகளாக பலராலும் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பிரதிபண்ணப்படும்போது ஏடமுதுவோரின் மொழியாற்றலைப் பொறுத்து அதில் தவறுகள் ஏற்படுதல் கியல்பே. அன்றியும், பள்ளு இலக்கியத்தில் வரும் கதைமாந்தரின் பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் பெரிதும் இடம்பெறுதல் கியல்பாகும். அவர்களது உச்சரிப்பைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாவிட்டால் அந்நூலைப் பதிப்பிப்போர் பல தவறுகளை அப்படியே பதிப்பிக்க நேரிடுகிறது. சிறந்த மொழியியல் அறிஞர்களில் ஒருவரான பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்கள் ‘இலங்கைப் பேச்சுத் தமிழ் சொல்லகராதி’யையும் தொகுத்த அனுபவம் மிக்கவர். அவர் முதற் பதிப்பிற் காணப்பட்ட கித்தவறுகளைத் தனது பதிப்பில் திருத்தியுள்ளார். அவ்வாறு திருத்திய தவறுகளை அடிக்குறிப்பாகத் தந்துள்ளமை ஒரு பதிப்பாசிரியரின் சிறந்த பண்பாக அமைகின்றது. தற்போது முதற் பதிப்பு நூல் (1904) கிடைக்காத நிலையில், பேராசிரியரின் திருத்திய முதற் பதிப்பின் (1968) மறுபதிப்பாக (Reprint) உள்ள இந்நூல் வாசகருக்கு மூலநூலின் தன்மையை எடுத்தியம்புவதாகவும் உள்ளது.

இந்நாலைச் செம்மையாக மீள்பதிப்புச் செய்யும் நோக்கோடு நூல் முழுவதும் தட்டச்சு செய்யப்பட்டது. தட்டச்சு செய்யப்பட்ட நூற்பிரதியை முழுமையாக மெய்ப்புப் பார்க்கும் முழுப் பொறுப்பையும் திருமதி திருஞானேஸ்வரி சதாசிவம் அவர்கள் என்னிடம் ஒப்படைத்தார்கள். அதனை இயன்றவரை தன்னார்வ அழிப்படையிலும், பேராசிரியரின் மாணவன் என்றவகையிலும் செம்மையாகச் செய்துள்ளேன். பேராசிரியர் சதாசிவம் 1968இல் திருத்திய முதற் பதிப்பாக வெளியிட்ட ஞானப்பள்ளு நூலில் எவ்வித மாற்றமோ திருத்தமோ ஏற்படாதவாறு இந்நால் மறுபதிப்பாக அமைந்துள்ளது. இப்பதிப்பு தமிழ் இலக்கிய மாணவர், ஆசிரியர், இலக்கிய ஆய்வாளர், படைப்பாளிகள், தமிழ் ஆர்வலர் அனைவருக்கும் பயன் அளிக்கும் என்பது எனது நம்பிக்கையாகும்.

பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் குளையதும்பி

இயக்குநர்

‘சுவாமி விபுலாநந்தர் தமிழ் ஆய்வு மையம் - கனடா’

05.09.2018

மீள் பகுப்புரை

திருமதி திருஞானேஸ்வரி சதாசிவம் B.A.

உலகில் தொழில்நுட்பம் மிக வளர்ந்துள்ள இக்காலக்கட்டத்தில் தொன்மைக்கால மனித வரலாறு பற்றிய ஆய்வுகள் விரிவடைந்து வருதல் காலத்தின் நியதியாகிறது. இந்நிலையில் பழைய ஆவணங்களை வெளிக்கொண்டும் முயற்சிகள், உலகளாவிய நிலையில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து மிகத் துரிதமாக நடைபெற்றுவந்தன. இப்பின்னணியில் தமிழ்மொழியின் தொன்மை இலக்கியங்களைத் தேடித்தொகுத்துப் பதிப்பிக்கும் முயற்சிகள் உ. வே. சாமிநாதஜயர் காலம் முதலாகத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அதேவேளை அவர்கள் பதிப்பித்த பழைய நூல்களிற் பல இன்றைமது தேவைகளுக்குக் கிடைக்காத நிலையே காணப்படுகின்றது. அப்பின்னணியில் 1964இல் பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்ட - ஞானப்பள்ளு - என்னும் அரிய நூலும் இன்று எமக்குக் கிடைக்குமாறில்லை.

பல்கலைக்கழக மாணவர்களும் தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர் பலரும் ஞானப்பள்ளு நூற் பிரதி கிடைக்குமா எனப் பல தடவைகள் எம்மை அழைத்து விசாரித்து வந்துள்ளனர். அவர்களின் வேண்டுதல்களுக்கு அமைவாகவும், ஞானப்பள்ளு நூலையும், எனது கணவரின் நூலாக்கம் பெறாதுள்ள தட்டச்சுப் பிரதிகளையும் நூல்களாகப் பதிப்பித்து வெளியீடு செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுவருகின்றோம். இதன் முயற்சியாக 2017இல் Proto Sumerio Dravidian- The common origin of Sumerian and Dravidian Languages - என்ற நூலை வெளியிட்டோம். பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்கள் 1964இல் புலமைப்பரிசில் பெற்றுக் கலிபோர்ணியா, பென்சில்வேனியாப் பல்கலைக்கழகங்களில்

சுமேரிய மொழிக்கும் திராவிடமொழிகளுக்குமிடையிற் காணப்படும் ஒற்றுமைகளை ஆராய்ந்து எழுதிய Sumerian a Dravidian Language என்ற அந்த ஆய்வேட்டுடன், 1966இல் கோலாலம்புரில் நடைபெற்ற அனைத்துலக மகாநாட்டில் வாசித்த The Dravidian Origin of Sumerian Writing என்ற ஆய்வுக் கட்டுரை, 1969இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் திராவிட மொழியியல் மாநாட்டில் வாசித்த Affinities Between Dravidian and Sumerian என்ற ஆய்வுக் கட்டுரை, 1987இல் கோலாலம்புரில் நடைபெற்ற ஜந்தாவது அனைத்துலக மகாநாட்டில் வாசித்த Studies in Sumero - Dravidian Phonology என்ற ஆய்வுக் கட்டுரை ஆகியனவற்றையும் சேர்த்துத் தொகுத்து மேற்குறிப்பிட்ட ஆங்கில நூலாக வெளிவந்துள்ளது.

ஞானப்பள்ளு நூற்பிரதி எமது வீட்டு நூலகத்திலும் கிருக்கவில்லை. கொழும்பிலுள்ள தமிழ் ஆர்வலர்களையும் விசாரித்தும் பயனளிக்கவில்லை. இறுதியாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் கிருப்பதாக அறிந்து அங்கு சென்று நூலகர் திருமதி எஸ். அருளானந்தம் மூலம் அந்நூலை Scan Copy செய்து எடுத்துக்கொண்டோம். இப்பிரதியை எடுப்பதற்கு உதவிசெய்த நூலகருக்கு எமது நன்றி உரித்தாகுக. அப்பிரதியைக் கொழும்புக்கு எடுத்து வந்து அதனை முழுமையாகத் தட்டச்சு செய்வித்து நூலாக்கியுள்ளோம்.

இப்போது, உங்கள் கரங்களிலே தவழும் ஞானப்பள்ளு நூலாக வருவதற்குப் பேருதவி செய்தவர் பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் கிளையதம்பி அவர்கள் ஆவார். கிவர், பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்களின் மாணவரும், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றில் முந்நாள் விரிவுரையாளரும், தற்போது அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் கண்டா வளாகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவரும், எமது குடும்ப

நண்பருமாகிய பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் அவர்கள் இந்நாலை முழுமையாக மெய்ப்புப் பார்த்து உதவினார். அத்துடன் இதனைப் பதிப்பித்தல் தொடர்பான அறிவுரைகளும் வழங்கி, இந்நால் மீள்பதிப்பாக வெளிவருவதற்கான முயற்சியில் பெரும் பணி ஆற்றியுள்ளமையை நன்றியுடன் பதிவு செய்கின்றோம். உயர்தமிழ்க் கல்வி மாணவர்கள், தமிழ் இலக்கிய ஆய்வாளர்கள், மற்றும் தமிழ் ஆர்வலர்கள் அனைவருக்கும் இந்நால் கிடைக்கக் கூடியதாக இருப்பதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

பேதஸ்டா, மேரிலாண்ட்.

அமெரிக்கா.

29.10.2018

நூல்ப் பள்ளு

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி ஆ. சுதாசிவம் M.A., D. Phil.
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்
கொழும்பு.

அரசு வெளியீடு

231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு
கொழும்பு - 13,
இலங்கை.

அரசு வெளியீடு : 18
முதற் பதிப்பு : நவம்பர், 1968

விலை : ரூபா. **4.00**

GNANAP-PALLU

(A Literary Work of the Seventeenth Century)

Edited by :

Dr. A. Sathasivam M.A., D. Phil.

Head of the Department of Tamil
University of Ceylon, Colombo.

Published by :

ARASU Publications,
231, Wolfendhal Street,
Colombo - 13 (Ceylon)

First Edition :

18th November, 1968

ரெயின்போ பிரின்டர்ஸ், 231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு, கொழும்பு - 13.

வெளியீட்டுரை

ஆலம் வதை ஒன்று, அஃது உய்ர்ப்புப் பெற்று முளை கொள்ளுகின்றது. அக் கன்று கால ஓட்டத்திலே மரமாகி, பல விழுதுகளையுங் செழுங்களைகளையுங் தாங்கப் பெரு வாழ்க்கை சுக்க்கின்றது. கன்றுக்கும் சீப்பாரிய மரத்தற்கும் எத்தனையோ வேறுபாடுகள் இருப்பதான் தோற்றம். ஆனால், ‘ஆல்’ என்ற ஒருச்சம் எத்தகைய மாறுபாட்டையும் அடையவேண்டில்லை. இந்த உருவகத்தில் ஒன்னோர் உண்மை முளை கொள்ளுகின்றது.

தமிழ்க் கண்ணி பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே உயிர்ப்புப் பெற்று, செந்நாப் புலவர்களின் உதடுகளிலும், சேரிவாழ் பாமரரின் இதழ்களிலும், ஏககாலத்தில், இன்றுவரை ஆடல் பயின்று வருகின்றாள். அவளுக்கு முன்னரும் பின்னரும் தோன்றிய மொழிகள் பல இன்று இறந்தனவாயின; ‘பிறிது பிறிதாகின’ சில; இன்னுஞ் சில பனுவல்களின் பக்கங்களிலே சயனிக்கின்றன. ஒன்றில், காலத் தேவைகளுக்கு இசைவான நெகிழ்வுகளை அநுமதிக்காத வைரம் பாய்ந்த வைதீகப் போக்கோ, அன்றேல், ‘கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்’ என்ற அதீதமான போலிப் புதுமை மோகமோதான் அவற்றின் அவலக்கதிக்கு ஏதுவாக அமைந்தது. ஆனால், நித்திய பெருவாழ்க்கை தமிழுக்கு மட்டும் எவ்வாறு தனிச்சிறப்பாகச் சித்தித்தது? இலக்கிய இலக்கண மரபுகளை மரபுநிலையிற் பாதுகாத்துத் தேவையான நெகிழ்வுகளையும் மரபாகத் தமிழ்ச் சான்றோர் ஏற்றமையே இதற்கான காரணியாகும்.

இலக்கிய மரபு பற்றிய பயிற்சியும் ஞானமுமின்றி, ‘மரபு வைதீகர் வகுத்த வழி, புதிய இலக்கிய ஆக்கத்திற்குத் தடையான வேலிகளை அது இட்டுள்ளது’ எனக் கூறி, சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், சேரி இலக்கியத்தை மட்டுமே காமித்த எழுத்தாளர் சிலர் போர்க்கோலம் பூண்டனர். ‘இப்போக்கு அறியாமையில் முளை கொண்டது: இலக்கிய சேமத்திற்கு ஒவ்வாதது’ என்பதை அப்பொழுது இருவர் தெளிவாக உணர்ந்தனர். அவர்களுடைய உள்ளங்களிலே அருள் சுரந்திருக்க வேண்டும்.

ஓர் அருள் நெஞ்சின் அபயக் குரல் முதன்முதலிற் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து எழுந்தது. தனித்துவம் - திண்மை - துணிவு - தெளிவு- தமிழ் மீது செறிந்த பக்தி ஆகிய பஞ்ச பண்புகளும் அக்குரலில் நேர்த்தியாக இழைத்தன. அக்குரலை எழுப்பியவர் இன்று இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் (கொழும்பு) தமிழ்த்துறைத் தலைவராக விளங்கும் கலாநிதி ஆ.சதாசிவம் அவர்களேயாவர்.

‘மரபுநிலை திரியின் பிறிதுபிறி தாகும்’ என்பதை விளக்கி, ‘வழக்கு எனப்படுவது உயர்ந்தோர் மேற்றே; நிகழ்ச்சி அவர்கட்டாக லான்’ என்பதை வலியுறுத்தி, ‘The still point of the turning wheel’ ஒடும் சக்கரத்தின் அசையாப்புள்ளி) போன்றது மரபு என்பதை அவர் தெளிவாக்கினார்.

கலாநிதி ஆ.சதாசிவம் அவர்கள் பழந்தமிழிலக்கியத்தில் நிறைந்த புலமையுள்ள பண்பாளர். தமிழின் மேன்மைக்காக உழைத்தல் என்ற இலட்சியப் பயணத்தை மேற்கொண்டிருக்கும் இனியர். எடுத்த கருமத்தை தொடுத்து முடிக்கும் தகைமையர். இந்நாலினை அச்சிடும்பொழுது அவர் நல்கிய ஒத்துழைப்பு இனிய அநுபவமாகும். எதையும் ‘கருமமே கண்ணாக’ இயற்றும் அவர்தம் ஏக சிந்தையும், அற்புதப் பொறுமையும் நம்மை வியப்பிலாட்டியது. ஒரே கிடத்தில் பல மணிநேரம் அமர்ந்து, எழுத்து எண்ணிச் செப்பம் பார்த்தார். அவருடைய அத்தகைய உழைப்பின் அறுவடையான ஞானப்பள்ளு நூலின் திருத்திய பதிப்பான திதனை நமது பதினெட்டாவது நூலாக வெளியிடுகின்றோம்.

இந்நால் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவப் புலவரால் இயற்றப்பட்டது. எம்மதஞ் சார்ந்தவர்களாயினும் தமிழ் மரபிற் காலான்றித் தமிழ் செய்த அவர் திறன் வியக்கத்தக்கது. கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் வழிநின்று, சீரா செய்த உமறுப்புலவர் பாலைவனங்களிலும் தமிழகத்தின் வளமிக்கச் சோலைகளைக் கண்டுகளிப்புற்றார். அவ்வாறே ஞானப்பள்ளு நூலாசிரியர் நெற்றியி லிடும் மஞ்சணைப் பொட்டும், மற்றொரு திருநாமப் பொட்டும்’ எனவும், ‘மங்கலமி கப்பெருக வாகு புரிகுழலில்

மாலையுமிட்டு எனவும் மூத்த பள்ளியை தமிழ்ச்சியாகவே கண்டு களிப்புறுகின்றார். இப்புலவர் பெருமக்களின் இலக்கிய ஆக்கங்களும் தமிழிலக்கியச் சோலைக்கு வனப்பட்டின என்பதை உணர்ந்து, வரலாற்றுப் பிறழ்வுகளுக்கு இடமளிக்காது, நடுவு நிலைமை நெறி பேணி, பழைய தமிழ் நூல்கள் முறைமையிற் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும் என்ற இலட்சியத்தின் வடிவாக, சைவப் பழமாக வாழும் கலாநிதி ஆ.சதாசிவம் அவர்கள் ‘ஞானப் பள்ளு’ என்னும் கிறிஸ்தவ மதஞ்சார்ந்து எழுந்த இந்நாலினைப் பதிப்பிக்கும் பெருமுயற்சியில் ஈடுபட்டார் போலும். இன்று நமக்கு முழுமையாகக் கிடைத்துள்ள பள்ளு நூல்களுள் காலத்தால் முந்தியதும், நீளத்தாற் பெரியதும் ஞானப்பள்ளு நூலேயாகும். நல்லூரிலமைந்த தமிழரசர்களாம் சிங்கை ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளுடைய ஆட்சி வீழ்ந்து பறங்கியர் ஆட்சி நிலைத்த பின்னரும், ஈழத்துக் கவிதையின் ஊற்றுக் கண் அடைப்பாது வளம்பெற்று விளங்கிற்று என்பதற்கு இந்நால் தக்கசான்றாகவும் அமைந்துள்ளது.

தமிழிலக்கிய மரபிலே ஆ.சதாசிவம் அவர்கள் எத்தகைய தினைப்பும். தெளிவான கருத்துக்களும் வைத்திருக்கின்றார் என்பதை ஓரளவிற்குப் புரிந்து கொள்ளுவதற்கு, அவர் எழுதி இந்நாலில் கிணைத்துள்ள கிரு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் திறவுகோல்களாக அமைகின்றன.

சங்க காலத்தின் தனிப்பாடல் மரபில் அன்பினைந்தினை கூறும் அகப்பாட்டுகளும் எழுந்தன. மருத நிலத்திற்கான உரிப்பொருள் ஊடலாகும். மருத நில வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் பிரபந்த வகையான பள்ளு நூலின் தொனிப் பொருளாக இவ்வுரிப் பொருள் மாறாது நிலைத்துள்ளமை கவனத்திற் குரியது. அதே வேளையில், கால ஓட்டத்திற்கு கிசைந்தொழுகும் முறையில் உருவ மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளது. தமிழில் எழுந்த முதற் காப்பியமான சிலப்பதிகாரக் காலத்திலேயே ஏர் மங்கலமும், முகவைப் பாட்டும் மருத நிலப்பாடல்களாக அமைந்தன. கிவை பக்தி இலக்கியக் காலத்தில் பத்துப் பாடல்களில் நிறைவேறும் முறைமை பெற்று உழுத்திப் பாட்டாக வளர்ச்சி பெற்றன. அதனைத் தொடர்ந்த சோழர் காலத்துக் காவியப்

பண்புகளின் தாக்கத்தினால், சிற்றிலக்கியஞ் சார்ந்த பள்ளுப் பிரபந்த உருவம் மலர்ந்தது.

மாறாத தொனிப் பொருளும், மாறும் உருவங்களும் என்ற முறைமையிலும், மாறாத உருவங்களும் மாறும் தொனிப் பொருளும் என்ற முறைமையிலும் தமிழின் மரபுநிலை பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அவர் சுட்டாமற் சுட்டி ஆராயும் பகுதிகள் பொதுவாகத் தமிழ்க் கலைஞர்களுக்கும், குறிப்பாகப் பல்கலைக்கழக மாண்பாக்கருக்கும் பெருவிருந்தாக அமைந்துள்ளன.

தமிழர் மத்தியிற் பண்டைய நூல்களைப் பற்றிய அறிவு அகலிக்கும் அதேவேளையில், அன்னாரின் சுவைக்குப் புதிய கிலக்கியங்களும் படைக்கப்படல் வேண்டும் என்பது நமது குறிக்கோளாகும். எனவே, ஈழத் தமிழகத்தில் ஆக்க கிலக்கியத் துறையில் வகையிலும் எண்ணிக்கையிலும் அதிக நூல்களை திதுவரையில் வெளியிட்டுள் நாம், குறிக்கோளின் பிறிதொரு பகுதியைப் பூர்த்தி செய்யும் முகமாகவும் ஞானப்பள்ளு நூலின் கலாநிதி ஆ.சதாசிவம் அவர்களின் பதிப்பினைத் தமிழன்னையின் திருவடிகளிலே சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

எம். ஏ. ரஹ்மான்
அரசு வெளியீடு

பதிப்புரை

ஞானப்பள்ளு என்னும் இந்நால் யாழ்ப்பாணத்துக் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவப் புலவர் ஒருவராற் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் கியற்றப்பட்டதாகும். இதன் காலம் கி.பி. 1642 என்பர் நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர். இந்நாலாசிரியரின் பெயர் தெரியவில்லை.

கிறிஸ்து பெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு மருதநில மக்கள் வாழ்க்கையைச் சித்திரித்துக் காட்டும் இந்நால் ஏற்க்குறைய 250 ஆண்டுகளாக ஏட்டு வடிவிலிருந்து முதன் முதலாக 1904 ஆம் ஆண்டு அச்சிடப்பட்டது. கிஂது சில்லாலை பண்டிதர் ஸ்ரீ.ச. அந்தாம்பிள்ளை அவர்கள் கேள்விப்படி பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளிலிருந் தெடுக்கப்பட்டு மாதகல் ஸ்ரீ.வ.லோ. அமிர்தநாதபிள்ளை அவர்களால் தமது “தெரியநாத” அச்சியந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டது. 1904 என்னுங் குறிப்பு மட்டும் அம்மூலப் பதிப்பிற் காணப்படுகின்றது.

ஈழத்தெழுந்த பிற பள்ளு நூல்களாகிய கதிரைமலைப் பள்ளு, பறாளை விநாயகர் பள்ளு, தண்டிகைக் கணகராயன் பள்ளு ஆகிய மூன்றும் சிதைந்த நிலையிலோ அன்றி அகப்படாத நிலையிலோ அச்சிடப்பட்டுள்ளன. அங்ஙனமின்றி ஞானப்பள்ளு முழுநாலும் மூலப்பதிப்பில்

இடம் பெற்றுள்ளமை மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். நூலில் கிடைச் செருகல்கள் எதுவும் நுழையாதிருப்பதும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது.

யாம் இப்பதிப்பை மேற்கொள்வதற்குரிய காரணங்கள் பலவாகும். முதலாவதாக, ஈழத்துக் கவிதைக் களஞ்சிய நூற்றொகுப்பைத் தொடங்கிய காலத்தில் ஞானப்பள்ளின் ஒரு பிரதியைத் தேழியலைந்து மிக்க கிண்ணல் எதியபோது, அருகிய இந்நூற் பதிப்பை யாமே விரைவிற் கொண்டுவர வேண்டுமென்று முடிவு செய்தோம். அந்நூல் வெளியாகி இரண்டாண்டுகள் பூர்த்தியாவதற்கிடையில் இந்நூற்பதிப்பு வெளிவருவது திருவருளின் துணையாலாகும். இரண்டாவதாக, மூலப்பதிப்பிற் பல செய்யுள்கள், அசை, சீர், தனை முதலியன பிரிக்கப்படாதும் இசை வகுக்கப்படாதும் தெளிவின்றியிருந்தமையின் அவற்றை வகுத்தமைத்து வெளியிட வேண்டுமென்னும் அவா எழுந்தது. பெரும்பாலும் செய்யுள்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அடியண்ணிக்கையோ செய்யுள்களின் எண்ணிக்கையோ குறிக்கப்படாத நிலையில் அச்சிடப்பட்ட மூலப்பதிப்பைத் திருத்தி முறைப்படச் செய்யுள்களாக்கி 257 ஆக வகுத்துள்ளோம். மூன்றாவதாக, செய்யுள்கள் பல கிண்ணபா எனப் பெயரிட வேண்டியிருந்தமையின் ஒரேழுத்துக் குறைந்தோ கூடியோ காணப்பட்ட கட்டளையழகளைச் சமன்செய்து கட்டளைக் கலிப்பா,

கட்டளைக் கலித்துறை எனப் பெயரிட்டுள்ளோம். நான்காவதாக, மூலப்பதிப்பில் நூலின் உப தலைப்புக்கள் மிகச் சிலவே கூறப்பட்டிருக்க, முக்கூடற் பள்ளு முதலிய பள்ளு நூல்கள் பலவற்றையும் ஒப்பு நோக்கிப் பள்ளுப் பிரபந்தங்களின் அமைப்புக் கிணாங்க உப தலைப்புக்களாக வகுத்துள்ளோம். ஜந்தாவதாக, ‘குயில் கூவல்’ முதலிய பகுதிகள் மூலப்பதிப்பில் கிடம் மாறி அச்சிடப்பட்டிருப்பதும் ஏனைய பள்ளு நூல்களின் அமைப்புக்கிணாங்க கிப்பதிப்பில் உரிய கிடத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன. ஏட்டுச்சுவழியின் கிதழ்கள் மாறியிருந்த போது எழுதுவோர்விட்ட பிழையே கிதுவாகும். ஆறாவதாக, கையெழுத்துப் பிரதிகளை எழுதியோர் செய்த தவறுகளைக் கண்டவற்றையும், அச்சுப் பிழைகளையும் கிப்பதிப்பிலே திருத்தியுள்ளோம். மூலப்பிரதியிலிருந்து மாற்றிய சொல்லையோ, சொற்றொடரையோ அடிக் குறிப்பிலே தவறாது குறித்துள்ளோம். கீஃது எமது பதிப்பிற் பிறர் காணுங் குறைகளை நீக்கிப் பிறிதோர் பதிப்பைக் கொண்டுவர விரும்புவோருக்கு மிக உதவுவதாகும். பொருள் விளங்காத கிடங்களை எம் மனம் போனவாறு மாற்ற விருப்பமின்மையால் மூலப்பதிப்பிற் கண்டவாறே பதிப்பித்துள்ளோம். பிற்காலத்தில் நூல்களைப் பதிப்பித்தோர் சிலர் மூலங்களைத் தாம் விரும்பியவாறு மாற்றியும், திரித்தும், சிதைத்தும் உள்ளனர். கிது பெரிய தவறாகும் கித்தகைய தவறு கிப்பதிப்பில் நிகழா வகை பார்த்துள்ளோம்.

இப்பதிப்பு ஒரு சீரிய பதிப்பு எனக் கூறுவதற்கில்லை. மூலத்தைத் திரிக்க விருப்பமில்லாத கோட்பாட்டோடு பதிப்பிக்கும் இந்நாலில் வரும் கட்டளைப் பாக்கள் தனைத்துண்டும் ஓசையில் முறிவுடைஞ் செல்லுதல் கியற்கையே. வேறு ஏட்டுப் பிரதிகள் அகப்படுங் காலத்தில் அத்தகைய பாக்கள் சீர்தூக்கி மாற்றியமைக்கப்படலாம். அன்றியும் இந்நாலைப்படிக்கும் தமிழன்பர்கள் தங்கருத்துக்களைக் காலத்துக்குக் காலம் அறிவிப்பரேல் அடுத்த பதிப்பிலே திருத்தங்கள் செய்ய உதவியாயிருக்கும்.

இந்நாலைப் பதிப்பிப்பதற்கு மூலகாரணராயிருந்து வருபவர் கொழும்பு அரசாங்க மொழித்துறை மொழியெயர்ப்புப் பகுதி மேற்பார்வையாளர் வித்துவான் எப். எக். சி. நடராசா அவர்களாவர். 1904-இல் அச்சிடப்பட்ட மூலப்பிரதியை அவர்களே தந்துதவினார். அத்துடன் பல்கலைக்கழகத்து நூல் நிலையத்தில் அகப்படாத பிற பள்ளு நூல்களையும் அன்னாரே தந்துதவினார். பள்ளு நூல்களைல்லாவற்றையும் ஒப்பு நோக்கி எமது கருத்தைத் துணிந்து கொள்வதற்கு அந்நால்கள் மிகவும் பயன்படலாயின. அன்னாருக்கு யாம் மிகக் கடப்பாடுடையோம். நூலின்யாப்புக்களைத்துணிந்துகிசை, சீர், தனை என்பன அமைக்குங்கால் ஏற்பட்ட இடர்ப்பாடுகள்

அனைத்தையும் போக்கியவர் செந்தமிழ்ப் புலவர் க.பாண்டியனார் அவர்கள். அன்னாரின் கைவண்ணம் இந்நாலிற் பதிந்திராவிடின் இப்பதிப்பால் நூலில் ஏற்படும் சிறப்புப் பண்புகள் பல கில்லாது போயிருக்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை. அன்னார் நீட்டே வாழ்க என்று வாழ்த்துவதுடன் எமது நன்றியறிதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையவர்களும் இப்பதிப்பிற் சில திருத்தங்களைச் செய்துதவியதற்காக எமது நன்றி அவர்க்கு உரியதாகுக.

தாம் வெளியிடும் எந்நாலையும் சிறப்பாக அச்சிட்டுத் தமிழ் மக்களின் நன் மதிப்பை ஈட்டிக் கொண்ட கொழும்பு அரசு வெளியீடினர் இந்நாலைத் தமது பதினெட்டாவது வெளியீடாக வெளியிட முன்வந்துள்ளனர். ஆக்க இலக்கியங்களை வெளியிட்டுப் பெருமையீட்டிக் கொண்ட அவர், ஈழத்துப் பழைய நூல்கள் அழியவிடாது பாதுகாக்கும் வண்ணம் இன்று முன்வந்து ஞானப்பள்ளை வெளியிட்டதற்கு ஈழத்துப் புலவர் பரம்பரையினர் அவர்களை வாழ்த்துவார்களாக. மிகக் குறுகிய கால வெல்லையில் சிறப்பாக இந்நாலை அச்சிட்டு வெளியிட்ட அரசு வெளியீட்டு உரிமையாளர் திரு. எம். ஏ. ரஹ்மான் அவர்களுக்கு எமது நன்றி உரியதாகுக.

இந்நூற் பதிப்பைத் தொடர்ந்து வெளிக்கொண்ட
விருக்கும் ஈழத்துப் பழம்பெரு நூல்களுக்குத் தமிழ்
மக்களின் பூரண ஆதரவும் எல்லாம் வல்ல இறைவனின்
தூண்டுதலும் கிட்டுவனவாகுக.

அ. சதாசிவம்

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்,
கொழும்பு,
15-10-68.

பள்ளுப் பிரபந்தத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

பள்ளு என்பது தமிழிலுள்ள தொண்ணூற்றாறு பிரபந்த வகைகளுள் ஒன்று. தமிழ்ப் பிரபந்த கிலக்கணாங் கூறும் பாட்டியல் நூல்களில் ‘பள்ளு’ என்னும் பெயருக்குப் பதில் ‘உழுத்திப்பாட்டு’ என்னும் பெயர் காணப்படுகின்றது. நாயக்கர் காலத்திற்றோன்றிய பள்ளுப் பிரபந்தங்களின் முன்னோடியே சோழர் காலத்திற் றோன்றிய உழுத்திப் பாட்டுக்கள் எனக் கூறினும் இழுக்காகாது. பள்ளிசை, பள்ளேசல் என்பன பள்ளுப் பிரபந்தத்துக்குரிய மறு பெயர்கள்.

தமிழிலுள்ள பள்ளு நூல்களாவன: கதிரைமலைப்பள்ளு, ஞானப்பள்ளு, முக்கூடற் பள்ளு, திருவாளூர்ப்பள்ளு, குருகூர்ப்பள்ளு, திருமலைப்பள்ளு, சிவசயிலப் பள்ளு, வைசியப்பள்ளு, வடகரைப் பள்ளு, உரிமை நகர்ப்பள்ளு, சீர்காழிப்பள்ளு, பறாளை விநாயகர் பள்ளு, தண்டிகைக்கனகராயன் பள்ளு, கண்ணுடையம்மை பள்ளு, திருவிடை மருதூர்ப் பள்ளு, மாந்தைப் பள்ளு, கூடற்பள்ளு, தஞ்சைப் பள்ளு, தென்காசிப் பள்ளு, கொடுமளூர்ப் பள்ளு, இராகைப் பள்ளு, புதுவைப் பள்ளு, முக்கூட்டுப் பள்ளு, மன்னார்மோகனப் பள்ளு, சண்பகராமன் பள்ளு, வையாபுரிப்

பள்ளு, திருச்செந்தில் பள்ளு முதலியன். இவற்றுட் காலத்தால் முந்தியது கதிரைமலைப் பள்ளு ஆகும். இஃது ஈழத்துத் தென் கதிரை வேலவரைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பட்டது. 130 செய்யுள்கள் கொண்ட இப் பிரபந்தத்தைப் பாழிய ஆசிரியரின் பெயரையோ அவர் வாழ்ந்த காலத்தையோ வரையறுத்துக் கூறுதல் முடியாது, 1478-1519 இல் நல்லூரிலிருந்து அரசாண்ட பரராச்சேகர மகாராசாவின் காலத்தது இந்நால் என்பதற்குப் பல ஆதாரங்கள் உள். பரராச்சேகரனின் ஆணையின்படி பன்னிரு புலவரால் இயற்றப்பட்ட பரராச்சேகரம் என்னும் வைத்திய நூலிலே தென் கதிரை வேலவர்' பலவிடங்களிற் புகழுப்படுகிறார். இப் பன்னிரு புலவர்களுள் ஒருவரே கதிரைமலைப் பள்ளைப் பாழனர் எனக் கருதக் கிடக்கிறது, கதிரைமலைப்பள்ளத் தொடர்ந்து ஞானப்பள்ளும் (1642), முக்கூடற்பள்ளும் (1680) எழுந்தன எனக் கூறலாம். இம்மூன்று பள்ளநூல்கள் தவிர்ந்த ஏனைய பள்ளு நூல்கள் 1700 ஆம் ஆண்டின் பின்னரே தோன்றின. கடந்த 250 ஆண்டுகளில் எழுந்த பள்ளுப் பிரபந்தங்களின் எண்ணிக்கை நூற்றுக்கும் மேலாகும். இவற்றுட் பல அச்சிடப்படா நிலையில் ஏட்டிலிருந்து செல்லரித்து அழிந்தும் போயின. ‘நெல்லு வகையை எண்ணினாலும் பள்ளு வகையை எண்ண முடியாது’ என்னும் பழமொழி எண்டு நினைவு கூரத்தக்கது, தமிழுகத்தில் முக்கூடற்பள்ளு தோன்றுவதற்கு முன்னர்த் தோன்றிய பள்ளு நூல்கள் அழிந்தொழிந்தன எனக் கூறுவது பொருந்தும்.

தோற்றம்

பள்ளுப் பிரபந்தம் மருத நிலத்து உழவர் வாழ்க்கையைச் சிறப்பித்துக் கூறுவதாகும். சங்ககாலத் தமிழுகத்திலே

தோற்றிய பாடல்கள் அனைத்தும் அகத்தினையையோ புறத்தினையையோ கூறும் தினைப் பாடல்களாகும். குறிஞ்சி, மூல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஜந்து நிலங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் தம் நிலத்து வாழ்க்கை முறைகளையும் ஆடல் பாடல் முதலியனவற்றையும் சிறப்பித்துப் பாடிய பாடல்களின் மரபை யொட்டியெழுந்தவையே சிலப்பதிகாரத்தில் வருணிக்கப்படும் வரிப் பாட்டுக்களும், குரவைப் பாட்டுக்களுமாகும். அந்நாலில் வரும் குன்றக் குரவை குறிஞ்சிநில மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் ஆய்ச்சியர் குரவை மூல்லைநில மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் கூறுவன். இக்குரவைப் பாடல்கள் போன்றே வேட்டுவவரி பாலைநில மக்கள் வாழ்க்கை முறைகளையும் கானல்வரி நெய்தல் நில மக்கள் வாழ்க்கை முறைகளையும் கூறும் வரிப்பாட்டுக்களாகும். ஜந்தினையுள் மருதத்துக்கு மாத்திரம் சிறப்பான குரவைப் பாடலோ வரிப் பாடலோ சிலப்பதிகாரத்தில் அமையவில்லை. (உனர் சுழ்வரியில் மருதநில வருணனையின்மை காண்க.) கானல்வரியிற் கூறப்படும் மூன்று ஆற்றுவரிப் பாடல்கள் மருதநிலத்தைச் சிறப்பிப்பனவாகும். அவற்றுள் ஒரு பாடல் பின்வருமாறு:

ஆற்றுவரி

உழுவ ரோதை மதகோதை யுடைந் ரோதை
 தண்பதங்கொள்
 விழுவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்தாய் வாழி
 காவேரி
 விழுவ ரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்த வெல்லாம்
 வாய்காவா
 மழுவ ரோதை வளவன்றன் வளனே வாழி காவேரி.

இவ் ஆற்றுவரிப் பாடற் பொருள் விரிந்து பிற்காலப் பள்ளுப் பிரபந்தங்களில் ‘ஆற்று வரவு’ அல்லது ‘ஆற்றில் வெள்ளாம் வருதல்’ என்னும் இயலாக இடம்பெற்றிருக்கிறது. சிலப்பதிகாரத்திலே தனிக்காதையில் விரித்துக் கூறப்படாத உழவர் வாழ்க்கை முறைகளைப் பற்றியும் அவர் தம் ஆடல் பாடல்களைப் பற்றியும் கூறும் பல குறிப்புக்களை ஆசிரியர் அந்நால் ‘நாடுகாண் காதை’ (10) யிலே தருகிறார்.

கருங்கை வினைஞரும் களமருங் கூடி
 ஒருங்குநின் றார்க்கு மொலியே யன்றியும்
 கழமலர் களைந்து முடிநா றமுத்தித்
 தொடிவளைத் தோனு மாகமுந் தோய்ந்து
 சேறாடு கோலமொடு வீறுபெறத் தோன்றிச்
 சொங்கய ணெடுங்கட் சின்மொழிக் கடைசியர்
 வொங்கட் டொலைச்சிய விருந்திற் பாணியும்
 கொழுங்கொடி யறுகையுங் குவளையுங் கலந்து
 விளங்கு கதிர்த் தொடுத்த விரியல்சூட்டிப்
 பாருடைப் பனர்போற் பழிச்சினர் கைதொழு
 ஏராடு நின்றோ ரேர்மாங் கலமும்
 அரிந்துகால் குவித்தோ ரரிகடா வறுத்த
 பெருஞ்செய்ந் நெல்லின் முகவைப் பாட்டும்

(வரி 125-137)

என்னும் அடிகளிற் சுட்டப்பட்டுள்ள ஏர்மங்கலம், முகவைப் பாட்டு ஆகியன முறையே ஏர் பூட்டியுமும் நேரத்திற் பாடப்படும் பாட்டும், நெல்லு முகந்து கொடுக்கப்படும் போது பாடப்படும் பாட்டுமாகும். எனவே மருத நிலத்தில் வயல்வேலை செய்வோராற் பாடப்படும் ஏர்மங்கலமும், முகவைப் பாட்டும் சிலப்பதிகார காலத்துக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே

வழக்கிலிருந்தனவாக வேண்டும். பிற்காலத்துப் பள்ளுப் பிரபந்தங்களில் வரும் ‘ஏற்பட்டி யுமுதல்’ என்னும் பகுதி ‘ஏர்மங்கலம்’ என்னும் பாடலின் விரிவாகவும், ‘நெற்பொலி தூற்றல்’ என்னும் பகுதி ‘முகவைப்பாடு’ என்பதன் விரிவாகவும் அமைந்திருத்தல் நோக்கற் பாலது. எனவே சிலப்பதிகாரத்திற் குறிக்கப்பட்டுள்ள ஆற்றுவரி, ஏர்மங்கலம், முகவைப்பாடு ஆகிய மூன்றும் பிற்காலத்திற் ரோன்றிய பள்ளுப் பிரபந்தத்தின் முக்கிய உறுப்பாக அமைதலைச் சிறப்பாகக் காணலாம்.

இனி, சிலப்பதிகாரத்துக்குப் பல நூற்றாண்டுகள் முற்பட்டுத் தோன்றிய தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கண நூலில் வரும் ‘ஏரோர் களவழி’ (புறத்தினை, 21) என்பது மருதநிலத்திலே விளையுட் காலத்தில் நெற்கதிரை ஆய்ந்து சூடுவைத்துப் பொலி தூற்றி யாவருக்கும் பகிர்ந்துகொடுத்து உண்டு களியாட்டயரும் வேள்வியைச் சுட்டுவதாகும். இதனை விரித்து விளக்கும் பிற்காலத்தெழுந்த புறப்பொருள் வெண்பாமாலை யென்னும் நூல் ‘கினை நிலை’ யென்னுந் துறையில்,

தண்பணை வயலுழுவனைத்
தெண்கினைவன் றிருந்து புகழ் கிளந்தன்று

எனக் கூறுகின்றது.

பகடுவாழ் கென்று பனிவயலு ஓாமை
அகடுபோ லங்கட் டடாரித் - துகடுடைத்துக்
குன்றுபோற் போற்விற் குருசில் வளம்பாட
கிண்றுபோ மொங்கட் கிடர்

(வாகைப் படலம் 32)

என விளக்கமுங் கூறுகின்றது அந்நால். மருத
நிலப் பண்ணைத் தலைவனது ஏர் வாழ்கவென்று
கிணை கொட்டுமவன் புகழ்ந்து பாடியது இச்செய்யுளில்
விளக்கப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனம் சங்ககாலத் தமிழகத்திற்
பாடப்பட்டு வந்த ஆற்றுவரி, ஏரமங்கலம், முகவைப்பாட்டு,
ஏரோர் களவழி ஆகியன பிற்காலத்துப் பள்ளுப் பிரபந்தங்களின்
உறுப்புக்களாய் அமைந்திருத்தல் எண்டு நோக்கத்தக்கது.

இலக்கணம்

தமிழ்ப் பாட்டியல் நூல்களுட் காலத்தால் முந்தியதாகிய
பன்னிரு பாட்டியலில் உழுத்திப்பாட்டு, குறத்திப்பாட்டு
என்பனவற்றின் இலக்கணங் காணப்படுகின்றது. இவற்றுள்
உழுத்திப்பாட்டு என்பதே பிற்காலத்தில் பள்ளுப் பிரபந்தமாகவும்,
குறத்திப்பாட்டு என்பதே குறவுஞ்சி யென்னும் பிரபந்தமாகவும்
மாறின. இவற்றிற்குப் பன்னிருபாட்டியல் கூறும் இலக்கணம்
பின்வருமாறு:

உழுத்திப் பாட்டு

புரவலற் கூறி யவன்வா ழியவென்
றகல்வயற் றொழிலை யொருமை யுணர்ந்தன
ளனவரு மீரைந் துழுத்திப் பாட்டே. (335)

குறத்திப்பாட்டு

இறப்பு நிகழ்வெதிர் வென்னுமுக் காலமுந்
திறப்பட வுரைப்பது குறத்திப் பாட்டே (336)

குறத்திப் பாட்டுமெதனோ ரற்றே (337)

இவ்விரு பாட்டுக்களின் இலக்கணங்களையும் பிற்காலத்துப் பள்ளு, குறவுஞ்சி என்பனவற்றின் இலக்கணங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது தோற்றக் காலத்தில் அவை பெற்றிருந்த எளிமை புனராகின்றது. இவற்றுள் உழுத்திப் பாட்டு என்பது ‘புரவலன் நீடுவாழ்வானாக’ என்று அவனை வாழ்த்துவதுடன் வயலில் நடைபெறும் தொழில்களை உழுத்தி ஒப்பற உணர்ந்து கொண்டாளெனப் பத்துப் பாட்டாற் பாடப்படுவதாகும். எனவே உழுத்திப்பாட்டு தோற்றக் காலத்திற் பின்வரும் பண்புகளைக் கொண்டிருந்தது:

1. புரவலனை வாழ்த்துதல்.
2. வயற் றாழிலை வருணித்தல்.
3. உழுத்தி யென்னும் பெண்பாற் கூற்றாய் அமைதல்.
4. பத்துப் பாடல்கள் கொண்டிருத்தல்.

இவ்விலக்கணங்கொண்ட நூல்கள் ஒன்றும் இன்று வழக்கிலில்லை.

பதினான்காம் நூற்றாண்டில் எழுந்ததாகக் கருதப்படும் நவநீதப் பாட்டியலின் மிகைச் செய்யுள்கள் நான்கு, உழுத்திப் பாட்டின் இலக்கணத்தை விரித்துக் கூறும்.

கடவுள் வணக்கம் உழுத்திய ரூங்குடும் பன்
வரலொன்
நடைமுறை நாடு வளங் குயிற் கூமழைக்காங்
குறியோற்ப்
படுமா றுவரற் சிறப்புட் றேத்தலை வன்வரற்
கூப்
படுமெவ னன்னாள் உரப்பல் வெளியாம் பண்ணைச்
செயலே.

வினாச்சொல் லாயர்வரு விக் கவரல்
 தகைமுதலாள்
 தனாதுரை கேட்டுக் குடும்பன் கிடையிருந்தா
 னெனவந்
 தனாற்றோழு மாட்டப் புலம்ப முற்பள்ளி கூழு
 கொண்டுவரல்
 சொனானவன் மன்னித்தற் கேட்க வேண்டற்கு
 மறுத்திடலே.

சூளாவனை மீட்பவனைப் பணிவித் துழுவருழுக்
 காளை வெருட்பளை பாயப் புலம்பல் எழுந்து
 வித்தல்
 ஆளத் தலைவற் குணர்த்தல் நடல்விளை செப்பம்
 செய்நெல்
 நீள அளத்தல் முதற்பள்ளி கூவேசல்
 முட்டவையே.

இவ்வம யங்களிற் பாட்டுத் தலைவன் பெருமை
 யாங்காங்
 கொவ்விய சிந்து விருத்தம் விரவிவரத்
 தொடர்ப்பு
 செவ்விதிற் பாடுமது உழுத்திப்பாட்டு
 பள்ளுமென்பர்
 நவ்வி எனக்கண் மடவீர் பிறவிதம் நாட்டுவரே.

இறுதிப் பாடலில் வரும் ‘செவ்விதிற்பாடுமது உழுத்திப்பாட்டு
 பள்ளுமென்பர்’ என்னும் அடியிற் சுட்டப்பட்டவாறு
 அக்காலத்தில் “பள்ளு” என்னும் பெயரால் சிலர் உழுத்திப்

பாட்டினை அழைத்தனர் எனத் தெரிகிறது. எனவே, பள்ளு என்னும் பெயர் சிறுவரவிற்றாய் வழக்குக்கு வந்தமை இதனாற் பெறப்படுகிறது. இவ்விலக்கணத்தை ஆராயுமிடத்துச் சோழர் காலத்துக் காவியமரபுக்கேற்பப் பழைய உழுத்திப்பாட்டு அலங்கார நடைபெற்றுச் சிற்றிலக்கியம் அல்லது காவியமாக மாறிற்றென்னாம். பல்லவர் காலத்திற் பத்துப் பாடல்கள் கொண்ட பதிகங்களே பெருவழக்கு. இதனால், பல்லவர் காலத்திற் ரோற்றமெடுத்த உழுத்திப் பாட்டானது பன்னிரு பாட்டியல் கூறும் இலக்கணத்திற்கேற்பப் பத்துப் பாடலாக அமைவதாயிற்று. பல்லவர் காலத்திற் புரவலனைக் கூறிய உழுத்திப் பாட்டு சோழர் காலத்திற் பாட்டுடைத் தலைவன் பெருமை யாங்காங்கு கூறும் காவிய இலக்கணத்தைப் பெறுவதாயிற்று. அன்றியும், தோற்றக் காலத்தில் ‘உழுத்தி’ என்னும் பெண்பாற் பெயராற் பெயர் கொண்ட ‘பாட்டு’ சோழர்காலத்தில் ‘பள்ளு’ என்னுஞ் சாதியின் பெயரைப் பெறுவதாயிற்று. பள்ளர் - பள்ளமாகிய வயலில் வேலை செய்வோர், பள்ளி, பள்ளத்தி என்ற இரண்டும் பள்ளன் என்பதன் பெண்பாற் பெயர்களாய் அமைதல் காண்க. பள்ளம் + அத்து + கி = பள்ளத்தி ;

மகரமெய்யீற்றுப் பெயர்கள் கிகர விகுதி பெறும்போது அத்துச் சாரியை பெறுதல் வழக்கு.

பள்ளன் பள்ளத்தி தோற்றினரே.

(ஞானப்பள்ளு, 13)

பள்ளத்தி யார்அழகு பார்க்க முழியாதே.

(முக்கூடற்பள்ளு, 7)

அன்புவைத்தாற் சண்டையுண்டோ தங்கைப்

பள்ளத்தி (திருமலை முருகன் பள்ளு, 184)

1732இல் வீரமாழனிவரால் இயற்றப்பட்ட சதுரகராதி என்னும் நூலில் வரும் தொகையகராதியில் 96 வகைப் பிரபந்தங்களின் இலக்கணங் கூறும்போது ‘உழுத்திப்பாட்டு’ என்பதற்குப் பின்வரும் இலக்கணங் கூறுவர்:

“கடவுள் வணக்கம், முறையே முத்தபள்ளி கிளையபள்ளி குடும்பன் வரவொடு அவன் பெருமை கூறல், முறையே அவர் வரலாறு, நாட்டுவளன், குயிற்கூக் கேட்டல், மழை வேண்டிக் கடவுட் பரவல், மழைக்குறி யோர்தல், ஆற்றின் வரவு, அதன் சிறப்புக் காண்டல், கிவற்றிற்கிடையிடை அகப் பொருட்டுறையுங் கூறிப் பண்ணைத் தலைவன் வரவு, பள்ளிகளிருவர் முறையீடு, கிளையாளை அவன் உரப்பல், பள்ளன் வெளிப்படல், பண்ணைச் செயல் வினவல், அவன் அது கூறல். ஆயரை வருவித்தல், அவர் வரல், அவர் பெருமை கூறல், முத்த பள்ளி முறையீடு, குடும்பன் கிடையிருந்தான் போல வரல், அவனைத் தொழுவில் மாட்டல், அவன் புலம்பல், முத்தபள்ளி அடிசிற் கொடுவரல், அவன் அவளோடு கூறல், அவன் அவளை மன்னித்தல் கேட்க வேண்டல், அவள் மறுத்தல், அவன் சுஞ்சுறல், அவள் அவனை மீட்க வேண்டிப் பண்ணைத் தலைவனைப் பரவல், விதை முதலிய வளம் கூறல், உழுவர் உழல், காளை வெருளல், அது பள்ளனைப் பாய்தல், பள்ளிகள் புலம்பல், அவன் எழுந்து வித்தல், அதைப் பண்ணைத் தலைவற்கு அறிவித்தல், நாற்று நடல், வினைந்தபின் செப்பஞ் செயல், நெல் அளத்தல், முத்தபள்ளி முறையீடு, பள்ளிகளுள் ஒருவர்க்கொருவர் ஏசல் என கிவ்வுறுப்புக்கள் உறப் பாட்டுடைத் தலைவன்

பெருமை ஆங்காங்கு தோற்றுச் சிந்தும் விருத்தமும் விரவி வர இவற்றாற் பாடுவது”

வீரமாழனிவர் உழுத்திப்பாட்டுக்குக் கூறிய இந்நாற்பத்தெட்டு உறுப்புக்கள் பள்ளுப் பிரபந்தத்தின் உறுப்புக்களாம். சில பள்ளு நூல்கள் இவ் வறுப்புக்களிற் சில குறைந்தும் மிக்கும் வருவன.

அமைப்பு

இங்கு ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பள்ளு நூல்கள் கதிரைமலைப் பள்ளு, ஞானப்பள்ளு, முக்கூடற் பள்ளு, திருமலை முருகன் பள்ளு, பறானை விநாயகர் பள்ளு, தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு, சண்பகராமன் பள்ளு, வையாபுரிப்பள்ளு ஆகிய எட்டு ஆகும். ஒரு நூலின் அமைப்பு அது கூறும் பொருளிற் றங்கியிருக்கிறது என்பர். பள்ளுப் பிரபந்தத்தினுட் கூறப்படும் பொருள்களை கிரண்டு முக்கிய பிரிவினுள் அடக்கலாம்:

1. மருதநில வருணனை.
2. பாட்டுடைத்தலைவன் பெருமை.

இவற்றுள் மருதநில வருணனை அந்நிலத்திற் பயிர் செய்யும் மக்களின் வாய்மொழியாக அமையும்: பள்ளன், அவன் மனைவியான மூத்தபள்ளி, ஆசை நாயகியான இளையபள்ளி, அவன் வேலைசெய்யும் பண்ணையின் உரிமையாளனாகிய பண்ணைத் தலைவன் ஆகிய நான்கு கதாபாத்திரங்கள் காவிய மேடையிற் ரோன்றி உரையாடி நடித்துக் காட்டும் பான்மையிற் பள்ளு அமையும். இக்கதாபாத்திரங்களின் பெயர்கள்

சுட்டப்படலாகாது என்பது மரபு. சங்க நூல்கள் தலைவன், தலைவி, காதற்பரத்தை எனப் பாத்திரங்கள் கொண்டமை போன்று பள்ளுநூல்கள் இயற்பெயரைக் கூறாது பாத்திரங்களின் ஊர்ப்பெயரால் அவரைச் சுட்டும். சில பள்ளு நூல்கள் அவர்தம் நாட்டின் பெயரால் அவரைச் சுட்டும். செருசலைப் பள்ளி - ரோமாபுரிப் பள்ளி, மாவலிகங்கைப் பள்ளி - பக்ரதாகங்கைப் பள்ளி, ஈழமண்டலைப் பள்ளி - சோழமண்டலைப் பள்ளி, வடகாரைப் பள்ளி - தென்காரைப் பள்ளி; முக்கூடற் பள்ளி - மருதூர்ப் பள்ளி, வையாபுரிப் பள்ளி - தென்பழனிப்பள்ளி முதலிய பெயர்களால் முறையே மூத்தபள்ளியும் இளையபள்ளியும் அழைக்கப்படுதல் காண்க. பள்ளுப் பிரபந்தத்தில் வரும் பெரும்பாலான பாடல்கள் இவ்விருவர் கூற்றாக அமையும்.

பாட்டுடைத் தலைவனின் இயற்பெயர் பள்ளுப் பிரபந்தத்திற் கூறப்படும். திருமலை முருகன், தண்டிகைக் கனகராயன் முதலிய பெயர்களை நோக்குக. பாட்டுடைத் தலைவன் பெருமை கவிக் கூற்றாகவும் அமையும்; கவிக்கூற்றாக வரும் பாடல்கள் இயற்றமிழ்ப் பண்புமிக்கு வெண்பா, கலிப்பா, விருத்தம் முதலிய பாவகைகளில் யாக்கப்படும். பாட்டுடைத் தலைவன் பெருமையைக் கவிக்கூற்றாக வரும் பாடல்களிலென்றிப் பள்ளியர் குழுத்தரங்கூறல், தலைவன் பெருமை கூறல், நாற்று நடுகை முதலிய இயல்களை வருணிக்கும்போதும் ஆங்காங்கு விரவிக் கூறப்படும். முருகன், விநாயகர் முதலிய கடவுளரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்ட கதிரைமலைப் பள்ளு, பறாளை விநாயகர் பள்ளு என்பன தேவ பாணி வகுப்பைச் சாரும். தண்டிகைக் கனகராயன் முதலிய புரவலர்களையும் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு மிகப் பிறகாலத்திற் பள்ளு நூல்கள் எழுந்தன.

பள்ளியர் கூற்றாக வரும் பாடல்கள் சிந்து, தரு, ஏசல் முதலிய பாவினாங்களில் அமையும். ‘சிந்து’ என்னும் பாவினமே பள்ளுப் பிரபந்தத்தின் உயிர்நாடு எனலாம். பள்ளன், பள்ளியர் கூற்றாக வரும் பெரும்பான்மையான பாடல்கள் ‘சிந்து’ என்னும் இசைத்தமிழ் வண்ணத்தில் அமையும். பொதுமக்கள் பாழியாடும் நாட்டுப்பாடல் மெட்டுக்களிற் சிந்து அமைகிறது. பள்ளியர் கல்வியறிவு குறைந்தவராகையின் அவர் வாயிலிருந்து வரும் பாடல்களிற் சேரிமொழி விரவி வரும் என்பர். ஈழத்தெழுந்த பள்ளு நூல்களிற் சேரிமொழி அருகியும் தமிழுகப் பள்ளு நூல்களிற் சேரிமொழி மிக்கும் வருவதை அந்நூல்களைப் படிப்போர் உணர்வர்.

இசைத்தமிழும் நாடகத் தமிழும் விரவி, சேரிமொழி கலந்த பேச்சு மொழியிலைமும் பள்ளு நூற்குப் பழந் தமிழிலக்கணாங்களில் எடுத்துக் காட்டு இல்லையாயினும் அது

அம்மை யழகு தொன்மை தோலே
விருந்தே யியைபே புலனே யிழைபெனாஅப்
பொருந்தக் கூறிய வெட்டொடுந் தொகைகி
நல்லிசைப் புலவர் செய்யு ஞறுப்பென
வல்லிதிற் கூறி வகுத்துரைத் தனரே
(தொல், பொருள் 313, 11 - 15)

எனத் தொல்காப்பியர் வகுத்துக்கூறும் எண்வகை வனப்பினுள் ஒன்றாகிய ‘புலன்’ என்பதன் பாற்படும் இசைப்பாட்டு, நாடகச் செய்யுள் வகையைத் தழுவியதாகக் கொள்வர் அறிஞர்.
ஞா - D

சேரி மொழியாற் செவ்விதிற் கிளாந்து
 தேர்தல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
 புலனென மொழிப் புலனுணர்ந் தோரே

(தொல். பொருள் - 553)

என்பதுவே ‘புலன்’ என்னும் வனப்பின் இலக்கணமாகும். எனவே, பள்ளுப் பிரபந்தத்தின் அமைப்புக் கேற்ற வித்து பல நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் விதைக்கப்பட்டுவிட்டது.

மருத நிலத்து உரிப்பொருள் உடலாகும். இதுவே பள்ளுப் பிரபந்தத்தின் கதை வளர்ச்சியின் மையமாக விளங்குகிறது. எல்லாப் பள்ள நூல்களிலும் பள்ளன் ‘இரு பெண்டாட்டிக்காரனாக’ அமைகிறான். இளையபள்ளி யென்னும் பாத்திரமில்லை யெனில் ஊடலுக்கு இடமேயில்லை. மூத்த பள்ளி உத்தமப் பெண்; இளையபள்ளி ஓர் ஆடையலங்காரக்காரி; பள்ளனும் அவன் மனைவியான மூத்த பள்ளியும் ஒரே ஊரினர்; அவனை மருட்டிய இளைய பள்ளி அயலூரினாக அல்லது அயல் நாட்டினாக வருணிக்கப்படுகிறாள். காவிய மேடையில் முதலில் மூத்த பள்ளியும், பின் இளைய பள்ளியும் அதன்பின் பள்ளனும் தோன்றுகின்றனர்; அவர்தம் குழிப்பெருமை கூறல், தலைவன் புகழ் கூறல், நாட்டுவளங் கூறல் ஆகியன பெரும்பாலான பள்ள நூல்களில் மிகச் சிறு வேறுபாட்டுடன் அமைகின்றன. சில பள்ள நூல்களில் நகர் வளங்கூறலும் காணப்படுகின்றது. சோழர் காலத்துக் காவியமரபுக் கேற்ப முதலில் கடவுள் வணக்கம் அல்லது காப்பு என்பதனைப் பெற்று, நாட்டு நகர வருணனைகளை யுடைத்தாய்த் தன்னிகரில்லாத் தலைவன் பெருமை கூறிப் பள்ள என்னும் காவியம் வழிநடக்கிறது.

பள்ளனதும் அவன் மனைவி மூத்தபள்ளியினதும் நாடே பாட்டுடைத் தலைவனது நாடுமாகும். இளைய பள்ளி வேற்று ஊரினள் அல்லது வேற்று நாட்டின ஓகையாற் பள்ளு நூல்கள் சிலவற்றில் இரு வேறு நாடுகளின் வளன் கூறப்படுகிறது, ‘ாழு மண்டல நாடெங்கள் நாடே’ ‘சோழு மண்டல நாடெங்கள் நாடே’ எனப் பறானை விநாயகர் பள்ளில் இருபள்ளியரும் தத்தம் நாட்டுவளன் கூறுதல் காண்க.

எல்லாப் பள்ளு நூல்களும் ‘பள்ளியர் ஒருவரை யொருவர் ஏசல்’ என்னும் கியலுடன் முடிவு பெறுகின்றன. ஞானப்பள்ளில் 27 பாடல்கள் இந்நிகழ்ச்சியை வருணிக்கின்றன. சில பள்ளு நூல்களில் வாழ்த்துப் பாடல் ஈற்றிற் காணப்படுகின்றது. காவியத்தின் நடுவில் கிடம்பெறும் வருணானைகள் குயில் கூவல், மழை வேண்டல், மழை பொழிதல், ஆற்றில் வெள்ளம் வருதல், பண்ணைத் தலைவன் வரவு, விதைத்தல், நாற்றுநடுதல், அரிவு வெட்டுதல், சூடு வைத்தல், பொலி அளத்தல் என்னும் மருதநிலத்து நெல்வேளான்மைக் கால நிகழ்ச்சிகளாகும். இவையனைத்தும் பள்ளியர் பாடலாக அமைகின்றன. இந்நிகழ்ச்சிகளிடையே ஊடலுரிப் பொருள் வருணிக்கப்படுகின்றது, வயலுக்குள் வெள்ளம் வந்தும் பள்ளனைக் காணவில்லை; அவன் இளையபள்ளி வீட்டிற் கிடையாய்க் கிடக்கிறான் என மூத்தபள்ளி கூறும் பகுதி ஊடலைச் சிறப்பிக்கிறது. பள்ளனைப் பண்ணைத் தலைவன் வருத்த, மூத்தபள்ளி இரங்கி அவனை விடுமாறு கேட்கிறாள். மூத்தபள்ளி இரக்கவுணர்வுள்ளவளாகவும் இளையபள்ளி பெருமிதவுணர்வுள்ளவளாகவும் படைக்கப்படுகின்றனர். பள்ளனின் திண்டாட்டம் எல்லாப் பள்ளு நூல்களிலும் அழுகுறச் சித்திரிக்கப்படுகின்றது. நாடகங்களில் வரும் நகைச் சுவைப் பாத்திரமாகப் பண்ணைத் தலைவன் படைக்கப்படுகிறான்.

XXVIII

மாறு கண்ணும் பருத்திப்பைக்
 கூறை வயிறும் - கீர
                   மத்துப் போல் தலையும் சுரை
                   வித்துப் போல் பல்லும்
 நீறு போல் எழுந்த மூளை
 யூறு நாசியும் - தட்டி
                   நெரித்த மாங்கொட்டை போல் ஈ.
                   அரித்த வாயும்
 தாறு மாறாய் மீசையில் அஞ்
 சாறு மயிரும் - தூங்கற்
                   சண்னைக்கடாப் போல் நடையும்
                   மொன்னை முகமும்
 வேறு கீறி ஓட்ட வைத்த
 ஏறு காது மாய் - நேமி
                   வீரனார் முக்கூடற் பண்னைக்
                   காரனார் வந்தார்.

என முக்கூடற் பள்ளில் பண்ணைக்காரன் வரவு சித்திரிக்கப்படுகிறது. வயல் நாடக மேடையில் இவன் தோன்றும்போது பார்ப்போர் கைகொட்டிச் சிரிக்கும் நகைச் சுவைப் பாத்திரமாக விளங்குகிறான்.

சில பள்ளு நூல்களில் மாடுகளின் வகை, நெல்லின் வகை என்பன மிக விரித்துக் கூறப்படுகின்றன. இவை நூலெழுந்த காலத்து மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை அறிய உதவுவன. சில பள்ளு நூல்களின் பாக்களாண்ணிக்கை குறைவாகவும் வேறுஞ் சிலவற்றில் மிக்கும் காணப்படுகின்றன. ஞானப்பள்ளு 257 செய்யுள்களையுடையது; கதிரைமலைப் பள்ளு 130 செய்யுள்களையுடையது. ஏனைய பள்ளநூல்கள் இந்த இரண்டு நூல்களின் பா எண்ணிக்கைக்கு இடைப்பட்டன.

வளர்ச்சி

சாங்க காலத்து மருத நிலப் பாடல்களான ஏர்மாங்கலம், முகவைப்பாட்டு என்பன புரவலனையும் கூறும் பண்புடன் பத்துப் பாடல்கள் கொண்ட உழுத்திப் பாட்டாகப் பல்லவர் காலத்தில் மலரலாயின என்பதைப் பன்னிருபாட்டியலின் துணைக் கொண்டு முன்னர் விளக்கினோம். இவ் உழுத்திப்பாட்டு, காவியப் பண்புகள் பெற்றுத் தன்னிகரில்லாத தலைவனை வருணிக்கும் சிற்றிலக்கியமாக ஏறக்குறையப் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு வரையில் உருப்பெறலாயிற்றென நவநீதப் பாட்டியலின் துணைக்கொண்டு ஆராய்ந்தோம். இருபதாம் நூற்றாண்டிலே பள்ளு நூல்கள் எழுந்தனவாகக் கூற ஆதாரங் கிடைக்கவில்லை. எனவே, 1200 - 1900 ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடைப்பட்ட எழுநாறு ஆண்டுகளிற் நோன்றி வளர்ந்த உழுத்தியர் பாட்டு என்னும் பள்ளுப் பிரபந்தம் சிற்சில வகைகளில் மாற்றம்பெற்று வளர்ந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.

பள்ளினுள் அகப்பொருட்டுறைகள் விரவியும் வரும் என இலக்கணாங் கூறுகின்றது. காலத்தால் முந்திய பள்ளு நூல்களில் இப் பண்பைக் காண முடியவில்லை. பிற்காலத்தெழுந்த பறாளை விநாயகர் பள்ளு, சூருகூர்ப் பள்ளு, திருமலை முருகன் பள்ளு முதலிய நூல்கள் சிலவற்றில் மட்டும் இப் பண்பைக் காண முடிகிறது. உதாரணமாகப் பறாளை விநாயகர் பள்ளில் வரும் பின்வரும் துறைகளைக் குறிப்பிடலாம்:

கழிக்கரைப் புலம்பல்

விரைமலர் மேலறு காலிசை கானிசை
 மேவுபறாளையில் வாழ்
 வரைகிழி வேலவ னினிய சகோதர
 மதகய மாமுகனார்
 கரையொலி வார்கட லேதிரை யேசுற
 வேகழி யேகயலே
 யுரைமது நீண்மழை யேமய லோபெரி
 தோதரி தோதரிதே.

என்னுஞ் செய்யுள் (64) தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிவில் தலைவி யிரங்கலாகக் கூறப்படுகின்றது. இவ்வகப் பொருட்டுறைச் செய்யுள் ‘குயில் கூவல்’ என்பதற்கும் ‘மழை கேட்டல்’ என்பதற்குமிடையே புகுந்துள்ளது.

தலைவன் பொருள் வயிற் பிரந்துழித்
தலைவி வருத்தம் பாங்கி கூறல்

சங்கத்தை யேந்தும் பரஞ்சோதி நாதர்
 சயிலமின்னார்
 புங்கத்தை வாய்ந்த மணிநீலப் பார்வை
 பொலியுமுத்து
 மங்கத்தி லேற்றிடு தங்கத்திற் பீருமுண்டா
 யிருக்க
 வங்கத்தி லேறித் தனந்தேடப் போனவர்
 வந்திலரே.

என்னுஞ் செய்யுள் (106) ‘பள்ளன் ஆண்டைக்குக் கணக்கொப்பித்தல்’ என்னும் பகுதியின் பின் வருகின்றது.

நற்றாயிரங்கல்

காமன்மகிழ் மைத்துனனார் பொன்னாலைப்
 பதியிலுறை காயா மேனி
 மாமன்மகிழ் மருமகனார் சுழிபுரம்வாழ்
 பரஞ்சோதி வரதர் நாட்டிற்
 பூமகள்கேள் வனையனைய காளையுடன்
 தழுல்வடவை பொங்கு கானிற்
 சேமநிதி மாங்கலமான் சீற்றிவைத்
 தெவ்வாறு செல்கின் றாளே.

என்னும் நாற்றாயிரங்கற் செய்யுள் (115) ‘நாற்று நடவு’ என்னும் பகுதியிற் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வகப் பொருட்டுறைப் பாடல்கள் காவியத்தின் கியற்கை நடையை ஊறு செய்கின்றன எனலாம். பொருத்தமில்லாத கிடங்களில் புலவனின் வித்துவத் தன்மையைக் காட்டுதற்காக வலிந்து நுழைக்கப்பட்டன போன்று இச்செய்யுள்கள் காட்சி தருகின்றன. இது போன்றே ‘மாலையிரத்தல்’ (58), ‘வண்டு விடுதோது’ (109) என்னும் இரு அகப்பொருட்டுறைச் செய்யுள்கள் திருமலை முருகன் பள்ளிற் கூறப்படுகின்றன.

‘பள்ளியர் கும்மி யழித்தல்’ என்பது பள்ளுப் பிரபந்தங்களுக்குக் கூறப்பட்ட இலக்கணங்களுள் ஒன்றன்று. ஆயினும், திருமலை முருகன் பள்ளில் ‘குயிற்சிந்து’ என்பதன் பின் ‘பள்ளியர் கும்மி யழித்தல்’ (28-39) என்னுந்துறையில் பன்னிரண்டு பாடல்கள் கூறப்படுகின்றன.

கும்மி

கும்மியடி பெண்ணே கும்மியடி - இரு
 கொங்கைகளுங் காப்புங் குலுங்கத்
 தெம்முனை வேலனைக் கொண் டாழிச்
 சேர்ந்து கும்மி யழியுங்கடி.

(29)

பள்ளியரே வட்டம் போடுங்கடி - ஜயன்
 பன்னிரு தோள்வெற்றி பாடுங்கடி
 கள்ளை எடுத்துக் குழியுங்கடி - கூழிக்
 கட்டாய்க் கும்மி யழியுங் கடி.

(30)

சிறுக்கி அழுகி யுத்டுக் குள்ளே
 சிரிக்கும் வெறியிடு செம்மிமகன்
 கறுப்ப னவளை யணைத்து தட்டைக்
 கவ்விச் சூழன்று விழுவது பார்.

(33)

வாகாக கொண்டை முழியுங்கடி - முலை
 மாராப்பைக் கட்டி யிறுக்குங்கடி
 ஆகா வழிம்புத் திருமலைப் பள்ளன்
 அண்டாமற் கற்கொண் டெறியுங்கடி.

(34)

என வரும் பாடல்கள் நான்கும் மேற்படி கும்மிப் பாடல்களுட் சிலவாம். இப்பாடல்கள் மிக்க சுவையுள்ளன. சின்னத்தம்பிப் புலவர் தம் வித்துவத் தன்மையைக் காட்டச் சிறந்த அகப்பொருட்டுறைப் பாடல்களைத் தம் நூலில் வலிந்து கூறியது போன்று பெரியவன் கவிராயரும் திருமலைமுருகன் பள்ளில் அகப்பொருட்டுறைகளையும் கும்மியையும் பாடினர். இவர்கள் குருகூர்ப் பள்ளினைப் பின்பற்றினரெனலாம். காலத்துக்குக் காலந் தோன்றிய பள்ளுப் பிரபந்தங்கள் நூலாசிரியனின் கற்பனை ஆற்றலுக்குத் தகப் புதிய புதிய அமிசாங்களைக் கொண்டு வளரலாயின.

இன்னும், காலத்தால் முந்திய பள்ளு நூல்களின் பாட்டுடைத் தலைவன் இறைவனாவான். பிந்திய காலத்தில் எழுந்த நூல்களாகிய தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு, வடகரைப்பள்ளு முதலியன வள்ளல்களைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு செயற்கை அமிசங்கள் பெற்ற நடையில் அமையலாயின. பண்டைக் காலத்திற் பத்துப் பாடல்கள் கொண்டமைந்த உழுத்திப்பாட்டு ‘புரவலற் கூறி’ என்றே இலக்கணம் பெற்றுள்ளது. அக்காலத்திய புரவலன் பண்ணைத் தலைவனாகவோ வள்ளலாகவோ இருந்திருக்கலாம். ஆனால் தெய்வங்களை வாழ்த்திய பண்பு உழுத்திப்பாட்டுப் பாடப்பட்ட ஆரம்ப காலத்தில் இருந்திருக்கவில்லையென்றாம். எனவே கதிரைமலைப் பள்ளு, ஞானப்பள்ளு, முக்கூட்டற்பள்ளு முதலியன தாமைமுந்த காலத்துப் பண்பிற்கேற்பத் தெய்வத்தின் பெருமை கூறும் பண்பினவாய் அமையலாயின. பின்னும் 19-ம் நூற்றாண்டில் உபகாரிகளைப் பாடும் மரபு வழக்குப் பெறலாயிற்று. இக்காரணத்தால் ‘புரவலற் கூறி’ எனப் பண்டு கூறப்பட்ட பண்பு மீண்டும் பள்ளுப் பிரபந்தங்களில் கிடம்பெறலாயிற்று எனலாம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின்னர் பள்ளு நூல்கள் தோன்றாமைக்குப் பல காரணங்கள் உள். அவற்றுள் முக்கியமானது, மக்கள் வாழ்க்கை முறைகளில் ஏற்பட்ட பெரும் மாறுதல்களின் பயனாய்ச் சாதிப் பிரிவினையை வலியுறுத்தும் கோட்பாடுகளைக் கொண்ட இலக்கிய வகைகளை மக்கள் எழுதுவதற்குச் சமுதாயத்தின் ஆதரவு கிட்டாமையாகும். இரண்டாவதாக, சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தின் கருவியாக இலக்கியச் சிந்தனைகளை வழிப்படுத்தும் இந்நாளில் கணவன் ஞா - E

மனைவியரிருவரின் கைப்பட்டுத் திண்டாடும் வாழ்க்கை முறையைச் சித்திரிப்பது ஓர் இலட்சிய நெறியாகாது என நூலறிபுலவர் கருதிப் ‘பள்ளு’ முதலிய பிரபந்தவகைகளைப் பாடத் தலைப்பட்டிலர் எனக் கூறலும் பொருந்தும்.

பரணி, உலா, பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய பிரபந்த வகைகள் புத்துயிர் பெற்றுத் தழைப்பதற்கேற்ற சூழல் இன்று காணப்படவில்லை யெனினும் பள்ளு நூல்கள் பெயர்மாற்றம் பெற்றோ அமைப்பிற் சிறிது மாற்றம் பெற்றோ மீண்டும் வாழ்வு பெறுவதற் கேற்ற அறிகுறிகள் இன்று தோன்றுகின்றன.

உமுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்ம ற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

என்னும் வள்ளுவர் வாக்கைக் கடைப்பிழக்க இன்று மக்கள் மீண்டும் தலைப்படுகின்றனர். அரசாங்கத்தினரும் ‘ஏர்மன்னர்’களைத் தெரிந்து அவர்களே நாட்டின் தலைவர்களை மக்களுக்குப் பறைசாற்றி வருகின்றனர். கல்லூரி மாணவரும் வயல்வேலையின் உயர்வைக் கருத்திற்கொண்டு ஓய்வு நேரங்களை வயல்களில் உபயோகப்படுத்துகின்றனர். உழுத்தியர் பாட்டானது பள்ளுப் பிரபந்தமாக மாற்றுருப் பெற்றது போல் வருங்காலத்தில் ‘ஏர்மன்னர் காவியம்’ முதலிய புதுப்பெயர் புனைந்த இலக்கியம் தோன்றி இரசிகர்களுக்கு நல் விருந்தாகும் என எதிர்பார்ப்போமாக.

நான்பள்ள நூலாராய்ச்சி

ନୂତ୍ର ପେଶେ

கத்தோலிக்க சமயத்தைப் புகழ்ந்து இயேசுநாதரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு விளங்கும் இந்நால் ‘ஞானப்பள்ளு’ எனப் பெயர் பெறும்.

ஆதி சுக்தன்தி ரூவேத மாகிய

അനുപ നൂൺത്തൈ യമ്പുവി മീതിലേ

நீதி யுற்றசொ ரூபம் தாகிய

நீண்ட ஞானநி றைந்தபள் ஜோகிட (2)

எனவரும் இந்நூற் பாடற்பகுதியில் ‘ஞானநிறைந்த பள்’ எனச் சிறப்பிக்கப்படுவது கொண்டு இதற்கு ஞானப்பள்ளு என்னும் பெயராயிற் வென்லாம். கிறிஸ்து நாதரே ஞான வழிவமானவர் என்பதை ஆசிரியர் பலவிடங்களிற் கூறுகிறார்.

‘வண்மை ஞானப் பெலசௌரு பத்தினான்’ (53)

‘ஞானக் கிரீஸ்து’ (77)

என வருஞ் சொற்றொடர்களை நோக்குக. நூலினுள் கவிக்கூற்றாக வரும் 29 அறிவுறுத்தற் பாடல்கள் ஞானத்தின்

மேன்மையையும் உலக வாழ்க்கையின் நிலையாமையையும் மக்களுக்குப் போதிப்பன. எனவே ஞானமே உருவாயினாரது புகழைக் கூறும் நூலுக்கு ஞானப்பள்ளு எனப் பெயராயிற்று.

இந்நூலுக்கு ‘வேதப்பள்ளு’ என்னும் பெயரும் உண்டு என்பர். அவர் கூற்றுக்கு ஆதாரமாக

‘அறைந்த வேதபள் ஓன்றி னிக்கதை’ (4)

‘நிமலன்றிரு வேதபள் என்னிசை நெறிகூறு’ (6)

‘செம்பொன்பத மேவிய வேதபள்

எனிசைபாடு’ (8)

‘வேதபள் ஓகிய விசைபாடு’ (11)

எனவரும் அகச்சான்றுகளைக் காட்டலாம்.

நூலாசிரியர்

கதிரைமலைப் பள்ளு, முக்கூடற்பள்ளு முதலிய பள்ளு நூல்களின் ஆசிரியர் பெயர் தெரியாதிருப்பது போலவே இந்நூலாசிரியரின் பெயரும் தெரியவில்லை. ஆயினும் கிவர் ஒரு கத்தோலிக்க சமயத்தவரென்பதும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள ஓர் ஊரில் வாழ்ந்து வந்தவரென்பதும் நூலகச் சான்று மூலம் தெரியவருகின்றது.

தழைவுபெற்ற யாழ்ப்பாண

சத்தியகிறிஸ்துவர்கள்

சந்ததமும் வாழவே - கூவாய் குயிலே (85)

என்னும் குயிற்பாட்டின் இறுதிச் செய்யுளில் யாழ்ப்பாணத்துக் கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்த்தப்படுவது காண்க. தெல்லிப்பழைவாசியாகிய பேதுருப் புலவர் 1647 ஆம் ஆண்டில் அரசு. யாகப்பர் அம்மானை என்னும் நூலைப் பாடினர் என அவ் அம்மானை நூலின் பாயிரம் கூறுகின்றது, இப் பேதுருப் புலவருக்கும் ஞானப்பள்ளின் ஆசிரியருக்குமுள்ள தொடர்புபற்றி யாதும் அறிய முடியவில்லை. இது மேலும் ஆராயத்தக்கது.

நூலின் காலம்

இந்நூலைமுந்த காலம் இதுவெனத் திட்டமாகக் கூறுவதற்கேற்ற அகச்சான்றுகள் ஒன்றும் அகப்படவில்லை.

‘பேரான பாராளும்

பிடுத்துக்கால் மனுவென்றன்
பிறதானம் வீசவே - கூவாய் குயிலே’ (84)

என்னும் குயிற்பாட்டிற் பாராளும் போர்த்துக்கல் (பிடுத்துக்கால்) மன்னன் வாழ்த்தப்படுவது கொண்டு போர்த்துக்கேயர் இலங்கையை ஆண்ட காலப்பகுதி முடிவதற்குள் இந்நால் பாடப்பட்டது என்பர். அவர் 1658 ஆம் ஆண்டுவரை இலங்கையை ஆண்டனர் என வரலாறு கூறும். ‘பாராளும்’ என நிகழ் காலத்தால் மன்னனின் ஆட்சி சுட்டப்படுவது காண்க. நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் ஞானப்பள்ளு எழுந்த காலம் 1642 எனத் தம் நூல்களிற் பலவிடங்களிலே குறிப்பிடுகிறார். அவர் கொண்ட ஆதாரங்கள் எவையென்பது புலப்படவில்லை. பேதுருப் புலவர் அரசு. யாகப்பர் அம்மானை எழுதிய காலம் 1647 எனப் பாயிரத்தால்

திட்டவட்டமாக அறிய முடிகின்றமையின் கத்தோலிக்கமத நூல்கள் பல அக்காலச் சூழலிற் ரோன்றினவெனக் கொள்வதும் பொருத்தமுடைத்தாகும்.

நூற்பொருள்

கிறிஸ்து பெருமானின் புகழைப் பாடுதலே ஞானப்பள்ளு என்னும் இந்நூல் நுதலிய பொருளாகும். ஆசிரியரின் ஆழ்ந்த சமயப்பற்றே நூலியற்றற்குக் காரணமாயிற்றெனலாம்.

எறில் லாதவன் றானாயி ருப்பவன்
 என்றும் உள்ளவன் எல்லாம றிந்தவன்
 மாறில் லாதவன் மாட்சிமை யுள்ளவன்
 வளரு நன்மைச்சொ ஏபம தானவன்
 பேறு தானவன் பேரின்ப முள்ளவன்
 பிறந்தி றக்குஞ்ச ரீரமில் லாதவன்
 ஆறு லட்சண முள்ளவ ணேகனா
 மவனே கத்தன றிந்துகொள் நெஞ்சமே (21)

அண்டர் வானும் புவியும்ப டைத்தவ
 ரத்த ணைக்குமு பகார மானவர்
 துண்ட வான்மதி சூரிய ணைச்செய்து
 தொல்பு விக்குத் துணையாக வைத்தவர்
 தொண்டர் ஞானிகள் தோத்திரம் பண்ணவே
 சுருதி தந்து துணையா யிருப்பவர்
 கண்டெந் நாளு மளவிடொண் ணாதவர்
 கர்த்த ரானவ ராகுமென் நெஞ்சமே (51)

எனவரும் அறிவுறுத்தற் பாடல்கள் கத்தோலிக்க மதப்பற்றை மக்களிடையே பெருக்குதலே ஆசிரியரின் தலையாய நோக்கம் என்பதனைக் காட்டுகின்றன. வயல் வேலைசெய்யும் மக்கள் ஆடியும் பாடியும் மகிழ்ந்து உரையாடுவதாக வைத்துப் பாடப்படும் பள்ளுப்பிரபந்த அமைப்பினை ஆசிரியர் பாட்டுடைத் தலைவராகிய கிறிஸ்துபெருமானின் பெருமையை மிகுத்துக் கூறுவதற்காகப் பயன்படுத்திக்கொண்டா ரெனலாம். ஏனைய பள்ளுப் பிரபந்தங்களிற் காணப்படும் சிருங்காரரசம் இந்நாலில் கில்லை.

நாலில்வரும் பாத்திரங்கள்

மூத்தபள்ளி, இளையபள்ளி, பள்ளன், பண்ணைக்காரன் ஆகிய நால்வருமே இந்நாலிற் ரோன்றி நடிக்கும் பாத்திரங்களாகும். இவருள் மூத்தபள்ளி, பள்ளன் ஆகிய இருவரும் கிறிஸ்து பெருமானின் பிறப்பிடமாகிய செருசலை (Jerusalem) நாட்டவர்; இளையபள்ளி கத்தோலிக்க திருச்சபையினதும் பாப்பாண்டவரினதும் தலைமைப் பீடமான உரோமாபுரி (Rome) நாட்டவள்; பண்ணைக்காரன் உரோமாபுரி யென்னும் பண்ணைவயலுக்கு உரிமையாளன்; இந்நால்வருள் மூத்தபள்ளி; இளையபள்ளி ஆகிய இருவரைச் சுற்றியுமே கதை வளர்கிறது. பள்ளனின் முதல் மனைவி மூத்தபள்ளி; இரண்டாம் மனைவி இளையபள்ளி. இக்கதாபாத்திரங்கள் தத்தம் இயற்பெயர் கொள்ளாது கிறிஸ்து பெருமானின் பெயரையோ அன்றி அவர்தம் பதிகளுடன் தொடர்புட்ட பெயரையோ கொள்வர்; எனவே மூத்தபள்ளி செருசலைப்பள்ளி; இளையபள்ளி உரோமைப்பள்ளி; பள்ளன் தன்மகுணப்பள்ளன்.

நூலின் பெரும்பகுதி கிறிஸ்து பெருமானின் புகழைச் செருசலைப்பள்ளி, ரோமைப்பள்ளி ஆகிய இருவரின் வாயிலாகக் கூறும் பாடல்களாக அமைந்துள்ளது. பள்ளியர் பெயர்ப்பெருமை கூறல். நாட்டுவளம், பள்ளியர் தலைவன் பெருமை கூறல். பள்ளிகள் ஒருவரை ஒருவர் ஏசல் ஆகிய பகுதிகளிற் செருசலைப்பள்ளியும் ரோமைப்பள்ளியும் தத்தம் நாடுகளுடன் தொடர்புபட்ட கிறிஸ்தவ வேதத்தின் சிறப்பையும், தலப்பெருமையையும் கர்த்தனின் புகழையும் வருணிக்கின்றனர்.

முத்தபள்ளி

காவியமேடையில் ஆசிரியர் முதன்முதல் நடமாடவிடும் பாத்திரம் முத்தபள்ளியாகும். இவளே காவியத்தின் கதாநாயகியும், பள்ளனின் முதல் மனைவியுமாவாள்; எனவே இவளை வருணிக்கு மாசிரியர் இவளின் மங்கலகரமான தோற்றத்தைக் கூறும்போது நெற்றியின் திலகத்தை வருணித்துச் செருசலை நாட்டிற் பிறந்த பள்ளியையும் ஒரு தமிழ்ப் பெண்ணாக ஆக்கி விட்டார்.

‘அழகாய் முடிதிருத்தி யதனில் மலரிருத்தி
யாலோ னிகரென வேதில
தம்பொருத்தி’ (13)

என முதல் மனைவியின் நெற்றியில் திலகத்தைக் காட்டுவது மங்கலநாணைனக் கருதும் காவியமரபு போலும். முக்கூடற்பள்ளிலும் முத்தபள்ளி முதன்முதலில் அறிமுகப்படுத்தப்படும் போது அவளின் நெற்றித் திலகத்தை ஆசிரியர் வருணிப்பதைப் பின்வரும் அடிகள் காட்டும் :

‘நெற்றியி லிடும் மஞ்சனைப் பொட்டும்
மற்றொரு திருநாமப் பொட்டும்
நெகிழ்ந்த கருங் கொண்டையும் ரெண்டாய்
வகிர்ந்த வகுப்பும்’ (6)

ஞானப் பள்ளில் மூத்தபள்ளியை மேலும் வருணிக்கும் ஆசிரியர் ‘மங்கல மிகப்பெருக வாகுபுரிகுழலில் மாலையுமிட்டு’¹³ எனக் கூறுவதால் அவளின் மங்கலத் தோற்றத்தைக் காண்பதே அவரின் நோக்கமென்பது புலப்படுகின்றது.

கிளையபள்ளியின் வசீகரத் தோற்றத்திலும் வாய் மயக்கிலும் தன்னைப் பறிகொடுத்து அவளின் வீட்டிலேயே அதிக நாட்களைக் கழிக்கும் பள்ளனின் செய்கையைக் கண்டிக்கும் மூத்தபள்ளி பண்ணைக்காரணிடம் முறையிடும்போது கூறுங் கூற்று பரிதாபமாகக் காணப்படுகின்றது:

‘நீதமற என்னைவிட்டு ரோமாபுரியில்
நித்தியமும் பள்ளியுட னேச மேயானான்
ஏதுபிழை யேயறியே னென்னிடத்திலே
எல்லாமாண்டை தானறியு மென்றே
கூறினாள். (116)

மூத்தபள்ளி தான் பள்ளனுக்கு ஏது பிழையுஞ் செய்ய வில்லையே என்று தன்னை நோகிறாள். அவள் செய்த பிழைதான் என்னை? தான் மூத்த மனைவியை விட்டு கிளையாளைத் தேழி உரோமாபுரிக்குப் போனதற்கான காரணத்தைப் பிறிதோரிடத்தில் பள்ளன் பண்ணைக்காரணிடம் ஒப்புவிக்கிறான்:

ஞா - F

சாதியான இவளையும் மற்றுள்ள
சங்கை தேடுந் தனவான்கள் தம்மையும்
நீதி யாய்விட்டு நீண்டவு ரோமையில்
நித்தி யமும் நினைத்தேனே ஆண்டே (178)

சாதியையும் பணத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட
உயர்ந்த சங்கையை நம்பியே செருசலைப் பள்ளியும்
அங்குள்ள தனவான்களும் வாழுகிறார்கள் எனப் பள்ளன்
குறைக்கூறுவது என்டு குறிப்பிடத்தக்கது. இதுவே அவன்
செருசலை விட்டு உரோமாபுரிக்குப் போனதற்கான காரணம்
எனக் கூறுவதிலிருந்து பாப்பாண்டவரின் இராசதானியாகிய
உரோமாபுரியின் பெருமை மறைமுகமாகக் கூறப்படுகின்றது.
எனவே இக்குறைபாட்டை மூத்தபள்ளி உணர்ந்திராததால்
தான் பிழையாதும் செய்ய வில்லை எனக் கூறுகிறாள்.

வயலுமும் பள்ளனை ஏருது முட்ட அவன் மூர்ச்சித்து
விழுந்ததைக் கண்ட மூத்தபள்ளி புலம்பும் பின்வரும் சோகப்
பாடல்கள் சோகத்தின் சிகரத்தைத் தொட்டு நிற்கின்றன:

தெண்டிரை சூழும் புவிதனில் வந்திருந்த
தேவனுக் குகந்த பள்ளனே
கண்ட சோபமே துனக்கையோ என்கொடுமை
காணேன் மாயமாகி நின்றாயோ? (202,3-4)

பெரியபண்ணை பார்ப்பவராரோ நீதிக்கென்
பிள்ளைகளு நானுமுய் வோமோ?
சரியொருவ னுன்னை நிகரோ எனது
தன்மப் பள்ளனே யெழுந்திராய் (203,3-4)

XLIII

பள்ளனின் உழைப்பில்லாவிட்டால் தானும் பிள்ளைகளும் வாழ்வ தெப்படி யெனக் கூறி மூத்தபள்ளி புலம்புவது இப்பாடற் பகுதிகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

மூத்தபள்ளியை ஏசும் பாடல்களில் அவளின் நாட்டிலுள்ள குறைகளை கிளையபள்ளி கூறுவது காவிய மரபு. கத்தோலிக்க மதத்தின் தலைமைப் பீடமாகச் செருசலைநகரம் அமையாததற்குரிய காரணங்களை கிளையபள்ளி கூறும் போது அவை யாவும் மூத்தபள்ளியின் குறைகளாகப் பின்வரும் பாடல்களிற் காட்டப்பட்டுள்ளன:

ஆண்டவருந் தானறிவார் நீண்ட ரோமை
 அர்ச்சியசிட் டசபையி லன்பு டையோராய்
 ஆண்டவருந் தானறிவா ரென்கரு மாங்கள்
 அத்த னைகாண் காணியார்க்கு விண்ணப்
 பஞ்சய்தேன்
 வேண்டாண்மைகள் மெத்தவண்டு மூத்த
 பள்ளிதான்
 வேத னுக்கந் நாளிற்செய்த தேதுந் தவிர
 நீண்ட தன்ம மொன்றுஞ் செய்யாள் என்னை
 யுந்தேடாள்
 நித்தம் பூசை தானுங் காணாள் நேச
 மும்பேணாள் (229)

கிட்டமுடனே தூயவர் கிட்டி டாமலே
 எத்த னைவகைகள் என்னியின்ன மும்வேத
 கட்ட னையெல் லாந்த விர்த்துத் தன்ம
 னப்படி மூத்த
 காரிகை நடப்ப தெல்லாங் கண்டு
 கொள்ளுமே. (230)

கிறித்து பெருமான் அவதரித்த நாளில் செருசலை மக்கள் அவர் பொருட்டுச் செய்தனவற்றைத் தவிர பிற்காலங்களில் அவரின் பெருமையை உலகுக்குக் கூற ஏற்ற நடவடிக்கைகள் ஒன்றும் எடுக்காது சமயக் கொள்கைகளுக்கு எதிராக வாழ்ந்து வருகின்றனர் எனக் கூறி முத்தபள்ளிக்கு அவதாறு செய்கிறாள் இளையபள்ளி.

இளையபள்ளி

பள்ளனை முறைப்படி விவாகஞ் செய்யாது அவனின் அன்புக்கும் இன்பத்துக்கும் பாத்திரமாய் வாழ்ந்துவருபவள் இளையபள்ளி. இவள் தன் அழகினாலே பள்ளனை வசீகரிப்பதுடன் முதல் மனைவியை எட்டியும் பாராதபடி அவனுக்கு ஆவன செய்து கொடுப்பள். இவளுடைய நடையலங்காரங்களைப் பற்றிப் பள்ளுப் பிரபந்தங்களைல்லாம் சிறப்புறக் கூறும். ஏனைய பள்ளு நூல்களில் இளைய பள்ளிக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டிலும் ஞானப்பள்ளில் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. காரணம் நூலாசிரியர் கத்தோலிக்கரானமையின் அம்மதத்தின் தலைமைப் பீடமான உரோமாபுரியை இழித்துக் கூறுவது பொருந்தாது. எனவே உரோமாபுரியின் பெருமை இளையபள்ளியின் பெருமையாகையின் அவள் காவியத்தின் கதாநாயகியாகிய முத்தபள்ளிக்குச் சுற்றும் இளைத்தவள்ளுள்ள என இக்காவியம் காட்டுகிறது.

இளையபள்ளியை முதன் முதலில் அறிமுகஞ் செய்து வைக்கும் ஆசிரியர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

இப்பாடலில் ‘பதமிரண்டு நடமுயன்று பரிபுரங்கள் புலம்பே’ என்னும் அழியில் கிளையபள்ளியின் நடையலங்காரத்தை வருணிக்கத் தொடங்கி ‘உதவு நன்மை தமக்கெல்லாம் உகந்த புவியான ரோமானு நகர்ப் பள்ளத்தி’ என்னும் அழியில் அவளின் கிருப்பிடமான உரோமாபுரியின் பெருமையை கிளைத்துக் கூறுவது நோக்கத்தக்கது.

தன்னுடைய கணவனாகிய தன்மகுணப் பள்ளனை இளையபள்ளி வசமாக்கிக் கொண்டாள் என்று முத்தபள்ளி பண்ணைக்காரனிடம் முறையிட்டபோது அதற்கு இளையாள் கூறுகிறாள்;

கூறியென்ன நீகுழப்பங் குற்றங்
 களல்லோ - வாண்டே
 கோதிலாத தன்மக்குணப் பள்ளன்
 றன்னனயே
 ஆறியிரு மென்றென்னிட மாக்கி யேவிட்டார்
 ஆனதினா லன்புகொண்டே னாதரவிலே

சீரியழுப் பெற்றதாயும் சீட்ர்களுந்தான்
 சிலுவைவதன் னைச்சுமத்தித் தேவன்மகனைத்
 தாறிருப்பி னாலறைய மெய்பொருந்திய
 சத்துருந் யல்லவோ சாற்றிடபள்ளி. (117)

இப்பாடலில் ‘கோதிலாத தன்மக்குணப் பள்ளன்
 றன்னையே ஆறியிரு மென்றென்னிட மாக்கியே விட்டார்
 ஆனதினா லன்புகொண்டே னாதரவிலே’ என இளையாள்
 சாதுரியமாக விடைகூறுவது மகிழ்ந்து இன்புறத்தக்கது.

இளையபள்ளி ஓர் அகங்காராங் கொண்ட பெண்|
 அவளுடைய பேச்சில் கோபத்தொனி அடிக்கடி பிறக்கும்.
 தன்னைக் குறைசொல்லப் பொறாதவள் அவள். மூத்தபள்ளி
 குறைகூறியபோது பின்வருமாறு விடையிறுக்கிறாள்
 இளையபள்ளி:

பாரழியுங் கால மின்ன மந்த ரத்திலே
 பன்னிருவ ரோடுகர்த்தன் வாற
 துகண்டால்
 ஆரடியெதிர்ப் பாயுன் மக்க ஞும்நீயும்
 அப்பறிவா யிப்பறியாய் தப்ப றை காறி (254)

என்னும் பாடலில் வரும் ‘அப்பறிவாய் இப்பறியாய் தப்பறை
 காறி’ என்னும் அடியில் உள்ள றகர மெய்கள் இளையபள்ளியின்
 கோபப் பேச்சின் அறிகுறிகளாய் நிற்பதைக் காணலாம்.
 கியேசுநாதருக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்யத்
 தவறிவிட்டது செருசலை நாடு என அவள் அடிக்கடி கூறி
 மூத்தாளை வைகிறாள்.

பள்ளன்

இவனின் இயற்பெயர் காவியத்திற் கூறப்படலாகாது. கிறித்து பெருமானின் குணங்களில் ஒன்றாகிய ‘தன்மக்குணம்’ என்னும் பெயரால் காவியத்தில் அழைக்கப்படுகிறான். ‘நீதியான நீணிலத் தினிறுத்து தன்மத்தினால்’ (4) எனக் கிறித்து பெருமான் புகழுப்படுதல் காண்க.

‘தன்மப் பள்ளனுமக் காசை
கொண்டால்’ (233)

‘கோதிலாத தன்மக்குணப் பள்ளன்
றன்னனயே’ (117)

‘பழுதில்லாத் தன்மகுணப் பள்ளனும்’ (16)

‘தன்மக்குணப் பள்ளனைப் பார்த்து’ (189)

என்னும் அடிகளிற் பள்ளனின் சிறப்புப் பெயர் கூறப்படுதல் காண்க. இவனை முதன்முதலிற் காவியத்தில் அறிமுகஞ் செய்து வைக்கையில் ஆசிரியர் பின்வருமாறு வருணிக்கிறார்:

இடையினிலே கயிறுகட்டி இந்திரிய மொடுக்கி
இதமாக ஏரிசுடரை யிருக்கரத்து லேந்தி
உடையவன்றன் வயலான உலகத்தா ரகத்தை
ஒப்பாக மண்வெட்டி யொருதோளிற்
சுமந்து

XLVIII

மிடியங்கன உடமையுஞ்சொல் மீறாத தயவும்
 மேற்குருவி னிடமாக மேதினி விளங்கும்
 படிரோமை நகராளும் பாப்புசொல்லுக்
 கிணாங்கும்
 பழுதில்லாத் தன்மக்குணப்பள்ளனுந்
 தோற்றினனே. (17)

இப்பாடலில் தன்மகுணப் பள்ளன் மன அடக்கமும், தயவும் தன்மமும் மேலோருக்குக்கீழ்ப்படிவும் போப்பாண்டவரின் கட்டளையை ஏற்றலும் ஆகிய அருங்குணங்களுடையவனாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

அடுத்ததாகப் பள்ளன் காவியத்திற் ரோன்றுமிடம்
பண்ணைக்காரனுக்குக் கணக்குக் கூறும்போதாகும்
பண்ணையிலேயிருக்கும் மண்வெட்டி, ஏர், மாடு
முதலியவற்றின் எண்ணிக்கையை எச்மானாகிய பண்ணைக்
காரனுக்குக் கூறும்போது முத்தபள்ளி குறுக்கிட்டுப் பள்ளன்
கூறுவது பொய் என்கிறாள்; அப்போது பண்ணைக்காரன்
மீண்டும் வினாவுகிறான்: பின் முத்தபள்ளியானவள்
பள்ளனை ஆக்கினைசெய்யும்படி வேண்ட அவன் பள்ளனைக்
குட்டையிலடைக்கிறான்; முத்தபள்ளி பரிவுகொண்டு ‘அவனை
விடுதலை செய்விக்கிறாள்; பின் அவன் வயலை உழுகிறான்;
எருதுமுட்ட மூர்ச்சித்து விழுகிறான். பின் பள்ளியர் இரங்கியழு
எழுந்து நெல் விதைக்கிறான்;

காவியத்திலே பள்ளன் உரையாடும் கிடங்கள் மிகச் சிலவே; அவனின் பண்பை ஆசிரியர்

‘ஆண்டவ னுரைத்த வார்த்தையின் படியே
ஆகிய தன்மக் குணமெனும் பள்ளன்’ (199 - 1)

எனச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கிறார். இவன் தன் முதல்மனைவியான செருசலைப் பள்ளியை விட்டு உரோமாபுரிப் பள்ளியுடன் நேசவுறவு கொள்ளத் தொடங்கியிபின் ஊடல் என்னும் உரிப் பொருள் சிறப்பிக்கப்படுகிறது. மருதநிலத்து மக்கள் வாழ்க்கையைச் சித்தரிப்பது பள்ளுப் பிரபந்தமாகையால் உரிப்பொருளின்றி நடக்கல் காவியத்திற்குப் பொருந்தாது. எனவே காவியத்தை நகைச்சுவையிக் நடத்திச் செல்வதற்குப் பள்ளன் என்னும் பாத்திரம் கருவியாகிறது,

பண்ணைக்காரன்

அருவருக்கத்தக்க தோற்றமுடையவனாகப் பண்ணைக்காரனைச் சித்தரித்தல் பள்ளுப் பிரபந்த மரபு. உலகத்தில் எங்காவது காணுதற்கரிய அழகில்லா மானிடனாக முக்கூடற் பள்ளு, கதிரை மலைப்பள்ளு முதலியன இவனை வருணிக்கின்றன; கதிரமலைப் பள்ளில் பண்ணைக்காரனின் உடற் றோற்றம் பின்வருமாறு வருணிக்கப்பட்டுள்ளது:

சுற்றித் திரித்தபழு தைப்புரிபோல் வாகும்

- மிக்க

தொந்திவயி றும்வளையற் காலினழுகும்
வற்றிப்போன வாரணம்போல்

மார்பினழுகும் - சுட்ட

வட்டப்பாணைபோ லுள்ளமொட்டந்

தலையழுகும்

உற்றுப் பார்க்க வச்சமான கூகைமுகமும்

- தெத்தல்

ஓலைச்செவி யூசற்பாசிப் பல்லினழுகும்

L

சற்றப்பாலே விட்டுப்போன வொட்டற்

காதும் - பெற்ற

தனிப்பண்ணைக் காரணாருந்

தோற்றினாரே, (51)

ஞானப்பள்ளிலோ பண்ணைக்காரன் கண்ணுக்கிணிய
தோற்றமில்லாதவனாகப் படைக்கப்பட்ட போதும் அவன் சமய
ஒழுக்கங்கள் பூண்டவனாகக் காட்டப்படுகிறான்:

இடையதனிற் கயிறுகட்டி இந்திரியங்

களொடுக்கி

எரிகின்ற தீபமதை யிருக்கத்தி லேந்தி

உடையுற்று லோகபண்பு முன்னரிவ

தாகவேதான்

உற்றகனல் மீதோடு தேறலுமில் லாமல்

அடையுங்கைக் கோலுமின்றி யடப்பழந்தா

னில்லாமல்

அம்பரத்தி லன்னையில்லா னன்றுரைப்

படியே

படைவிட் டுடனுலகை பகைதொட்ட

லகைதன்னைப்

பண்ணைக்கா ரன்வந்து தோற்றி

நானே, (114)

நாட்டில் மழை பொழிகிறது; ஆற்றில் வெள்ளம் பெருகுகிறது; அது பண்ணை வயல்களிற் றாவுகிறது; பண்ணைக்காரன் வருகிறான்; நெல்லு விதைப்பதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்யுமாறு பள்ளனை உரப்புகிறான். இக்கட்டமே பள்ளு நூல்களிற் பண்ணைக்காரன் தோன்றுங் காட்சியாகும்.

முத்தபள்ளி தன் குறைகளை இவனிடம் முறையிடுகிறாள்; இவன் விசாரணை செய்கிறான்; பண்ணைக் கணக்குக் காட்டும்படி பள்ளனைக் கேட்கிறான்.

பண்ணைக்காரன் காவியத்தின் நடவிற் காட்சியளித்து மறைகிறான். கதை வளர்ச்சிக்கு முக்கியமான பாத்திரமானபோதும் இவன் தோன்றும் காட்சிகள் மிகச் சிலவாகும்.

இவன் ‘ஹோமாபுரி யென்னும் பண்ணை’யின் உரிமையாளன்; அதிகாரம் படைத்தவன்; ஏழை மக்களை உரப்பிநடத்தித் தன் சொந்த இலாபத்திற் கண்ணுங் கருத்துமுடையவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான்.

இலக்கிய நலன்

இயேசுபெருமானின் பெருமையைப் பொதுமக்களுக்குக் கூறி அவர்களை நல்வழிப்படுத்துதலே ஞானப்பள்ளு ஆசிரியரின் நோக்கமாகும். இந்நோக்கத்தை நிறைவேற்றவே பள்ளுப் பிரபந்தத்தைக் கருவியாக அமைத்துள்ளார்; இயேசுநாதரே நூலின் பாட்டுடைத் தலைவர்; அவரின் பெருமையையே பள்ளியரிருவரும் பாடுகின்றனர்; கவியும் தன் கூற்றாக ‘அறிவுறுத்தல்’ செய்கிறார்; இவ்வறிவுறுத்தற் போதனைகள் நூல் முழுவதிலும் ஊடுருவி நிற்கின்றன.

நூலின் நலனை அறிவுதற்குக் கிறிஸ்தவமதப் புராண வரலாறுகளைப் பற்றிய அறிவு மிக இன்றியமையாததாகும். செருசலை, உஹோமாபுரி ஆகிய புனித தலங்களுடன் தொடர்புட்ட வரலாறுகள் நூலிற் செறிந்துள்ளன. நூலின் மொழிநடை மிக இலகுவானதாகும்; யாப்பு எளிமையானது; உவமையுருவகங்கள், கற்பனைகள் மிகக் குறைவு; நூலின் நடை ஆற்றோழுக்குப் போல் தங்கு தடையின்றிச் செல்கின்றது.

எம்மத்தவராயினும் இந்நூலைப் படிக்கும்போது அவர் பத்திப்பரவசத்திலாழ்வார்; கிடுவே நூலின் சிறப்பாகும். நூலிற் சமயப் புசல்கள், கிண்டல்கள் கிடையா; ஆசிரியர் கிறைவனுடன் ஒன்றிவிட்டார்; அந்நிலையிற் பாழிய பாடல்கள் வாழ்க்கை நிலையாமையை மக்களுக்குப் போதித்து நிற்கின்றன; வீடுபேற்றுக்கு வழிகாட்டுதலே ஆசிரியரின் நோக்கம்; அதுவும் கல்வியறிவு குறைந்த ஏழை மக்களுக்கு கிறைவனின் புகழீராளியைப் புகட்டி அவர்களை மனிதர்களாக வாழ வழிகாட்டுகிறார் ஆசிரியர்; அவரின் நோக்கத்தைப் புலப்படுத்தப் பள்ள என்னும் பிரபந்தம் வாய்ப்புடைய கருவியாயிற்று. அறிவுறுத்தற் பொருளிற் கவிக்கூற்றாக வரும் பின்வரும் பாடல் சிறந்த செய்யுளுக்கு எடுத்துக் காட்டாகும்.

இறந்தி றந்தின்ன மும்பிறப் போமென்றே
 எண்ணி யேழைக ஸிச்சித்தி ருக்கிறார்
 கறந்து றெந்தபால் தாய்முலை யேறுமோ
 கணக்கொ டேசென்ற காலங்கை கூடுமோ
 பிறந்த றந்தெரிந் தாலுண்மை மோக்கிசம்
 பிழைசெய் தால்நர கந்திடன் பேதமோ
 மறந்து சிந்தனை வாக்காற் கிரியையால்
 வாழ வேநுண்மை வானாடு தேடுமே. (15)

இப்பாடலில் வரும் ‘கறந்துறைந்தபால் தாய்முடையேறுமோ, கணக்கொடே சென்ற காலங்கை கூடுமோ’ என்னும் எடுத்துக் காட்டுக்கள் மூலம் ஆசிரியர் தங்கருத்தை வலியுறுத்துந்திறன் மைச்சத்தக்கது. வாசகர் மனத்திலே பசுமரத்தாணிபோல் ஆசிரியரின் கருத்துக்கள் அழுந்தி உறுத்துகற்கு இப்பாடல்போல்

நூலின் எப்பாடலும் எடுத்துக் காட்டாய் அமையும். இன்னுமொரு பாடலைக் காண்போம்:

ஈட்டி யீட்டிப் புதைக்குந் தணங்களும்
 இரப்ப வர்க்கொன்று மீயாம னங்களும்
 மூட்டி மூட்டி முழுநர குக்கிடு
 மோச வாழ்க்கையும் முந்துகு ணங்களும்
 கூட்டை விட்டுயிர் போகின்ற வேளையிற்
 கூடி நம்முடன் வாராது மாந்தரே
 போட்டு வித்தொழி லம்பரத் தாதிமுன்
 போக வேணும் புரியுஞ்ச னங்களே. (96)

இப்பாடலில் வரும் ‘ஈட்டி யீட்டி’ ‘மூட்டி மூட்டி’ என்ற சொல்லிரட்டைகள் கருத்தை அழுத்திக் கூறப் பயன்படுத்தப்பட்டிருத்தல் காண்க. ‘கூடி நம்முடன் வாராது மாந்தரே’ ‘போக வேணும் புரியுஞ்ச னங்களே’ என்ற சொற்றொடர்கள் மக்களை முன்னிலைப்படுத்திக் கூறப்படுவதைக் காட்டுவதுடன் இரக்கம், கருணை ஆகிய சுவைங்கள் கனிந்திராப்பதையும் காணலாம்:

மழை பொழிதல், ஆற்றில் வெள்ளம் வருதல் ஆகிய பகுதிகளில் வரும் பாடல்கள் ஓசையும் பொருளும் ஒத்துநடத்துற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுக்களாம்:

திடுதிடு திடெனச் செருமிடி குமிறத்
 திரண்மலை யலைகொண் டுலையவே
 கிடுகிடு கிடென வுடலுயிர் வெருவக்
 குமாட்டு னெழிலிகள் பொழியவே (93)

என்னும் பாடலைப் பழக்கும்போது பாடற்பொருளை
அறிதற்குமுன் இடியிட்டது மழைபெய்யும் ஓசை எம்காதிற்
கேட்பதை யுணரலாம்.

இயற்கையைப் பற்றிய சிறந்த வருணனைப் பாடல்கள்
பள்ளுப் பிரபந்தத்தில் இடம்பெறும் பகுதி ‘ஆற்றில் வெள்ளம்
வருதல்’ என்னும் இயலாகும். ஞானப்பள்ளில் ஜந்தினைவளம்
கூறும் கிப்பகுதியில் குறிஞ்சி, மூல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய
நானிலத்தி ஞாடேயும் ஆறு பாய்ந்து செல்லும்போது கிடையில்
நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் அழகுற ஓசையும் பொருளும்
ஒத்துநடக்க உணர்த்தப்படுகின்றன.

‘பதிக்கு மருத நிலத்திற் புகுந்து வாழைச்
செழியைத் தாவியே
வண்டலை யடைத்துக் கொண்டலை யுடைத்து
வழங்குந் தாதுகள் திரும்பியே
கதிக்கும் பஞ்சாங் கழுகோ டலர்ந்த கன்ன
நாளி கேரமும்
காம்பு தூங்கிய மாங்க னிகளும்
கலவினி வுற்ற தீயவே’ (104)

என்னும் மருதநிலச் செய்யுள்

பாசவல் லிழிப்பவ ரூலக்கை வாழைப் பல்பழும்
ஆசினி வருக்கை மாதழிந்து தேங்கனி யுதிர்த்
தூசலாடு பைங்கமுகு தெங்கினொண் பழம்பரீகி
வாசத்தாழை சண்பகத்தின் வான்மலர்
கணக்குமே

என்னும் சீவகசிந்தாமணி நாமகளிலம்பகச் செய்யுளின் (68)
பொருளை நினைவுட்டி நிற்பது காண்க.

பழங்களைல்லாம் ஒன்றாகக் கலந்து பிசையும்போது பிறக்கும் இனிய மணம் எண்டு வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விதம் மருத நிலத்தினூடு செல்லும் ஆற்று வெள்ளம் பழங்களை யுதிர்த்துச் செல்லும்போது அவையாவும் ஒன்றுசேர்ந்து நறுமணத்தை நீருக்கு ஊட்டி. ஆறு விரைந்து தாவிச் செல்கின்றது:

‘ஏற்றம் பரந்து நீற்றம் பொருந்தி யிழித்து
நிலத்தை முடுக்கியே
யிரண்டு கரையும் திரண்டு தரள மேறிப்
பாதவ மூறியே
நாற்றம் பொருந்தும் பழனக் கரையும் நறும்
பூங் கொடியும் வேலியும்
நாகண வாய்ப்புள் கோகில மேற்கொள்
நற்றருவான துதைக்கவே (105)

என்னும் பாடல் ஆற்றின் வேகத்திற் கேற்ற ஓசை பொருந்தி நடப்பதை இனிது காட்டுகின்றது.

இந்நாலிற் பொதிந்துள்ள சுவைகளுள் கருணை அல்லது கிரக்கம் மிக்கு நடப்பதை நூலின் பல பகுதிகளிலும் காணலாம்: ‘எப்படியாகிலும் நானே பாதகிதானே, எண்ணித்திரிந்த பள்ள னுன்னிடமானான்’(255). நாட்டுவளாங் கூறும் பாடல்களிலும், பள்ளியர் ஒருவரையொருவர் ஏசும் பகுதியிலும் பெருமிதம் மிளிர்கின்றது:

சொல்லச் சொல்லத் தன்மைதன்னை வெல்லப்
பேசிறாய் - எங்கள்
சோதிநாதன் மானிடனாய் வந்திடு முன்னம்
நில்லப்பாலே கல்லைத்தொழு தல்லற்
பாடதாய்த் - தானே
நீணிலத்தி லேதிரிந்த தாரழபள்ளி (234)

என இளையபள்ளியின் பேச்சில் பெருமிதவுணர்வு ‘கக்கப்படுவதை’க் காணலாம். பள்ளனின் நேசத்துக்குப் பாத்திரமான தன் வாழ்க்கையிற் குறுக்கிட்டுக் குழப்பப் பார்க்கிறாள் முத்தபள்ளி என அறியும்போது இளையபள்ளி ஆவேசங்கொண்டு பேசுவது இயற்கைதானே; அதுபோலவே முறைப்படி மணந்த தன் மணாளனாகிய பள்ளன் தன்னைவிட்டு இளையபள்ளியிடஞ் சென்று வருகிறான் என்பதை முத்தபள்ளி எண்ணும்போது அவள் சோகக் கடலில் ஆழ்வதும் இயற்கையே; இவற்றையே ஆசிரியர் தம் காவியத்திற் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

யாப்பும் ஒசையும்

இந்நாலில் வரும் பாடல்கள் வெண்பா, கலிப்பா, விருத்தம், தரு, சிந்து ஆகிய ஜவகையினவாம். இவற்றுள் வெண்பா, கலிப்பா, விருத்தம் ஆகிய மூன்றும் இயற்றமிழ் இலக்கியங்களிற் காணப்படும் யாப்பு வகைகளாகும். சிந்து, தரு ஆகிய கிரண்டும் இசைப்பாட்டுக்கள்; இவை பன்னிரண்டாம் நாற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்ட காலத்திற்றோன்றி, குறவுஞ்சி, கீர்த்தனை, பள்ளு முதலிய பொது மக்களிலக்கியங்களில் மிகப்பயின்று வருவன.

இந்நாலிலுள்ள 257 பாடல்களும் பின்வரும் யாப்பு எண்ணிக்கையைக் கொண்டுள்ளன:

சிந்து	-	223
கலி	-	20
தரு	-	6
விருத்தம்	-	4
வெண்பா	-	4

நூல் பெரும்பாலும் சிந்து என்னும் இசைப் பாட்டாற் பாடப்பட்டுள்ளது; சிறுவரவினவே கலிப்பாக்கள்; நூலினுள் ஆசிரியர்கூற்றாய் வரும் அறிவுறுத்தற் பாட்டுக்கள் வெண்பா, விருத்தம், கலி ஆகிய மூவகையாப்புக்களாற் பாடப்பட்டவை: கலியினத்தைச் சேர்ந்த பாடல்களுள் கட்டளைக் கலிப்பாக்கள் 12; கட்டளைக் கலித்துறை 3; கொச்சகக் கலிப்பா 2; கலிப்பா3; சிந்துப் பாடல்கள் பலவகை வண்ணங்களைச் சார்ந்தவை; மழைபெய்யும் ஓசையில் மழைச்சிந்து அமைந்துள்ளது; குயில் கூவும் ஓசையிற் குயிற்சிந்து அமைந்துள்ளது. இங்ஙனமே பொதுமக்களின் பேச்சுப் பாணியில் பள்ளியர் உரையாடற் சிந்துகள் அமைந்துள்ளன; அவற்றின் எண்ணீக்கை மிகப்பல; இந்நூலிற் சில சிந்துப் பாடல்கள் திருப்புகழ் வண்ணத்தில் அழகுறப் பாடப்பட்டுள்ளன. தரு என்னும் பாவினப் பாடல்களும் திருப்புகழ் வண்ணத்தைச் சார்ந்தவை.

இந்நூலிலமைந்த விருத்தங்கள் நான்களுள் கிரண்டு எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்; கிரண்டு அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்; ஆசிரியரின் கைவண்ணத்தை எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம் கிரண்டிலும் கண்டு தெளியலாம்; பனியால் நனைந்து வெயிலாலுலர்ந்து, என்னும் அரிச்சந்திர புராணப் பாடலின் மெட்டை ஒத்துள்ள இவ்விரு பாடல்களும் பஷ்க்குந்தோறும் இன்னிசை நாதம் பகருகின்றன. அவ்விருபாக்களும் பின்வருவன:

(பனியால் நனைந்து - என்ற மெட்டு)

மனுவாயை தேதவுடல் மடியாதி ரூப்பதிலை
மகராச மெய்த்த விமலன்
ஞா - H

கனமாயு ரைத்தபடி கதிரோன்மு முக்கிழகள்
 கடல்சூழ்பு விக்கு லமெலாம்
 அனலாலெ ரிக்குமுதல் அடியார்பி ஞீழ்க்கவருள்
 அரசேய ஸிப்ப வெனவே
 நினைவாலு மிக்குடைய ஓளியாலு முத்தர்சொன
 நிலைதேடு முற்ற மனுவே (64)

வாணாளை டுத்த மனுவேயு மக்கு
 வருநாளி றத்த லறியீர்
 ஊணால்ம ருண்டு லகவுடல்பேய் மருண்டுமது
 உள்ளாங்க பூக்க நினைவீர்
 பேணாதி ருப்ப துடல்பிரிவே யுயிர்க்குவரு
 பெருநோய்வ ருத்த மடைவீர்
 நாணார்ப வத்தை யினிநாடா தவத்தைமிக
 நவில்வாய்செ கத்தி லினியே (198)

தருவென்னும் பாவினத்தின் இலக்கணம் வரையறுக்கப்படவில்லை; இந்நாலில் வரும் ‘தரு’ ஆறு பாடல்களும் கடவுள்வணக்கத்தின் பின் வருவன்; தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளில் மிகப் பயின்றுவரும் பாவினம் ‘தரு’ ஆகும்; அந்நாலில் கதிரையாண்டவர் வணக்கம், பள்ளன் தோற்றம், மூத்த பள்ளி சொல்லல், பண்ணைத் தலைவன் விரைகாளை கருவி வளம் வினவல் முதலியன தரு என்னும் பாவினத்தாற் பாடப்பட்டுள்ளன. எனவே ‘தரு’ என்பது நூன்முகத்திற் றந்து கூறப்படுவது, தரவு, தருக்கம் என்னும் பொருள்களிற் பிறவிடங்களிற் பயின்று வருவதேனும் பள்ளநால்களில் சிந்து என்பதைப் போன்ற இசைப்பாட்டின் பெயராய் வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கருத்தானன்றே ‘இவ்வறுப்புக்களுறப் பாட்டுடைத்தலைவன் பெருமைகளை ஆங்காங்கு எடுத்துக்

கூறிச் சிந்து, கலிப்பா, விருத்தம், தரு ஆகிய பாவின வகைகள் விரவப் பெற்று, நாடகத் தமிழாய் வருவது பள்ளு என்னும் உழுத்திப் பாட்டின் இலக்கண மாகும்' எனத் தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளுப் பதிப்பாசிரியர் கூறுவது காண்க.

மொழி வளம்

'செந்தமிழாற் பள்ளினிசை தேனுலகிற் பாடுதற்கு
அந்தமிலான் றானே யருள்'

என்னுாங் கடவுள்வணக்கப் பாவழியிற் கண்டவாறு செந்தமிழ் மொழியால் ஞானப்பள்ளினைப் பாடுவதே ஆசிரியரின் நோக்கமென்பது தெரிகின்றது. இந்நோக்கத்திற்கேற்ப நூலினுட் சேரிமொழிகளின் எண்ணிக்கை மிக அருகிக் காணப்படுகின்றது; இலக்கண வரம்புள்ள சொற்களி னுதவி கொண்டே ஆசிரியர் தாங் காவியத்தைப் பாடியிருக்கிறார். ஈழத்தெழுந்த பள்ளு நூல்கள் எல்லாவற்றிலுமே சேரிமொழியின் மணம் குறைந்து காணப்பட்டபோதும் ஞானப்பள்ளில் மிகமிகக் குறைவாகக் காணப்படுகின்றது.

மாதவரும் ஞானிகளும் மாழு னிவோரும்
வஞ்சகமில் லாததவ நெஞ்சு டையோரும்
நீதியறோ மாபுரியில் வேத வயலில்
நின்றுவிரைத் திட்டசெந்நெல் நாலு

முளைத்து

கீதமென வேசிலம்பு கிண்கிணி பொங்கு
கிள்ளைமொழி வாய்திறந்து சாங்கீதம் பாட
ஓதரிய நாற்றுநாங்க நாட்டுவ தெல்லாம்
ஒக்கநின்று காணவேணு மாண்டவர் தாமே.(208)

என்பது பள்ளியர் வாயிலிருந்து வரும் பாடலாகப் பாடப்பட்டபோதும் செந்தமிழ் மணங்கமிழ்வதைப் பாழியறியலாம்; இஃது ஒரு சிந்து ஆகும். ஆயினும் பல்லவர் காலத்து இசைத்தமிழ்ப் பாக்களாகிய விருத்தங்கள் செந்தமிழில் இயன்றிருப்பது போல் இதுவும் காணப்படுகின்றது. ஞானப்பள்ளிலுள்ள பெரும்பாலான பாடல்கள் இத்தகையனவே.

பள்ளு என்பது ஓர் இசைநாடகத் தமிழிலக்கியம் என்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டது. இசைத்தமிழின் சந்தமும், நாடகத் தமிழின் உரையாடல் நடிப்புப் பான்மையுந் தோன்ற யாக்கப்படுவது பள்ளுப் பிரபந்தமாகும். அங்ஙனமாகவும், 'மனோன்மணீயம்' முதலிய நாடகங்கள் ஆடுவதற்கன்றிப் பாழிச் சுவைப்பதற் கென்றே எழுதப்பட்டனபோல் ஞானப்பள்ளும் படித்துப் பத்திச் சுவை பெறுவார்க்கென எழுதப்பட்ட செந்தமிழ்க் காவியமாகும். ஞானப்பள்ளில் வரும் பின்வருஞ் சொற்களும் சொற்றொடர்களும் பொதுமக்களின் பேச்சுமொழியை ஞாபகமுட்டுகின்றன:

வைத்திருக்குது (196), நாற்றுநடுக்கேசே (212-218), கத்தா (219), பிச்சையல்லாம் போச்சு (128), விரைத்தேன் (125), பிறதானம் வீசவே (84), பள்ளனைப் பாரமாக்கிக் கொண்டது (118), விழுந்தே போச்சு (126), சங்கை (137), மோக்கிச வீடு (140), வெகுத்த செலவு (142), சில விட்டேனே (147), ஆக்கினை செய்ய (173), அவம்பிழிக்கேசே (183), வார்த்தையை நம்புமேன் (186), தேடுமேன் (188), மானிட சென்மம் (196), புண்ணிய மோசே (197), கும்பிடுங் காணுமே (204), நம்புறீர் (206), தித்திமி தித்திமிதோ வென்ன (223), தளம்புறீர் (224), சின்ன வஞ்சகர் (226), காணியார்க்கு (229), பேசிறாய் (234), பிறவலங் காணோம் (235), வாற செய்தி (236),

உண்மையாய்ச் சொல்லும் (236), விண்டு பேசிறாய் (238), சூட்சி (240), சீமான் (250), பாடுகள் பட்டார் (251), சுமத்துறாய் (253), வாறது (254), இறந்து போறது (257).

17 - ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் எழுத்தொலியியல்

எழுத்திலே 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மக்கள் தமிழ்ச் சொற்களை எவ்வாறு உச்சரித்தார்கள் என்பதைத் திட்டமாகக் கூறுவது பொருந்தாது. ஏடுகளைப் புதுக்கி எழுதுவார் விட்ட பிழைகள் அநேகம்; ஞானப்பள்ளிற் காணப்படும் பின்வரும் ஒலிமாற்றங்கள் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கன.

இன்றைய தமிழில் முகரமெய்யுடன் காணப்படும் பல சொற்கள் மூலப்பதிப்பில் ஓகரமெய்யுடன் காணப்பட்டன. இவையாவும் ஏடுகளைப் புதுக்கி எழுதுவார்விட்ட பிழைகளைனவே எமக்குத் தோன்றுகின்றன. எனவே மூலத்திற் கண்ட சொற்கள் அடிக் குறிப்பிற் றரப்பட்டுள்ளன:

மூலம்	தீருத்தம்
அளகாய்	(13 - 1) அழகாய்
இளந்தாள்	(187 - 11) இழந்தாள்
உளவர்	(146 - 2 163 - 2 103 - 3 106-4) உழவர்
உளத்திப்பாட்டு	(பக் . 9) உழுத்திப்பாட்டு
ஏள்தலை	(212 - 7) ஏழ்தலை
ஏளிரண்டு	(199 - 3) ஏழிரண்டு
கீளாய்	(248 - 1) கீழாய்
கீளே	(54 - 5) கீழே
குளப்பம்	(117 - 1) குழப்பம்

LXII

குமிளி	(122 - 2)	குமிழி
கொளிக்கவே	(101 - 3)	கொழிக்கவே
திகள்	(6 - 3)	திகழ்
தோளர்	(231 - 4)	தோழர்
நனுவாதி	(5 - 1)	நழுவாதி
நாளி	(148 - 1)	நாழி
நீண்டி	(84 - 2)	நீஞீ
பளனி	(105 - 3)	பழனம்
பளகும்	(13 - 6)	பழகும்
புகள்	(22 - 4)	புகழ்
முளங்கி	(87 - 13)	முழங்கி
வளங்கி	(118 - 2)	வழங்கி
வாள்	(167 - 1)	வாழ்
வாளியே	(110 - 2)	வாழியே

பின்வரும் உதாரணங்களில் எகரமெய் மூகர மெய்யாகக் காணப்படுகின்றது.

கிழப்பி	(98 - 3)	கிளப்பி
ஆழு	(253 - 2)	ஆள
விழைந்தது	(223 - 3)	விளைந்தது

வல்லின மெய்யின் முன்னர் வரும் மூகரமெய் டகரமெய்யாகப் பின்வரும் உதாரணங்களில் மூலப்பதிப்பிற் காணப்படுகின்றது:

சூட்சி	(135-4;240 - 4;241-1)	சூழ்ச்சி
யாட்பாணம்	(85 - 1)	யாழ்ப்பாணம்
வாட்கை	(96-4 ;122-1; 122-2; 140-1 ;201-1)	வாழ்க்கை
வாட்சி	(101-3)	வாழ்ச்சி

LXIII

ஏடமுதுவார் விட்ட பிழைகள் என யாம் மேலே கூறியதற்கு
ஆதாரங்களாகப் பின்வரும் உதாரணங்களைக் காட்டலாம் :

செந்நெல் விளைவதின்	(222-2)
விழைந்தது செந்நெல்	(223-3)
விளைந்த செத்தெல்	(226-2)

இவ்வுதாரணங்களுள் ஒன்றில் மட்டும் முகர மெய் வருகின்றது. எனவே ‘விளைவதின்’ ‘விளைந்த’ என்பன போன்று ‘விழைந்தது’ என்பதும் ‘விளைந்தது’ எனப் பிழைதிருத்தத்தில் மாற்றப்பட்டுள்ளது.

உழுவன்	(221-3)
உழுக் கோல்	(203-2)
உழுகின்ற	(199-4)
உழுவே	(195-2)
உழுங்கலப்பை	(196-4)
உழுவர்	(146-2;163-2; 103-3;106-4)

இவ்வுதாரணங்களிற் சில விடங்களில் முகரமெய்யும் உளவர் என்பதில் ஈரமெய்யும் காணப்படுவதால் ஏடு எழுதுவார் விட்ட பிழையாம்.

இழுந்தேன்	(190 - 1)
இளந்தாள்	(187 - 11)

என்பனவும் அன்ன.

வளங்கி	(118 - 2)
வழங்கும்	(104 - 2)

என்பனவும்   அன்ன.   இவ்விதமே   ஏனைய
 உதாரணங்களதும்   இருவேறுபட்ட   வழவாங்கள்
 மூலப்பதிப்பிற் காணப்படுகின்றமையின் நூலெழுந்த காலத்து
 எழுத்தொலியியலை ஆராயப் போதிய ஆதாரங்கள் கிடையா.

இயற்பெயர் விளக்கம்

ஞானப் பள்ளு கூறுங்கதை மேனாட்டு நிகழ்ச்சிகளை
 யொட்டியதாகவின் அப்பண்பாட்டை விளக்குஞ் சொற்கள்
 தமிழ்மொழியிற் புகுதல் எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டியதேயாகும்.
 எனவே இயேசுநாதரின் பிறப்பு, அவரது சங்கம், கத்தோலிக்க
 திருச்சபையுடன் தொடர்புபட்டோர் முதலியோரின் இயற்
 பெயர்களையும் பிறவற்றையும், போர்த்துக்கேய
 மொழியிலிருந்தோ கிலத்தீன் மொழியிலிருந்தோ தமிழாக்கஞ்
 செய்யவேண்டியது ஆசிரியரின் பொறுப்பாகும். நூலிற்
 காணப்படும் இயற்பெயர்களும் அவற்றிற்கு நேரான ஆங்கிலச்
 சொற்களும் பின்வருமாறு :

அதம் [Adam]

- ‘அதமுமவன் பிதிரவழி’ (16),
- ‘அதத்தை மீண்டு’ (123),
- ‘அதத்தையு மவனுடைய’ (202),
- ‘அதஞ்செய்வன்பினை’ (10),

அதமேவை [Adam and Eve]

- ‘நம்மை யீன்ற அதமேவை’ (65),
- ‘அதமேவையை வைத்தவன்’ (214):

அபிராம்/அபறாம்/அபிறாம் [Abraham]

‘இயக்கோ அபிராந் தவி நோவையர்’ (11),
 ‘அபிராமைக் கூவி’(31), ‘அபிராமுக்கும்’ (41),
 ‘அபிரா முனிக்கண்பு செய்’ (57),
 ‘அபிராங் கிளைகள்’ (78)

இயக்கோ/இயக்கோபு [Jacob]

‘இயக்கோ அபிராந் தவி’ (11),
 ‘இயக்கோ பிதிர்களை’ (57),
 ‘பார்வோன் இயக்கோபு பிதிர்வழி’ (129).

இன்னாசியார் [Ignatius]

‘சங்கை மாமுனி யின்னாசி யார்க்கு’ (32),
 ‘சன்னாசி யின்னாசி தேவனே’ (83).

இஸ்பிரீத்து [Spirit]

‘ஆதி பிதாச்சுத னிஸ்பிரீத்துச் சாந் தென்னு மாள் மூவர்’ (32), ‘ஏந்த லாதி பிதாவுந் திருச் சுதனிஸ்பிரீத்துச் சாந்தேக நேசத்தால்’ (68).

ஏமியா [Emia]

‘நானு மேவல் நடத்து மேமியா’ (44)

ஏவை [Eve]

‘பெண்ணை ஞும் மேவை தன்னைக்
 கொடுத்த (66)

கத்திரீன் [Catherine]

‘கன்னி யான கத்திரீனவுந்’ (213)

ஞா - I

குருசு [Cross]

‘குமாரனைக் குருசடன் கண்டு’ (204),
 ‘குருசோடு’ (193),
 ‘சுமையிறக்கச் சுமந்த குருசென’ (224).

குஸ்தீஞார் [Costinge]

‘தலைவன் நாம குஸ்தீஞார் பேரமுதி’ (235)

கோமுசு [Gomez]

‘மிக்கவன் கோமு செழுத்தின் படியே’ (134)

சவேரியார் [Xavier]

‘பிரஞ்சீஸ்க்குச் சவேரியா ரின்பநாமம்’ (83)

சலமோன் [Solomon]

‘மன்ன னான சலமோ ணெடுத்த’ (156)
 ‘இம்பர் மீதி லேசலமோன் செய்த கோயில்’ (245),
 ‘சலமோன் மகன் சொன்னது மல்லால்’ (248).

சலோமை [Jerusalem]

‘கன்னி யான சலோமை மகன்’ (124)

சாந்து [Saint]

‘ஆதி பிதாச் சுதனில் பிரீத்துச் சாந்தென்னு மாள் மூவர்’
 (32). ‘ஆதி பிதாவுந் திருச்சுத னில்பிரீத்துச் சாந்தேக
 நேசத்தால்’ (68).

சிசிலி / சுசீலி / உசிலி [Cecilia]

‘சிசிலியாருடன் மங்கை குலாவு மரிக்கு’ (218),
 ‘உயங்கி றாசியாள் சுசீலியாளு முகந்து’ (215),
 ‘பொய்யா மொழியு சிலியாளொடு’ (216).

சுவானி [John]

‘மிக்க மேன்மைச் சுவானியுந் தேவியும்’ (169)

செபதேயு /செவ்வஸ்தியா [Sebastian]

‘ஏந்தலான செபதேயு மைந்தன்’ (75),
 ‘சிறந்த சந்த செவ்வஸ்தியானாம்’ (4),
 ‘செவ்வஸ்தி யாம்பெருஞ்சீர்ச் செக்கனுந் தேசிகர்’ (5).

சூசை [Joseph]

‘சூசையு மிராச கன்னி யான வளுந்தான்’ (241)

தவீது/தவி /தவிராசன் [David]

‘மன்ன னான மகராச தவீது, (20),
 ‘இயக்கோ அபிராந் தவி நோவையர்’ (11),
 ‘துங்கராச தவி குலத்தோனுக்கு (41),
 ‘தவிகுலம் வாழுவந்த’ (191 204),
 ‘மாமகுடத் தவிராசனானோன்’ (60),

தொபியாசு [Thophias]

‘துய்ய யோபுக்கு மிக்கவனான தொபியாசக்குத் துயரம் வருத்தி’ (168)

நோவ் [Noah]

‘மீண்டு நோவை யிடமாகவே யிந்த’ (56),
 ‘இயக்கோ அபி ராந் தவி நோவையர்’ (11).

பிரஞ்சீஸ்/பிறஞ்சீஸ் [Francis]

‘எந்நாளூ மெமக்கருள் பிரஞ்சீஸ்க்கு’ (83),
 ‘பிறஞ்சீஸ்க்கு அன்றுரைத்த வாசகப்படி’ (203).

பேதுரு [Peter]

‘தவமுனி யான பேதுருவும்’ (213)

மத்தேசு [Mathew]

‘பேறுடைய மத்தேசெனு மாழுனி’ (149)

மதலேனா [Mathalena]

‘மதலேன கண்ணிகை ஆண்டை பாதத்திற்
பூசிய எண்ணைக்கு’ [132 - 133]

மரி [Mary]

‘தாய் மரிக்கு மிளையவன் புத்திரன்’ (158),
‘மங்கை குலாவு மரிக்குத் தானும்’ (218),
‘கண்ணி மாமரி காப்பது வாகுமே’ (2),

யேசு [Jesus]

‘யேசுவின் நிறைந்த சங்கத்தில்’ (4),
‘நாதனுத்தம யேசு தோழுமைச் சபை’ (5),

யோகோஹு [Johoah]

‘யோகோஹா லாயிரத்து முன்னாஹு வருடம்
கண்டுகொள்ளாதே’ (238)

பிடுத்துக்கால் [Portugal]

‘பேரான பாராளும் பிடுத்துக்கால் மனு’ (84)

யூதேயு [Judha]

‘அரும்பாவி யூதேயு தீண்டியே யெங்கள்
ஆண்டையை விற்ற’ (133)
‘ஒற்றனாகி யூதேயு தன்னை யுகப்பதாக’ (182)

யொர்தாம் [Jordhan]

‘செருசலைப் பாங்கும யொர்தாம் நதியிற் போகியே’ (111)

றோமானுபுரி [Rome] செருசலை [Jerusalem]

பொருளடக்கம்

வெளியீட்டுரை	III
பதிப்புரை	V
பள்ளுப் பிரபந்தத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	XIII
ஞானப்பள்ளு நூலாராய்ச்சி	XXXV
நூல்	
கடவுள் வணக்கம்	1
காப்பு	1
அவையடக்கம்	2
ஆசிரியர் வணக்கம்	2
தரு	3

உழுத்திப் பாட்டு

பள்ளன் பள்ளி தோற்றம்	9
இளையபள்ளி தோற்றம்	11
பள்ளன் தோற்றம்	11
இளையபள்ளி தற்புகழுந்து பாடி மகிழ்தல்	12
பள்ளியர் பெயர்ப் பெருமை கூறல்	14
நாட்டு வளம்	16
பள்ளியர் தலைவன் பெருமை கூறல்	24
குயில் கூவல்	32
மழைபெய்ய வரங்கேட்டல்	35
மழை பொழிதல்	36
ஆற்றில் வெள்ளம் வருதல்	38
பண்ணைக்காரன் தோற்றம்	44
பள்ளியர் பண்ணைக்காரனை வணங்கல்	45

முத்தபள்ளி பண்ணைக்காரனிடம் முறையிடுதல்	45
கிளையபள்ளி எதிர்மாற்றங் கூறுதல்	46
பண்ணைக்காரன் பள்ளனிடம் பண்ணைக் கணக்குக் கேட்டல்	49
பள்ளன் கணக்குக் கூறல்	49
முத்தபள்ளி முறையீடு	58
பண்ணைக்காரன் பள்ளனை வினாவுதல்	61
பள்ளன் மறுமொழி கூறல்	61
பண்ணைக்காரனிடத்திற் பள்ளன் முறையீடு	64
முத்தபள்ளி குட்டையிலடைக்கப்பட்ட பள்ளனுக்கு வருத்திப் பரிந்துரை செய்து	
பண்ணைக்காரனை வேண்டல்	66
பள்ளன் வயலுமும்போது ஏருதுமுட்ட மூர்ச்சித்து விமுதல்	70
முத்தபள்ளி புலம்பல்	71
முத்தபள்ளி புலம்பப் பள்ளன் எழுந்திருத்தல்	72
நாற்று நடுகை காண வருமாறு பள்ளியர் பண்ணைக்காரனை வேண்டுதல்	73
நாற்று நடுதல்	74
அரிவி வெட்டுதல்	81
சூடுக்குதல்	83
பள்ளிகள் ஒருவரையொருவர் ஏசல்	84

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி **93**

நூல்

ஞானப் பள்ளை

கடவுள் வணக்கம்

நேர்சை வெண்பா

பொன்னா பரண்கொலுவும் பூதலமு மாகிமுதற்
றன்னாலே தானாகுந் ¹தற்பரற்கு - எந்நாளங்கு
செந்தமிழாற் பள்ளினிசை தேனுலகிற் பாடுதற்
கந்தமிலான் றானே யருள்.

1

காப்பு

மர்யன்னை

கட்டளைக் கலியா

ஆதி கத்தன்தி ரு²வேத மாகிய
அருப ஞானத்தை யம்புவி மீதிலே
நீதி யுற்றசொ ரூபம் தாகிய
நீண்ட ஞானநி றைந்தபள் னோதிடப்
பூத லத்தரும் பொன்னாட ரும்பதம்
போற்றி யேற்றப்பொ ருப்பின்பொ தும்பிலே
காத லித்துக்க டவுளை யீன்றருள்
கன்னி மாமரி காப்பது வாகுமே.

2

-
1. தற்பரற்கு
  2. வேதமாகி

அவையடக்கம்

கட்டளைக் கலிய்யா

விண்ணி லன்னையும் மேதினித் தந்தையும்
 வேற தாய்நின்ற மெய்ப்பொருட் காரணம்
 எண்ணி வானவ ரும்மனு வோர்களும்
¹இசைக்கி னும்மிங்கி வர்வாக்குக் கெட்டுமோ
 புண்ணி யந்தெரி யங்குநிஸ் தோர்சொன்ன
 புத்தி கேட்டுப் புகண்றேனிக் காதையை
 மண்ணி லன்புறக் காவியங் கற்றவர்
 மகிமை ²மாமரிக் காகப்பொ றுப்பிரே.

3

இறந்த காலமு மற்று மதிலுள
 தினித றிந்துது றந்தாற்சன் னாசியாஞ்
 சிறந்த சந்த ³செவ் வஸ்தியா னாம்பெருஞ்
 செக்கெ னுஞ்சிட்ட தேசிகன் யேசுவின்
 நிறைந்த சங்கத்தில் நின்றோங்கு நீதியான்
 நீணி லத்தினி றுத்துதன் மத்தினால்
 அறைந்த வேதபள் ஓனதி னிக்கதை
 அறிஞர் ⁴கேட்டாங்கன் அன்பாய்த் தரிப்பிரே.

4

ஆச்சியர் வணக்கம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யிரட்டை யாசிரிய விருத்தம்
 வேதலட் சண்தாரி மெஞ்ஞான போதகன்
 வித்தியா பாரகனுயர்
 வெண்ணிலவு மண்டலம் வெண்கதிரின் மண்டலம்
 மேலுலகு விண்மண்டலம்

-
1. இசைக்கினுமிங்
  2. மாமரியாட்காய்ப் பொறுப்பீரே
  3. செவ்வஸ்தியாம்பெருஞ்
  4. கேட்டுயிங்கன்பாய்த்தரிப்பீரே

¹ஆதிகைக் குள்ளீ மைம்புத நிலைகளும்
 அண்டகோ ஸச்சாருபழும்
 அருவான ²ஆத்துமா நிலைமைலா பங்களும்
 ஆரணப் படி ³கற்றவன்
 நாதனுத் தமயேச தோழுமைச் சபையதனில்
 நன்மைகுடி கொண்டமுனிவன்
 நம்பியசன் னாசிபதி னாலுகற் பனைகள்மிக
⁴நமுவாதி யற்றிவருவோன்
 சேதங்க னேதங்கள் பேதங்க ஸில்லாத
 செவ்வஸ்தி யாம் ⁵பெருஞ்சீர்ச்
 செக்கெனுந் தேசிகரி னுதவியாற் பள்ளினிசை
 செப்பத்து ணிந்தெனம்மா. 5

தரு

தருவன்னும் பாவினத்தாற் பாடப்பட்டபின்வரும் பாடல்கள் ஆறும் வண்ணப் பாட்டுக்கள். கிவையும் கடவுள் வணக்கத்தைச் சார்ந்தவை.

தனதந்தன தனதன தந்தன
 தனதந்தன தனதன தந்தன
 தனதந்தன தானன தனதன - தனதான

உலகும்பரு முயிர்களு மம்பர
 மொளிர்திங்களு முதயவ னும்டல
 வடுவெந் ⁶ திகழ் வானிறை முகில்களு
- முயர்வாக

-
1. ஆதிகைக்கு நீள
  2. ஆற்றுமா
  3. கற்றவர்
  4. நனுவாதி
  5. பெருஞ்செக்கெனுந்
  6. திகள்

நிலமுந்தட¹வரையுமா காயமு
நெஷலுங்கனல் நீர்களு மேசெய்த
நிமலன்றிரு வேத²பள் ஸின்னிசை

- நெறி கூற

விலகுங்கனி யானதி னால்வரு
வினையந்தனை யேமண்ணி லேதள்ளி
விடவந்திடு தேவனு மானிட

- வுருவாகு

முலைதந்திடு முதறி வாலுயர்
முழுதுங்கன்னி மூவுல காளனை
முயலும்பல னேதர வேயடி

- பணிவேனே. 6

தானாதன தானன தானன
தானாதன தானன தானன
தானாதன தானன தானன - தனதான

தானாகிய னாதியு மாகியே
சடமுந்தரு நோவுமில் லாமலே
சகலநன்மைச்³சொ ரூபியு மாகிய

- தனிநாதன்

ஞானோதியு மாகியெல் லாமறி
வோனாகியெந் நேரமு மாகிய
யோகாதிபள் ஓசலு லாவெனு

- மிசைபாட

மானோர்குல மாய்வரு மாமறி
மனுவானவ ரானத யாபரி
மதுராகமி யானகிற் பாகரி

- தவிராசன்

1. வரயுகாயமு
2. பள்ளினிசை
3. சொருபி

ஆனோர்மனு வானத யாபரி
 அறிவாலுயர் மாதர சாகிய
¹அழயார்நன்மை யாகிய தாய்சரண்

- அயரேனே. 7

தந்தந்தன தானன தானன
 தந்தந்தன தானன தானன
 தந்தந்தன தானன தானன

- தனதான

அந்தந்திகழ் மாமலை மேலுயர்
 கண்டந்தனி லாசன மேவியே
 அன்றன்பொடு மாழுனி வாவென

- வருள்கூரி

சிந்தும்பிரவை சோதியு லாவவே
 சென்றன்பொடு ஆதிய மாபெல
 செம்பொன்பத மேவிய வேதபள்

- ஸிசைபாட

தொந்திந்திமி தோதிகு தோவென
 நின்றிங்கிசை பாடிட வானவர்
 சென்றுந்திரண் மாழுடி மூவர்க
 - ளடிபேண

வந்தும்பல கோவர்கள் கூடிட
 மஞ்சஞ்செறி மாமலை மீதினில்
 மைந்தன்றனை யேதரு மரிசரண்

- மறவேனே 8

தந்தானன தானன தானன
 தந்தானன தானன தானன
 தந்தானன தானன தானன

- தனதான

கஞ்சாமெனு மாபல வான்முன
 மஞ்சாமத ராடமே லாகவே
 தன்சாயலி லேதிசை நாழிகை

- தழுலோனும்

மஞ்சார்முகில் மீதிலு லாவியே
 துஞ்சானடி மைசெய்து ரோகிகள்
 மங்காநெறி நீதிசொ ஞபர்பள்

- எிசையோத

பஞ்சார்பெரி யோருயிர் யாவையும்
 மிஞ்சார்துலை யேவியு லாவியே
 பின்பேகதி யேறவுள் ளாய்விடு

- பெரியோனே

அஞ்சாகிய ¹பூதிய மோடுமென்
 நெஞ்சாகிய ஆவியு மேவியே
² அன்பாய்வரு தாளினை நாவினி

- லயரேனே. 9

தனந்தனந்தன தனந்தன தனந்தன
 தனந்தனந்தன தனந்தன தனந்தன
 தனந்தனந்தன தனந்தன தனந்தன

- தனதான

-
1. பூதிய மோடுவென்
  2. அன்பாய்வர

கனஞ்செறிந்திடு கருந்தலை வனந்தனில்
 கரந்தெறிந்திடு கருந்தரு மரந்தனிற்
 கலந்திருந்திசை பொருந்தவே பகரந்திடு

- கரைகாணான்

¹அனந்தரன்புற வருந்தவ ணமுந்திட
²வதின்பினாங்கவ ரறங்களை விளாங்கின
 அதஞ்செய்வன்பினை ³யறிந்திடு சரணபள்

- ஸிசெச்சூற

தனந்தனந்தன வெனும்பல சிலம்பொடு
 சதங்கைதன்டைகள் அலம்பிட நடம்புரி
 சடங்களின்பகம் ⁴பிறிந்திட விரும்புமென்

- மொழியாலே

தினந்தினந்தினம் நரகுறு கொடுங்கையர்
 சிரங்களெந்திட வுயர்ந்தவின் ணடந்திடு
 சிறந்தவன்கலந் திருந்துமென் னாவினில்
 - மறவேனே. 10

தனத்தானன தானன தானன
 தனத்தானன தானன தானன
 தனத்தானன தானன தானன
 - தனதான

திசைக்கோவென வாறிரு பேர்களைத்
 திடத்தோருயர் பூவினி னுதவியுஞ்
 செகத்தோர்கள் பிரதானபி தாவென

- வருநாமம்

-
1. அருந்தவன்புற
  2. வதின்பின்னாங்கவ
  3. யறிந்திடு சரணபள்
  4. பிறியவே

இயக்கோ¹அபி ராந்தவி நோவைய
ரிடத்தாகியுந் தேடரி தானவ
னியற்றாகிய வேதபள் ஓகிய

- விசைபாட

மயக்காதிய மாநில வாழ்வினை
மறப்பாகிய வானவர் நாதனை
மதிப்பாகவே தொழுதுபன் னிருதாதர்

- மலர்ப்பாதம்

நயக்கோதுனை யாகவென் நாவினில்
நடத்தானெண்ணி நானில மீதினில்
நமக்காசறு ²பாதம தாய்ச்சரண்

- நவில்வேனே. 11

1. அபறாந்
2. பாதமதாய்ச்சரண்

• உழுத்திப் பாட்டு

அறவுறுத்தல் கட்டளைக் கலியா

என்று மின்றுந் ¹தி ரித்துவ ஏகமா
 யெவ்வு யிர்க்குமி ரக்கமுண் டாகியே
 நின்று லாவநெ டுவானைம் பூதமும்
 நிறுத்தி யாட்கொள்ளும் ²நீதிசொ ரூபனை
 அன்று மின்றும னாதிதா னாகிய
 ஆதி கர்த்தனை யஞ்சலித் தீர்களாய்ச்
 சென்று ³ மோக்கிச வீட்டை வீர்களே
 திருட்டி யாற்கண்டு தேறுஞ்ச னங்களே. 12

பள்ளன் பள்ளி தோற்றும் சிந்து

⁴அழகாய் முடிதிருத்தி யதனில் மலரிருத்தி
 யாலோ னிகரென வேதில தம்பொருத்தி
 கிருபத் தாறுசங் கீத்த தொனியோ
⁵டுளமுரு கும்படிக்கு நடமுற் றுநடத்தி
 பவனாங் கதித்த ⁶வே தம்பரித்த நீதி
⁷பழுகுஞ்செரு சலைநாட்டுப் பள்ளியுடனே
⁸எனயிங் கிதத்த வோசையிடு மங்கலத் துறோமைக்
 கிணாங்கும்பள் னன்பள் னத்தி தோற்றினரே. 13

• உழுத்திப் பாட்டு

1. திறீத்துவ
2. நீத சொருபனை
3. மோக்கிஷ
4. அளகாய்
5. டுளமுளாங் களிக்கமுருகும்படிக்கு
6. வேதபரித்த
7. பளகும் செருசலை நாட்டிற்
8. யெனயிங்

ஞா - 2

மாகமண் ஞும்விளங்க மாங்கலமி கப்பெருக
 'வாகு புரிகுழலில் மாலையுமிட்டு
 ஆகமனு வாடைதன்னை அணியு மிடையிற் கட்டி
 ஜயிரண்டு கற்பனையில் ஆவிதிருத்தித்
 தேகமொங்குந் தன்மப்பணி சிறக்க அ லங்கரித்து
 திருவுளப்ப டியின்கொத்துச் சொங்கை
 யிலேந்தி
 ஏகமறை வேதமென்னுஞ் செருசலை நாட்டில்
 இருக்கும்பள் ஓன்பள்ளத்தி தோற்றினரே. 14

அறவுறுத்தல் கட்டளைக் கலியா

இறந்தி றந்தின்ன மும்² பிறப் போமென்றே
 எண்ணி³யேழூக ஸிச்சித்தி ருக்கிறார்
 கறந்து றைந்தபால் தாய்முலை யேழுமோ
 கணக்கொ டேசென்ற காலங்கை கூடுமோ
 பிறந்த றந்தெரிந் தாலுண்மை⁴மோக்கிசம்
 பிழூசெய் தால்நர கந்திடன் பேதமோ
 மறந்து சிந்தனை வாக்காற்⁵கிரியையால்
 வாழ வேநன்மை வானாடு தேடுமே.   15

-
1. வாகுபுரிங்குளையில் ஆலையுமிட்டு
  2. பிறப்போமென் றைண்ணி
  3. ஏளைக் ஸிச்சித்
  4. மோக்கிஷம்
  5. கிரியையால்

കുമാരി പാർവ്വതി ക്ഷേത്രം

சிந்து

¹பதமிரண்டு நடமுயன்று பரிபுரங்கள் ²புலம்பப்
பகைவிளாங்கு முடலுலக மலகையங்கே மலங்க
அதமுமவன் ³பிதிர்வழியுள் ஓவர்கள்கெதி யடைய
அர்ச்சிய ⁴சிட்ட சபையின் மிக அறந்தினமும்
விளாங்க

மதமுடைய வெழுத வையின்⁵ பாவமெலா மழங்க
மகிழமையுள்ள வரமேழும் வானவரு மிலங்க
⁶ உதவுநன்மை தமக்கெல்லாம் உகந்தபுவி யான
ஹோமானுநகர்ப் பள்ளத்தி உகந்துதோற்றி

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ । ୧୬

பள்ளன் கோற்றம்

⁷ கிடையினிலே கயிறுகட்டி இந்திரிய மொடுக்கி
 கிதமாக ஏரிசுடரை யிருகரத்தி வேந்தி
 உடையவன்றன் வயலான உலகத்தா ரகத்தை
 ஒப்பாக மண்வெட்டி யொரு ⁸தோளிற்
 சுமந்து

மிடியங்கன உடமையுஞ்சொல் மீறாத தயவும்
மேற்குருவி னிடமாக மேதினி விளங்கும்
படிரோமை நகராஞம் ⁹பாப்புசொல்லுக் கிணங்கும்
புமதில்லாக் ¹⁰கன்மகுணப் பள்ளனாங்

കോർണ്ണിന്നേ. 17

1. பதவிரண்டு
  2. புலம்ப
  3. பிதிர்வளி
  4. சீஷ்சபை
  5. பாவமழுங்க
  6. உற்றுநன்மை தனக்கெல்லாம்
  7. இடையினிற்
  8. தோழிற் சுமந்து
  9. பாப்புச்
  10. குண்டக்குண்பு

அறவுறுத்தல்

நேரிசை வெள்பா

சத்திய வேதந் தனையுணரா தேபோகப்
 புத்தியல்லக் காணும் புவியோரே - நித்தியமும்
 தானா யிருப்போன் சரண்பணிந்தா லென்றுமின்றும்
 வானா டடைவோம் மகிழ்ந்து.

18

ஒளைய பள்ளி தற்புகழ்ந்து பாட மக்ழ்தல்

சிந்து

பொன்னுலகும் மண்ணுலகும் பொருந்துமுயி
 ரனைத்தும்
 பொருந்தாத காலந்த னிற்றானே ¹தானாய்த்
 தன்னுடைய நீதிவைத்துச் சகலத்தையும்
 படைத்துத்
 தானழித்துக் காத்தி ருக்குஞ் சகலதயா
 பரனே
 அன்னவனே யேக மாகி ஆள்வகையின் ²மூன்றாய்
 ஆதியும னாதியும ரூபமுமா றான
 என்னுமொரே கத்தனுக்கு இணங்குந்தேவ சுபாவம்
 இன்பமா கப்பாடி யாடும்பள்ளி நானே.

19

1. தானாய்
 2. மூன்று

மன்னவர்கள் மன்ன னான மகராச ¹தவீது
²வங்கி சத்தி லேயு தித்த கன்னி யானவள்
 தன்னுதர மானதிலே ³சர்ரமெடுத்துத்
 தாரணியை மீளவென்று தன்சரீ ரத்தில்
 உன்னிவெகு பாடுபட்டு உலகு மழந்து யிர்த்து
 உற்ற தன்பி தாவ லத்தில் ஓயாதி ருப்போன்
 மன்ன ⁴மனு சர்சு பாவ மகிமைதனை விளங்க
 மாநிலத் திற்பாடு யாடும்பள்ளி நானே.   20

அறவுறுத்தல்

கட்டளைக் கலியா

நால் லாதவன் றானாயி ருப்பவன்
⁵என்றும் உள்ளவன் எல்லாம றிந்தவன்
 மாநில் லாதவன் மாட்சிமை யுள்ளவன்
 வளரு நன்மைச்சொ ரூபம தானவன்
 பேறு தானவன் பேரின்ப முள்ளவன்
 பிறந்தி றக்குஞ்ச ரீமில் லாதவன்
 ஆறு லட்சண முள்ளவ னேகனா
 மவனே கத்தன றிந்துகொள் நெஞ்சமே.   21

-
1.   தவீது
  2.   வங்கிஷத்திலே
  3.   சர்ரமெடுத்து
  4.   மனுஷர்
  5.   எப்போது

பள்ளியர் பெயர்ப் பெருமை கூறல் முத்து பள்ளி

சிந்து

தனத்த தந்தன தனதன தனதன
தனத்த தந்தன் தனதன தனதன
தனத்த தந்தன தனதன தனதன

- தனதான

கனத்தி ருண்டிருள் பரவியே திசை தொறுங்
கதித்த வெண்டிசை நிலைகளு மசையவே
கலக்கு றும்படி ¹யிருமென உறுமொரு

- மலைமீதே

வனத்தி னாங்கொரு தினமதி லுலமிசை
வரைத்து வந்ததை முனிவினி மலருற
வருத்தி யெங்களை மறைமொழி யிதுவென

- ஓளிர்நாடு

எனத்தை முந்தவே செறுத்தமர் செலுத்திய
செயத்த யங்கியில் மடித்திடச் சிறுவனைச்
செலுத்தி ஞந்தழல் பொருந்திய வரத்துயர்
- ²திறனாகி

தனைத்தி னம் ³புகழ் பரப்பியே மிசைப்படி
தயக்கு றும்படி நிருத்தம தியற்றிடுந்
தனிச்செ ருசலை நகர்ப்பள்ளி
யெனச்⁴சொலுந்

- தையனானே. 22

1. யறுமென
2. திருனாகி
3. புகள்
4. சொல்லுந் தேயநானே

ஒளைய பள்ளி

சிந்து

அடுக்கொ டெண்டிசை யகிலமும் ¹விளங்குறும்
அலர்த்த செஞ்சுடருட் பிரவையொ டுக்கியே
அதிற்ப ரந்திருள் பரப்பியே குடதிசை

- அடைகாலம்

மிடுக்கு டன்புய மதிற்சில்வை யிருத்தியே
மிசைத்த வன்றன்முன் னெதிர்த்திட வெதிர்த்தவன்
விருப்பொ டாங்கர சிருப்பென விருக்குமுத்
- தமநாடு

எடுக்கி வந்தவர் குழவியை யறுத்திட
விரத்த முங்குடல் நனைத்திட விரும்பிய
²இறைக்கு மின்பக மிணாங்கியே பரகதி
- யிடுநாடு

³உடுக்க ஸிங்குள வூர்களைல் லாமிது
உடுக்க ஸின் ⁴பதி யானநோ மானுவி
னூரித்தெ னும்பள்ளி யானது நானுண்மை
- யுலகோரே. 23

அறவறுத்தல்

கட்டளைக் கலித்துறை

உண்டா முயிர்களுக் கெல்லா மொருவ னுடையவனைக்
கண்டா சரிக்கக் கடன்பாவ நீக்குங் கடவுளன்றிக்
கொண்டாடிப் பேய்க்குக் ⁵கொடுப்பவர் பற்றுற்ற கூளியுடன்
⁶மிண்டா நூகத்தில் மீளா திருப்பர்கள் மெய்யிதுவே. 24

-
1. விளங்குரு மலர்த்த
  2. இறைக்குயின்பக
  3. உடுக்கஸிங்குள்ள
  4. பதியாள
  5. கொடுப்பர் பற்றிவிற்ற
  6. மிண்டாம்

நாட்டு வளம்

இதுமுதல் இருபத்தாறு பாடல்கள் மூத்த
பள்ளியும் இளைய பள்ளியும் தம்முனறழ்ந்து தத்தம்
நாட்டு வளம் கூறல்.

மூத்த பள்ளி

சிந்து

அண்ட கோளமு மப்பாலே கண்கட்
 ¹கடங்கி டாத ரூபலாங் காரமும்
 துண்ட வெண்பிறைச் சூரிய னும்மண்ணும்
 தோற்ற வேழுன்னந் தானாயி ருந்தோன்
 ²பண்டந் நாளிலைம் பூதமுஞ் செய்து
 பணிந்த லோகத்தைப் ³பாலித்த கத்தனைத்
 தெண்ட னிட்டுப் பரவத் தெரிந்த
 செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே.   25

ஏக மாகித் திரித்துவ மாகியெப்
 போது மாகி யெல்லாம றிந்தோன்
 தேக மானிட ⁴தேவனென் றாகிச்
 செகத்தி லே ⁵வந்து ரட்சித்த நாளில்
 ⁶ஆக மானஅர்ச் சியசிட்ட சபை
 அம்பு வியுள்ள மட்டா யிருக்க
 ஓகை யாகத் தெரிந்துயர்ந் தோங்கு
 றோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே.   26

1. பங்கிடாத
2. பண்டன்னாளிலைம்
3. பாலித்த
4. தேவனென்றாகிச்
5. வந்திரட்சித்த
6. நாகமான அர்ச்சிய சிஷைபை

முத்து பள்ளி

மூவு கூகும்ப டைத்தபி தாவின்
 மூர்க்க மாகியி ருந்தமுன் னோர்க்காய்க்
¹காவ வன்னெனன முன்முடி சூட்டிக்
²கரத்தி லும்மொரு சொங்கோல் பிழத்து
 நாவ லம்பெறு நல்வாக் கருளி
 நலஞ்சி றக்கத் தனியேல் முனிக்குத்
 தேவ லோகந்தி றந்துமுன் காட்டுஞ்
 செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே.   27

ஒளைய பள்ளி

எண்டி சையும்வி ஓங்கும் பகலொளி
³ஏகி யேகுட பாலில டைந்தபின்
 தெண்டி ரைப்புவி யோர்கள்⁴த மக்காய்ச்
 செருச லையிற்ச மந்தசி லுவைவயை
 அண்டர் நாதன்தி ருத்தோளி லேவைத்து
 ஆறிரு வர்க்கு முன்னிமுன் தோன்றி
 உண்டு நன்மையீங் கேதானென் ரோதும்
 ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே.   28

முத்து பள்ளி

புசிக் கும்வேளை கோயிற்குட் போகின்ற
 புண்ணீ யவாளர் தம்மை நயத்தி
 நேசித் தோர்கள் நெடுவளம் புக்கியே
 நேர்ந்த வண்ணம் நிமல னிரங்கும்

-
1. காவலெனன
  2. கரத்திலுமொரு
  3. மேவியே
  4. தமக்காய்க்

ஆசித் தாயென்ன ஆண்ட யெனக்கு
 மனைத்து யிருக்கு மன்புள்ள கன்னியைத்
 தேசத் தோர்கள் கெதிபெற வீன்ற
 செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே.   29

ஒளைய பள்ளி

ஆதி நாதன் மனுவான காலத்தில்
 அம்பு வியொன்று மாதித்தன் மூன்றும்
 நீதி வானத்தில் நின்றேயு லாவ
 நிலவி ஞுக்குள் ஸொருகன்னி பாலன்
 ஏதி லாதக ரத்தேந்தி நிற்பதை
 ஏந்தல் ¹கண்டிரு கண்களி கூர
 ஓதி யே²யங்கு சாவித் தெளிந்த
 ரோமா ஞுபுரி நாடெங்கள் நாடே.   30

முத்த பள்ளி

அந்த மாதியொன் றில்லாத சோதி
 யருள்பெ ருக³அபி ராமைக் கூவியுன்
 மைந்த னானவ ணைத்தரு வாய்பைலி
 மாழு னியென வாய்மைகள் கூறி
 அந்த நாளிற் பெலிபீட மேற்றி
⁴அருஞ்சு தன்றனை யறுக்கின்ற நேரம்
 சிந்தை கூரவே வானேனான் விலக்குஞ்
 செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே.   31

-
1. கண்டு இருவிழிகூர
  2. யெங்கு
  3. அபிறாமைக்
  4. அருஞ்சதனை

ஒளைய பள்ளி

இந்நி லம்படைத் தாதிபி தாச்சுத
 னிஸ்பி ரீத்துச்சாந் தென்னுமாள் மூவர்
 தன்னு டன்பெரு நேசமுண் டாகிய
 சங்கை மாழுனி யின்னாசி யார்க்கு
 நன்மை சேர்நெறி காட்டி விளாங்க
 நாளும் கூளிக ஜோடிந டூங்கத்
 தன்னி கரில்லான் வந்துக ஸிக்கத்
 தந்த றோமானு நாடெங்கள் நாடே.   32

முத்து பள்ளி

விண்ணு லாவிய கோள்வழி காட்ட
 வேந்தர் வந்த விவரம றிந்து
¹எண்ணி லாதகு மூந்தைக ²டம்மை
 யிரக்க மின்றி யிருக்கு தாக்கி
 அண்ண லானுக்கு மைந்தனுக் கும்³மோ
 ரற்பு தந்தனை யாதிகாட் டாமற்
 திண்ண மானந வங்கோடி செய்த
 செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே.   33

ஒளைய பள்ளி

தோற்று மாழுனி வோருந்து தித்திடச்
 சொல்லு லாவிச் சுருதிவி ளாங்கும்
 மாற்று யர்ந்தபொன் மாழுடி சூட்டி
 மறைக்கை லாந்தலை யான குருவோன்

1. எண்ணில்லாத
2. டன்னை
3. மொரு

ஏற்று நாதன் ரும்பாடு பட்ட
 திதயம் நீங்கி யகலா திருக்க
 ஊற்று லாவு கருணைவி ளங்கும்
 ஹோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே.

34

முத்து பள்ளி

முந்து மோட்சத் துக்கு நிகரென
 மூவ ரேகன் முழுக்கின மாக்கிச்
 சிந்து நாட்டி விருக்கையிற் காட்டுஞ்
 செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே.

35

ஒளைய பள்ளி

ஏங்கு மாந்தர முங்குரல் கண்டு
 இளங்கு மூந்தை யுயிர்கவ ராதமன்
 ஓங்கி யேயர சாண்டங் கிருக்கும்
 ஹோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே.

36

முத்து பள்ளி

மாகத் தன்வாச ¹சந்தோச முற்றிடு
 மாமுனி ²தன்னை மண்மே விருத்தித்
 தேகத் தோடாதி வன்மத்தைக் காட்டுஞ்
 செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே.

37

-
1. சந்தோஷ
  2. தனை

ஒளைய பள்ளி

கன்னி மாமரி தான்வீற் றிருந்த
 கனக மாளிகை யானதை ¹வாணோர்
 உன்னி நேர்கொண்டு வந்தங்கி ருக்கும்
 ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே.   38

முத்து பள்ளி

ஏந்திர வாவி யானதி லேவந்
 திணையில் லாச்சம் மன்சோர் குளிக்கச்
 சேர்ந்த பேர்க்குத் திரள்பிணி நீங்குஞ்
 செரு சலைத்திரு நாடெங்கள் நாடே.   39

ஒளைய பள்ளி

செய்ய நோய்பிணி யுற்றவர்க் கெல்லாந்
 தெருவு நீளநி மூல்கொண்டு தீர்த்தோன்
 உய்ய வேயர சாட்சிபு ரிந்த
 ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே.   40

முத்து பள்ளி

துங்க ராச தவிகுலத் தோனுக்குந்
 துய்ய தேசிக்கும் அபிரா முக்குஞ்
 சொங்கை மேவிய கம்புது ஸிர்த்த
 செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே. 41

ஒளைய பள்ளி

காட்டில் வாழுங் கலைவேத மோதிக்
 கடவு ளானெனக் கருதியென் றன்றலை
 ஓட்டின் மீதே சிலுவைவயி ருந்த
 ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே.   42

முத்து பள்ளி

அறந்தெ ரிந்த முழுமல டானவ
 ளாண்ட தானதுந் தொண்ணூறுஞ் சென்று
 சிறந்தி டும்பெல வான்றனைப் பெற்ற
 செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே.   43

ஒளைய பள்ளி

நற்ற வஞ்செய்து மூவாயி ரம்பேரை
 நாளு மேவல் நடத்து மேமியா
 முற்ற நீதி யகலா திறையீன்ற
 ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே.   44

முத்து பள்ளி

குருக்க ளானவ ராறிரு பேருடன்
 கொள்கை மாமரி யீன்றகு மாரன்
 தெருக்கள் மீது அழுதுமுன் சென்ற
 செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே.   45

ஒளைய பள்ளி

கள்ளன் பானின்ற காதலன் காதலி
 காண வேயிரு பேரெயு சாவி
¹உள்ளன் பாலர சிலிருப் பான
 ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே.

46

முத்து பள்ளி

மங்கை பேரின்ம காகுற்றஞ் சாட்டியே
 வந்த பேர்கள் மறுத்துரை யாமற்
 சொங்கை கொண்டுது ரும்பால் வரைந்த
 செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே.

47

ஒளைய பள்ளி

மாறில் லாதே தினம்புகழுந் தோதியே
 மங்கை சீவனோ டாயிராங் காத
 மூறு செய்யா தேழுவர் கொண்ட
 ரோமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே.

48

முத்து பள்ளி

ஏக நாதன்பி றந்தேவ ஸர்ந்து
 எமக்கு வேண்டியி றந்தேயு யிர்த்துத்
 தேக மானதுங் கண்ணாரக் கண்ட
 செருச லைத்திரு நாடெங்கள் நாடே.

49

1. உள்ளன்பாலராசி

ஒளைய பள்ளி

நற்க ருணையிலெங்கோ னிருப்பதும்
 நாடொ றும்புசை யேற்றிப்பு கழுவதும்
 உற்ப வித்து உயிர்த்ததுங் கண்ட
 ரேமா னுபுரி நாடெங்கள் நாடே.

50

அறவுறுத்தல்

கட்டளைக் கலியா

அண்டர் வானும் புவியும்ப டைத்தவ
 ரத்த ணைக்குமு பகார மானவர்
 துண்ட வான்மதி சூரிய ணைச்செய்து
 தொல்பு விக்குத் துணையாக வைத்தவர்
 தொண்டர் ஞானிகள் தோத்திரம் பண்ணவே
 சுருதி தந்து துணையாயி ருப்பவர்
 கண்டெந் நாளு மளவிடொண் ணாதவர்
 கர்த்த ரானவ ராகுமென் நெஞ்சமே.

51

பள்ளியர் தலைவன் பெருமை கூறல்

இது முதற் பன்னிரண்டு பாடல்களில் தலைவனாகிய
 கிறித்து பெருமானின் பெருமையை மூத்தபள்ளி,
 ஒளைய பள்ளிக்குக் கூறுகிறான்.

சிந்து

பண்டு கானிடைப் பன்னை மேய்த்துப்
¹பருந்தெ ருவினில் மானுரி போர்த்தும்
 அண்ட ராகத்தி ரிந்திடு மோசை
 இலகு வானத் திசைவையுங் கூட்டிக்

---

1. பருந்தெருவில்

கண்ட ரிந்துகொள் தானாயி ருக்குங்
 கடவு ளானெனக் கைக்கோல்கொ டுது
 எண்டி சையு முயிரும்பொ ருந்தமு
 னேக மாகியெப் போதுமி ருந்தோன். 52

ஏக மாகித் திரித்துவ மானவ
 னெவ்வு யிர்க்கு மிரக்கமு மானவன்
 மாக மாமண்ணும் விண்ணும்ப டைத்தவன்
 வண்மை ஞானப் பெலசொரு பத்தினான். 53

விண்ணி லேநவ கோடிபல் ரூபம்
 விளக்கு ஞானவி லாசச பையென்னும்
 எண்ணில் லாச்சம் மனசைப்பு ரந்தவ
 னிங்குள் ஓரார்சிலர் செய்பிழழு கண்டு
 மண்ணின் ¹கீழே நடுநர கானதில்
 வாட வேயென்றும் வன்சிறை வைத்தவன்
 நண்ணு புதல மானதி லேமுந்த
 நாட்டு லோகித மேவையர் தன்னை 54

ஆதி மானிடன் செய்பிழழு கண்டு
 அவனை யுமவன் சந்ததி யாரையும்
 நீதி யாற்கண்டு புமியிற் றள்ளி
 நெடுந்து யரைநி றுத்தியே வைத்தோன். 55

ஆண்ட தானவி ரண்டாயி ரஞ்சின்ன
மம்பு வியைச்ச லத்தால ழித்து
மீண்டு நோவை யிடமாக வேயிந்த
மேதினியை வியனாகக் காத்தோன். 56

அம்பு விக்குமு யிர்க்குந்து ணையென
வந்த நாளபி ராமுனிக் கன்புசெய்
திம்பர் மீதிலி யக்கோ பிதிர்களை
யேந்தல் செம்மிட ராமலி ரட்சித்து
தம்ப மான முகிலின் கொடியும்
தலத்தி ருக்குந்த மூற்கம்ப மிட்டு
அம்பு ராசிகள் சீற வழிகண்டு
ஆன போசனம் வானால் வரவிட்டு 57

தம்பி யானவன் புசிக்க மூத்தவன்
தானே வெல்லத் தனிவாய மீந்தோன்
நம்பி நாவலர் நாக்கிலெட் டாதவன்
நாத னானவன் கீர்த்தியை யன்னாள். 58

துண்ட வீணையு மாயிராங் கம்புந்
துணையி றுக்கியே யாளுங் கரத்தோன்
¹அண்ட கோள முருவந் திரண்ட
ஆச னாங்கட்டி யானந்தம் பாட 59

1. அண்டர் கோள முருபந்

மாறில் லாத மகராச தேசிகன்
 மாம குடத்தவி ராச னானோன்
 கூறி யேவைத்த வாக்கியத் தன்பன்
 குறிக்க ரியதி ரித்துவ ஏகன்

60

தந்தை யுங்கத்தன் மைந்தனுங் கத்தன்
 தக்க சாந்தி ஸ்பிரீத்து வுங்கத்தன்
 எந்தை யாள்வகை மூவ ராகிலு
 மேக மாகியி ருக்குஞ்¹சு பாவத்தை

61

வான வானவர் வாக்குப் புவிதனில்
 மாந்தர் வாக்குமொன் றாகி யிருக்கினும்
 ஆன தேவ²சு பாவத்தைக் கூறி
 அளவி டப்புத்தி யாற்கண்டு மண்ணில்

62

எண்டி சையும்³புவி யாவினுந் தானாய்
 இருக்கு மென்ற⁴நற் தேவசு பாவத்தை
 உண்டாக் கப்பட்ட புத்திக ளாலே
 யுரைக்கொண் ணாது றோமானு பள்ளி.

63

அறவுறுத்தல்

எழுசுர் ஆசிரிய விருத்தம்

மனுவாயே டுத்தவுடல் மடியாதி ருப்பதிலை
 மகராச மெய்த்த விமலன்
 கனமாயு ரைத்தபடி கதிரோன்மு ழக்கிடிகள்
 கடல்சூழ்பு விக்கு லமெலாம்

1. சுபாபத்தை
2. சுபாபத்தை
3. புவியானுந்
4. னற் தேவ சுபாபத்தை
5. மொய்த்த

அனலாலெ ரிக்குமுதல் அடியார்பி மைக்கவருள்
 அரசேய எிப்ப வெனவே
 நினைவாலு¹ மிக்குடைய ஒளியாலு முத்தர்சொன
 நிலைதேடு முற்ற மனுவே. 64

இதுமுதற் பதின்மூன்று பாடல்களில் தலைவனாகிய
 கிறித்து பெருமானின் பெருமையை கிளைய பள்ளி
 முத்த பள்ளிக்குக் கூறுகிறாள்.

சிந்து

நீட்டு வானும் நிலமொடைம் பூதமும்
 நேச மான வுயிர்களி யாவுங்
 கோட்டு முன்னமே தானாயி ருந்தவன்
 கோல மான² மனுசர்ஸ பாவத்தைக்
 கேட்டி டக்கூறு வேணங்க ளாண்டே
 கிளர்பு வியைப்ப டைத்தவந்³ நாளினில்
 நாட்டி னாராதி மானிட னாகவே
 நம்மை யீன்ற அதமேவை ⁴தம்மையும் 65

மண்ணி லேவைத்து நீதிவ ரங்கள்
 மகிமை யாவும் வர்க்குக்கொ டுத்து
 எண்ணி லாத⁵தீர்க் காட்சு பெற்றாரென்
 றிறப்பி லாம லிருமென் றிருத்தி
 விண்ணி மூந்து நரகினில் வீழ்ந்திடும்
 விண்ப சாசு வினைகொண்டு சுட்டிப்
 பெண்ணை னும்மேவை தன்னைக்கை டுத்த
 பிழைக்கு வேண்டியே பேரின்ப நாதன் 66

-
1. மிக்கதொளிநறியாலு
  2. மனுஷர் சுபாபத்தைக்
  3. நாளில்
  4. தன்னையும்
  5. தீங்க்காசு

மானிட சென்மந் தானே யெடுத்து
 மகிமை யான் ¹மனுசச் பாவத்தை
 ஆன பாடுகள் தான்பட்டு வாழியே
 ஆதி நாதன் ²திருவள மாகியே.

67

மாந்த ருக்குள் மகராச னாகிய
 மன்ன வன்றவி ராச³கு லத்தினில்
 போந்த கண்ணிகை மாமரி அம்மையைப்
 பூவை மார்க்கர சாகவி ருத்தியே
 ஏந்த லாதிபி தாவுந்⁴தி ருச்சுத
 னிஸ்பி ரீத்துச்சாந் தேகநே சத்தால்
 சேர்ந்த நீதிவ ராங்கள்கொண் ழந்தச்
 செகத லத்தில்ம னுவை⁵ரட் சிக்கவே

68

நித்தி யகண்னி தன்னுத ரத்தில்
 நினைத்தெம் மானிட னாகச்செ னித்துச்
 சத்தி யமொழி முன்னுரைத் தபழி
 தற்ப ரன்மனு வாகப்பி றந்தார்.

69

தேவன் மானிட னானது மொன்றாய்ச்
 செகத்தை மீளப்பி றந்தவர் தம்மைக்
 கோவர் தேஷனர் வானவர் பாழனர்
 கொற்ற வர்முவருங் கொண்டாட்டஞ்
⁶செய்தனர்

ஆவ லாகக் குருவும் விதவையு
 மர்ச்சித் தார்கள் குலமுற்றும் நல்ல
 தேவ சோபனாங், கொண்டாழி யிந்தச்
 செகத்தி லாதியி ருக்குமந் நாளில்

70

-
1. மனுஷ சபாபத்தை
  2. திருவளமாகி
  3. குலத்தில்
  4. திரிச்சுத
  5. ரட்சிக்க
  6. செய்தார்

தூத ராறிரு பேர்களைக் கூட்டினர்
 சொல்லொ ணாநவங் கோடி செய்தனர்
 வேத வாய்மைவி ரித்துரை செய்து
 வினையை லாந்தள்ளி மேதினி யெங்கும்
 நீதி ஞான நெறியை நடத்தி
 நினைந்த வண்ண மொருகுரு சேறிப்
¹பாத மானதுங் கையு மிறுகப்
 பகுத்த லாணியி றுக்கிய றைய

71

துஞ்சி யேதினம் மூன்றினு யிர்த்துச்
 சுருதி யின்திறஞ் சொல்லிய வண்ணம்
 அஞ்சு காயமுஞ் சோரிவி ஓங்கவே
 ஆதி கத்தன்வ லப்பாகஞ் சேர்ந்தார்.

72

தூங்கு வான்முகில் மேகங்கள் மோதிடச்
 சூரி யன்சந் திரனெனாளி மங்கிட
 ஒங்கி யேயுறு மக்கினி யாக
 லோக மெங்கும ழிந்திடுங் காலம்

73

அந்த ரத்திலே சிங்கா சனமிட்டு
 ஆறி ருவரு டன்கூட நின்று
 வந்து தீர்வை யிடுபவன் றானே
²மனுசச பாவமெ டுத்தவந் நாளில்

74

-
1. பாதமானது
  2. மனுஷ சபாப

மண்ணி லேசெய்த காரணங் களைவ
 வகுத்தெ முதிவச னிக்க வென்றால்
 எண்ணி யேயிவ் வுகாங்கொள் ளாதே
 ஏந்த லான செபதேயு மைந்தன்   75

தானெ முதிய தேவபு ராணத்திற்
 சாற்றி னாரந்தத் தன்மைகளெல்லாம்
 வானு ளோரும் ¹மனுசருங் கூடி
 வழுத்தி னாலும் வசனிக் கொணாது   76

எங்க ளாண்டை யிவரெவ்வு யிர்க்கு
 மிரக்க முள்ளவர் ஞானக் கிரீஸ்துவ
 துங்க வாதிபி தாவின்சு தனிவர்
 தோன்றல் காணுஞ் செருசலைப் பள்ளி.   77

அறவுறுத்தல்

கட்டளைக் கலித்துறை

வாரிக் கரையில் வளர்வா னுலகமென் மாநிலத்திற்
 பாரிக்கை யாக ²அபிராங் கிளைகள் பலுகவைத்த
 சீருக் குகந்த ³திரித்துவ ஏகனைச் சிந்திப்பவர்
⁴ஆருக்கு முந்திப் பரலோக நன்மை யடைவர்களே. 78

-
1. மனுஷருங்
  2. அப்ராங்
  3. திரீத்துவ
  4. ஆருக்கு முத்திப்

• കുയ്യൽ സഖവൽ

சின்கு

தந்ததன தந்ததன
தந்ததன தந்ததன
தனனதன தனதந்-த - தானதனன

அண்டபகி ரண்டமுயி
வரண்டிசையு மண்டலமு
மளவிடவ ருவேனன்று
- கூவாய் குயிலே

¹துண்டமதி கண்டசுட
ருண்டனைய பொருளெலாந்
தொகுத்தநன்மைச் சொருபனென்று
- கூவாய் குயிலே. 79

எப்போது மிப்போது
முப்போதுந் தானாகி
எல்லாமறி பவனென்று

മുപ്പരിയ വേക്കു
മുവരുന്താ നാകി
മുയാതി രൂപ്പണൻ്റു

1. துட்டமதி

- ‘பண்ணைக்காரன் தோற்றும்’ என்பதற்கு முன்னதாகக் ‘குயில் கூவல்’ என்னும் இப்பகுதி பழைய பதிப்பிற் காணப்படுகின்றது. ஏனைய பள்ளுப்பிரபந்தங்களில் ‘மழைபெய்ய வரங்கேட்டல்’ என்பதன் முன்ன தாகவே ‘குயில் கூவல்’ காணப்படுகின்றமையின் இங்கு இடம் மாற்றப்பட்டுள்ளது. இதுவே பொருந்த பொருந்துகிறது.

தேவன் மா னிடனாகி
 மனுவைரட் சிக்கவந்த
¹செகராச ராசனென்று

- கூவாய் குயிலே

மூவுலகும் மகிழுவே
 முப்போதுங் கண்ணிகையார்
 முன்ம லையி லீன்றதெனக்

- கூவாய் குயிலே. 81

சத்திய வேதமது
 எத்திசைகள் தோறும் முத்தி
 தழைத் தோங்கி வாழுவே

- கூவாய் குயிலே

உத்தமநன் னெறிந்தி
 யோங்கிய திருச்சபை
 யுலகுதனில் வாழுவே

- கூவாய் குயிலே. 82

சன்னாசி யின்னாசி
 தேவனே மேலான
 தவழுனிவன் வாழுவே

- கூவாய் குயிலே

²எந்நாளு மெமக்கருள்
 பிரஞ்சீஸ்க்குச் சவேரியா
 ரின்பநாமம் விளங்கவே

- கூவாய் குயிலே. 83

-
1. ஜெகராஜராஜ
  2. எந்நாளொமக்

பேரான பாராஞம்
 பிடுத்துக்கால் மனுவென்றன்
 பிறதானம் வீசவே

- கூவாய் குயிலே

நேரான மன்னவர்கள்
 நேய அதிபதிகள்
¹ நீட்டீ வாழுவே

- கூவாய் குயிலே. 84

[•]தழைவுபெற்ற ²யாழ்ப்பாண
 சத்தியகி றிஸ்துவர்கள்
 சந்ததமும் வாழுவே

- கூவாய் குயிலே. 85

அறவுறுத்தல்

அறசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

பாசவலை யானபுவி வாழ் வைமிக வாகவெண்ணிப்
 பாதகம தானமனுவோர்
 ஆசைதவி ராமல்மண்ணி லாவி தளர் வாகியுய
 ராதிதனை யேநினைகிலார்
 வாசமனு வேநினைவ தோவறிவ தோகனலில்
³பாடுமன தோழுடியுநாள்
 தேசமென்ன தேகமென்ன தேவியென்ன தேடியென்ன
 தேநாடு தேடுநலனே.

86

-
1. நீட்டீ
  2. யாட்பாண
  3. வாடமனதோ முடியுநாள்

[•]தழைவு பெற்ற.... எனத்தொடங்கும் அடிக்குப்பின் ‘நேரான மன்னவர்கள்.....’ எனத்தொடங்கும் அடி பழைய பதிப்பிற் காணப்பட்ட போதும் எதுகை நோக்கி இங்கு மாற்றப்பட்டது.

மகூர் பெய்ய வரங்கேட்டல்

கொச்சகக் கலிய்யா

ஆரண்ஞுசேர் ரோமானு மர்ச்சிய¹சிட் தசபையில்
புரண்ஞுசே ருந்தலத்தின் புனிதர்குரு முதலாக
நற்குருக்க ளானோரும் நரபால ரானோரும்
வர்க்க²வணி கேசர்களும் மகிமையுள்ள

வாணர்களும்

உள்ளவுயிர்க் குலம னைத்து மூண்டான வுலகமெலாம்
தெள்ளாருமோ ராதியெனுந் தேவனுட னடிபணிந்து
பணிந்தபுவி தணிலிருந்து பன்னாளு மேவணாங்கித்
தணிந்தபவங் ³காடேற்றத் தன்மமியாம்

செய்தவர்க்குச்

செய்யமழை தாருமென்று ⁴சிறந்தவருங் கேட்டபடி
வையமொங்குஞ் செழிப்புறவே வானபரன் றானிரங்கி
அனந்தனந்த வருளான அற்புதனுந் தயவாகித்
தினாங்கிருபைச் சமுத்திரத்திற் சேர்ந்தமுகில்

நீரையள்ளித்

தன்மமாய் ⁵முழங்கிமின்னித் தாரணீ⁶யெங்
கும்மிருண்டு

⁷வன்பிலாச் சமாதான மழையுலகிற்

பொழிந்ததுவே. 87

1. சிஷ்டசபையில்
2. வழிக்கேசர்களும்
3. சுடபேற்றத்
4. சிறந்தவருங்
5. முளங்கி
6. யெங்குமிருண்டு
7. வன்பில்லாச்

அறவுறுத்தல்

நேரிசை வெண்டா

வஞ்சினமும் பொய்யும் ¹வழக்கீன மும்புரிந்து
 நெஞ்சறிய நாளும் நெறிகடந்தாற் - கொஞ்சமிது
 மாக்களே உங்கள் மனநினைவு வார்த்தைகளை
 யாக்கு மொருவனுக்கு மன்பு.

88

மழை பொழுதல்

சிந்து

தனதத் தனதன தனதத் தனதன
 தனதத் தனதன தனதன

கிருபைத் திரள்முகில் பரவித் திசைமிசை
 கிளர்மொய்த் தவசள ²முனிவோரும்.
 உறுதிப் படியதி வியிருய்யத் தனபெல
 முகிலிற் ரெளிவுறப் பொழியவே.

89

பருதித் தெளிவுறு பழுதுற் றசட்கள்
 பதறிக் கதறியே நெளியவே
 அருவித் துளிபட வடலூற் றதிகமெய்
 யணிகைக் கலைமலை யலையவே.

90

ஓடிக் குலமுகில் கூடிப் பலபல
 வேலைத் திரையென நாடியே
 சாடிப் பகைஞர்கள் சாலப் படி³மினித்
 காரைப் புனலது சொரியவே.

91

-
1. வழக்கினமும்
  2. முனிவரும்
  3. மின்னித்

ஆதிக் கன்புள ராகத் தன்பொடு
 ஆழப் பலபுகழ் பாடவே
 நீதிக் கிருபைமழை நீஷ்ட் தவசள
 ஞேசப் ¹பழகனிற் பொழியவே.

92

தனதன தனன தனதன தனன
 தனதன தனன தனதன

திடுதிடு திடெனச் செருமிடி குமிறத்
 திரண்மலை யலைகொண் டுலையவே
 கிடுகிடு கிடென வுடலுயிர் வெருவக்
 குழாமுட ²னெழிலிகள் பொழியவே.

93

தலையெழு பாவ ³முயிர்வகை மூவரும்
 தழலுறை பேய்களு மலையவே
 கொலையொடு களவுங் கொழியபொய் தாழங்
 கொடுகியே நிலையற் றுலையவே.

94

தந்தத் தனன தனதன தனன
 தானன தனன தனதன

தன்மக் குணமுந் தவநெறி பொறையும்
 தானிடு செபமும் பொழியவே
 நன்மைக் குணமுந் ⁴தவநெறி பகுதி
 நன்மழை தானே பொழிந்ததுவே.

95

1. பழபாரிற்
2. னெகிளிகள்
3. முயிர்வகை
4. தவநெறிகுதி

அறவுறுத்தல்

கட்டளைக் கலியா

ஈடி யீடிப் புதைக்குந் தனங்களும்
 இரப்ப வர்க்கொன்று மீயாம னங்களும்
 முட்டி முட்டி முழுநர குக்கிடு
¹மோச வாழ்க்கையும் முந்துகு ணங்களும்
 கூட்டை விட்டுயிர் போகின்ற வேளையிற்
 கூடி நம்முடன் வாராது மாந்தரே
 போட்டு வித்தொழி லம்பரத் தாதிமுன்
 போக வேணும் புரியுஞ்ச னங்களே.

96

ஆற்றல் வெள்ளம் வருதல்

சிந்து

உம்பரு முலகுந் தானா னலனுக்
 குகந்து ²மனுச சுபாவமாய்
 உதிக்குங் கால வெண்ணை யாதி
 ரோமை நாட்டிற் பெருகியே
 அம்புவி யாகிய ஜந்துநி லத்தில்
 அருவி பாயும் நீத்தத்தை
 ஆரண்ப் படியே காரணத் துரைக்க
 அறிந்து கேளும் பள்ளீரே.

97

-
1. மோசவாட்கையிய
  2. மனுஷசுபாபமாய்

குறிஞ்சி

ஓங்கும் புனவிற் ரேங்கு மருவி
 உதித்துக் குதித்துக் குவடெல்லா
 முழுக்கிச் சந்தகில் ¹கிளப்பிச் சிந்துர
 முதறி ²வேர்கழை சிதறியே
 நீங்கத் தருக்க டேங்கப் பெருத்த
 நீத்தத் தாற்கழை பரந்துதாழு
 நெடிய யாளியுங் கொடிய வோங்கையும்
 நீர்க்குள் னேபரந் தார்க்கவே.

98

கதறிப் புரள வெயிலி ணிற்கினை
 கலங்க வாரண முழங்கொஞம்
 கரடப் பகடுந் திரணைப் பிணையுங்
³காவிற் குவியு மாவிபோய்
 விதறிப் பதறி யாளிக் குலங்கள்
 வேழுத் தரளஞ் சிதறிட
 மெய்ப்புனல் பரந்து ஒப்புற நிமிர்ந்து
 மேவி ⁴மலையைத் தாவியே.

99

முல்லை

பழையப் படர்ந்து உதறிப் பிடுங்கிப்
 பார்த்தே நீக்க மாற்றியே
 பண்டெங்க ணாதன் கொண்டங்க மோடு
 பாரிற் பிறந்த நாளிலே
 அடியர்க் கிரங்கி யிருந்த மாமலைக்
 கடுத்தமலையென் றிரங்கியே
 அப்புறத் தகன்று வெப்புறத் தெழிந்து
 அணியு முல்லைய டைந்ததே.

100

-
1. கிழப்பிச் சிந்துற
  2. வோர்கழை
  3. காவி
  4. மலையத்

அணியு முல்லை நிலத்திற் புகுந்து
 அண்டர்கள் சேரியிற் றாவியே
 அலர்த்த கொடியும் நிலத்த தருவ
 மலைய வேர்கள்விட் டுலையவே
 மணியுந் தரள வரம்பு கேளும்
¹வாழ்ச்சி யாய்ச்சியர் கொழிக்கவே
 வாலத் துருளை போலக் குரல்விட
 டலைய வேமனங் கலையவே.

101

பள்ளை நிரையும் வெள்ளை நிரைத்த
 பாலுந் தயிரும் மோர்களும்
 பருத்த சாடியுங் சிறுத்த சாடியும்
 படலும் பட்டிய மிதக்கவே
 வெள்ளம் பரந்து வெட்டுங் குடலை
 வீழ்த்திக் காற்றொடு தூற்றியே
 வேத மனுவிலி ருந்த நிலத்தை
 மேனி யாயரன் பாய்க்கண்டு

102

உறைந்த தயிரும் வறுத்த கடும்பு
 மூறுங் கிருதம் பால்களும்
உண்டிடக் கொடுத்துக் கண்டுளத் தரித்த
 வுரிமை யாட்க ளாமென
உறைந்த நீர்ப்புள் ளாறுத்தே போந்த
²உழவ ரிருந்த தலமென்று
³உத்தம மருதத் துழவர் நிலத்தில்
உரங்கொண் டேசன் றடைந்ததே.

103

-
1. வாட்சியாட்சியர் கொளிக்கவே
  2. உளவரிருந்த தலமென்றும்
  3. உத்தமருதத்து நிலத்தில்

மருதம்

பதிக்கு மருத நிலத்திற் புகுந்து
வாழைச் செழியைத் தாவியே
வண்டலை யடைத்துக் கொண்டலை யுடைத்து
வழங்குந் தாதுகள் திரும்பியே
கதிக்கும் பஞ்சங் கழுகோ டலர்ந்த
கன்ன னாளி கேரமும்
காம்பு தூங்கிய மாங்க னிகளும்
கலவினி வற்ற தீயவே.

104

ஏற்றம் பரந்து நீற்றம் பொருந்தி
யிழத்து நிலத்தை முடுக்கியே
யிரண்டு கரையும் திரண்டு தரள
மேறிப் பாதவ மூறியே
நாற்றம் பொருந்தும் ¹பழனக் கரையு
நறும்புங் கொடியும் வேலியும்
²நாகண வாய்ப்புள் கோகில மேற்கொள்
நற்றரு வான துதைக்கவே.

105

கொம்பிக் ³குமுறிக் குதறி விதறிக்
கோவித் தேயலை பாவித்தே
கோல வளவர் சேரியை நாடிக்
⁴கூண்டுநீ ரின்ன மீண்டுதான்

1. பளனிக்ரையு மரும்புங்கொடியும்
2. நாகணவாய்ப்புள்ளங் கோகுலமேற்கொள்ளும்
3. குமிறிக்
4. கூண்டநீன்ன

ஞா - 6

உம்பர்க் கிறைவன் மனுவ தாகியே
 யுயர்ந்த நிலத்திற் போம்வழி
 ஒதி ²யழவர் சாதியர் நிலமென்
 ரோங்கு நீரது தேங்கியே.

106

நெய்தல்

அம்பிக் கீதத் தலைக்கு மலைக்கு
 மாதிவே தர்க்கு மேற்று³ வாழ்
 அரிய பரதர் சேரி யாகிய
 வடர்ந்த நெய்தலும் புகுந்ததே
 வெம்பிப் புகுந்து ⁴நெய்த னிலத்தில்
⁵மெய்த்தொழி லாளர் பாடியில்
 விரைக்குஞ் செந்தெலும் நிரைக்குங் கண்ணலும்
 வீழ்த்தியே வெள்ளந் தூர்த்தியே.

107

பாரக் கயிறும் வலையுந் தூண்டிலும்
 பரும்புலால் கூடும் மராங்களும்
 பாயுந் தோணியுந் ⁶தோயுஞ் சோங்கும்
 பவளக் கொடியு மணிகளும்
 ஆரற் றிரளஞ் சுளத் திரளி
 யலைத்து வுடலம் பொருத்தியே
 ஆறு மலையு முற்றுஞ் சிதறி
 அகில மொங்கணும் பரந்துநீர்.

108

-
1. யேலத்திற்
  2. யுளவர்
  3. வாள்
  4. நெய்த நிலத்தில்
  5. மெய்த்தொளிவாளர்
  6. தோயுசோங்கும்

காலத் திறைவர் பகுதி யிறுத்த
 கடலில் மீனுந் தொபியசு
 கண்ணுக் கினிய மீனு முத்தினாங்
 கற்றோ னிருந்த மீனுநீள்
¹தாலத் தவர்க்கு ஞயர்ந்த குருமுன்
 தன்வலை புகுந்து மீன்களும்
 சற்குரு வாகிய முனிவ னரிவு
 சாற்றிடக் கேட்ட மீன்களும்

109

வாலைத் திருப்பித் தலைவைத் தொழுங்கை
 மகரக் கடலை யுழுக்கியே
²மாங்கிச வுயிர்க்குல மடுக்கப் பிறந்த
 மனுமகன் பாதம் ³வாழியே
 சாலத் துயர்ந்த மோட்சம் புவிகள்
 தான்முன் னுதித்த வூரதாந்
 தலைநா லாகிய பந்தியிற் பஷந்து
 தாரணி நாலுங் கூறலும்

110

ஒழுக் குதித்துச் செருசலைப் பாங்கும
 யொர்தாம் நதியிற் போகியே
 உற்ற இசவல் பெற்றி ஞங்களை
 உலகிற் புகழ்ந்து பாடியே
 பாழுத் தெருவிற் கரங்கொண் டுயர்த்திப்
 பருமி லானைமுன் நடத்தியே
 பாத்திப குருவை யேற்றியே அவர் தம்
 பாதங்க டன்னையும் போற்றியே.

111

-
1. தாலத்தவர்க்கு உயர்ந்த
  2. மாங்கிழி
  3. வாளியே

பிறந்தே புவியி லிறந்தே யுயிர்த்துப்
 பெருகுந் தந்தை வலத்திலாய்ப்
 போய்நடுத் தீர்க்கப் பாரிடத் தார்க்குப்
 பேரின்ப நாத ஞுரிமையாஞ்
 சிறந்த ரோமை நாட்டிற் புகுந்து
 சிட்டர்ச முகத்தை வாழ்த்தியே
 தேவன் கருணை யாறும் பாயும்
 செய்தியைப் பாரும் பள்ளேரே.

112

அறவுறுத்தல்

கட்டளைக் கலியா

சகல வல்லவர் சத்திய வாசகர்
 தாம ணைத்தையுந் தாங்கவும் வல்லவர்
 அகல மாகிய வைம்புதஞ் செய்தவர்
 அத்த ணைக்கும ருளாகி நின்றவர்
 பகலி ராவும் படியே யளப்பவர்
 பத்தி யுற்றவர்க் கற்புத மீபவர்
 புகலும் வேதத்தி லுண்மையைச் சேர்ந்தவர்
 பொன்னு லகத்தி லுண்மையுஞ் சேர்வரே. 113

பண்ணைக்காரன் தோற்றம்

சிந்து

இடையதனிற் கயிறுகட்டி இந்திரியங் களொடுக்கி
 எரிகின்ற தீபமதை யிருக்ரத்தி லேந்தி
 உடையற்று லோகபண்பு முன்னறிவு தாகவேதான்
 உற்றகனல் மீதோடு தேறவுமில் லாமல்

அடையுங்கைக் கோலுமின்றி யடப்பழந்தா

னில்லாமல்

அம்பரத்தி வன்னென்யில்லா னன்றுரைப் பழேயே
படைவிட் டெனுலகை பகைதொட்ட லகைதன்னென்ப
பண்ணெனக்கா ரன்வந்து தோற்றி னானே. 114

பள்ளியர் பண்ணைக்காரனை வணங்கல்

சிந்து †

²சிரமண்டி தங்கள்பண்ணீத் தேகமொடுக்கிச்
செபங்கள்மி கப்புரிந்து தீனுமொறுத்து
உரமுண்டு றுதிகொண்டு துண்டமுடுத்து
உள்ளத மாபரண மொக்கவணிந்து
* நிகர்மண்ட வேபதமும் தருவிலிறுகி
தாரணியைமீண்ட கத்தன்க ருணைவிளாங்க
பரமண்ட லமும்விரும்பிப் பாரையிகழுந்து
பண்ணைக்கா ரனைத்தொழுவாரும் பள்ளே. 115

முத்தபள்ளி பண்ணைக்காரன்டம் முறையிடுதல்

நீதமற ³என்னைவிட்டு றோமாபுரியில்
நித்தியமும் பள்ளியுட னேச மேயானான்
ஏதுபிழை யேயறியே ⁴னென்னிடத்திலே
எல்லா மாண்டை தான்றிய மென்றே

கூறினாள் 116

1. பில்லானற்றுரைப்பாடு
2. சிரமொன்றி
3. எண்ணைப்பிட்டு
4. னென்னிடத்தில்

† பள்ளிகள் தரு என்பது பழைய பதிப்பு.

* 'நிகர்மண்ட...' எனத் தொடங்கும் அடி சிதைந்து கிடக்கின்றது போலும்.

ஒளைய பள்ளி எத்திமாற்றப் கலைகல்லூருதல்

கூறியென்ன நீ¹குழுப்பங் குற்றங் களல்லோ
வாண்டே

கோதிலாத ²தன்மகுணப் பள்ளன் றன்னையே
ஆறியிரு மென்றென்னிட மாக்கி யேவிட்டார்
³ஆனதின லன்புகொண்டே ⁴னாதரவிலே
சீறியழுப் பெற்றதாயும் ⁵சீடர்களுந்தான்
சிலுவைவதன் ணைச்சுமத்தித் தேவன்மகனைத்
⁶தாறிருப்பி னாலறைய மெய்பொருந்திய
சத்துருநீ யல்லவோ சாற்றிபள்ளி.

117

முத்து பள்ளி ஏசல்

சத்துருநீ யென்ன சொன்னாய் ஆண்டவர் முன்னே
சாதுரிய மாக ⁷வென்றன் பள்ளன்றன்னையே
நித்தியழும் புசைவைத்துத் தானம் ⁸வழங்கி
நேர்ந்தசெபங் கள்தியான நீதி புரிந்து
⁹ஒத்தனை யேலூறுத்து ஓதி வணங்கு
உள்ளன்பு கொண்டுநீயும் வாசம்பண்ணி
பத்தியினா லேமகிழ்ந்து விட்டேன் பள்ளனைப்
பார மாக்கிக் கொண்டதுநீ தானல்லோபள்ளி. 118

-
1.	குளப்பங்
2.	தன்மக்குணப்
3.	ஆனதினாலேயன்பு
4.	னாதரையிலே
5.	சீஷர்களுந்தான்
6.	தாறிருப்பினா
7.	வெந்தன்
8.	வளங்கி
9.	ஒத்தனைவே

ଓତେଳୀ ପର୍ମି ଏଚଲ୍

ମୁହଁତ୍ତ ପଣ୍ଡି ରସଳ୍

வஞ்சகியா னாகிலுமோர் தற்கபாபமாய்
 மண்பொருந்து நாளையிலே வந்தவேதமும்
 தஞ்சமென வேயெழுதித் தந்தவேதமும்
 தள்ளியே தன மானிடனாய் வந்தவேதத்தை
 நெஞ்சறிய வேயெடுத்த வேதபண்ணையில்
 நெல்விரையுங் கலப்பை வர்க்கநிரையும்
 அஞ்சமுறி வொன்றருவிற் ருஞ்சமுறிவு
³மத்தனையும் நீ யெடுத்துக்கொண்

ஒளைய பள்ளி ஏசல்

அத்த ணையும் நானென டுத்தென் ¹அதிட்டந்தான்
 அதிலுமூ மைக ஞக்கு அந்தநா ளையில்
 கத்த னாகி யேயி ருந்து மன்னர் சேணையைக்
 கார ணத்தி னால்மடிய வேக டலிலே
 வைத்து மக்க ஞக்குவழி போக விடுத்து
 வானமுத போச ணத்தைக் தந்த நாதனை
 மத்தி யான மாகுமுதற் சல்லி யவாரம்
 மாறு பாடு செய்துகொண்ட வஞ்ச கிநீயே. 121

அறவறுத்தல்

கட்டளைக் கலிய்யா

ஆண்ட நாதனை ஆரென் றறிகிலீர்
 அவனி ²வாழ்க்கையி லன்புகொண் டாடுறீர்
 புண்ட செல்வம் புனல்மேற் ³குமிழியாம
 போகு மிந்தப் புவிதனில் ⁴வாழ்க்கையே
 மாண்டு போனவர் தம்மையுங் கண்டின்னம்
 மயக்க மேவிட்டு வானாடு தேடுவீர்
 காண்டு கொள்ளங் கனிவான நாளிலே
 கடனி றுத்துக் களிப்ப ⁵தருமையே. 122

-
1. அதிஷ்டந்தான்
  2. வாட்கை
  3. குமிழியாம்
  4. வாட்கையே
  5. தரிமையே

பண்ணைக்காரன் பள்ளைடம் பண்ணைக் கணக்குக் கேட்டல்

சிந்து

ஆதி மானிட னாகவே வந்து
 அத்ததை மீண்டிரட் சித்தாந் நாளில்
 நீத மான றோமாடு ரிச்சபை
 நீண்ட பண்ணையிற் கூண்ட வயலில்
 வேத மானது பூதக லப்பையும்
 வித்து மாடு வெகுத்த துரகமும்
¹ஏதி லாததோர் மண்வெட்டி வர்க்கமு
 மின்ன தென்று இயம்பிடாய் பள்ளா!   123

பள்ளன் கணக்குக் கூறல்

இதுமுதல் நாற்பது பாடல்களில் பள்ளன் மண் வெட்டி,
 மாடு, கலப்பை, முதலியனவற்றின் எண்ணிக்கையினையும்
 மற்றும் பண்ணைச் செயல்களையும் பண்ணைக்காரனுக்கு
 விரிவாகக் கூறுகிறான்.

சிந்து

முன்னை நாளாதி கத்தனு ரைத்த
 முழும ரையெனுந் தேவுபு ராணத்தில்
 கன்னி யானச லோமை மகனன்று
 கார ணங்கண் டெழுதிய வண்ணம்   124

1.   ஏதில்லாத

பட்டை கட்டி ரோமாபு ரியென்னும்
 பண்ணைய யில்வைத்த வேதவித் தானதை
 சிட்ட ஞான சபைவய லானதிற்
 தேச மொங்குஞ் சிதறிவி ரைத்தேன்.   125

கல்லி லும்முள்ளி லும்வழி மீதிலும்
 காட்டி லும்விழுந் தேபோச் சனேகம்
 நல்ல தானநி லத்தில் விழுந்ததை
 நானின் னஞ்சொல்லி ஒப்புத் தருவேன்.   126

காத்தி ருக்கக் கழுதையுஞ் சேரவுங்
 கடவுளா னுக்குக் காணிக்கை யாக்கவே
 சாத்தி ரியென்னு மூவிரா சாக்களந்
 தன்ம மாய்க்கொண்டு வந்தபொன்
 னெல்லாம்   127

மாந்த ருக்குள் மகராச னாகிய
 மன்ன வன்றவி ராசகு லக்கண்னி
 ஏந்தி யேசுரங் கொண்டிரப் போர்க்கெல்லா
 மிட்டல் லோபிச்சை யெல்லாம்போச்
 சாண்டே.   128

பன்னி ரண்டுகு மாரனைப் பெற்ற
 பார்வோனி யக்கோபு பிதிர்வழி
 முன்னீ ரென்றும்ப டாமல் மொழிந்த
 'முறைமை யின்கண்னி முப்போதுங் கன்னி. 129

பெற்ற பாலனைக் காணிக்கை யாய்வைத்துப்
 பெருக்க வேழுத லில்லாத வண்ணம்
 உற்றி ரண்டுபி றாக்கிடுங் காசும்
 உடைய வர்க்குக் கொடுத்தல்ல

வோமீண்டார். 130

அம்பு ராசியின் மீனம்வி ளங்க
 அடக்க மாய்வைத்தி ருந்தபொன் னெல்லாம்
 எம்பி ரான்முன் பகுதியி றுக்க
 கிராயப் பரெடுத் தெல்லாங் கொடுத்தார். 131

மாடத் தாள்மாமண மாளிகை தன்னில்
 மனும கனுமா ணாக்கரு மாகக்
 கூடத் தானே இருந்துண்ட போதினிற்
 கொண்டு வந்து மதலேன கன்னிகை. 132

ஆண்டை பாதத்திற் பூசிய எண்ணைக்கு
 ஆக வேண்டி யரும்பாவி யுதேய
 தீண்டி யேயெங்கள் ஆண்டையை விற்ற
 தெனாரி யுமென்ற முப்பது வெள்ளியும் 133

வீண தாகச் செலவழித் தேனில்லை
 மிக்க வன்கோ முசெழுத் தின்படியே
 காண வேழுன் றுயவரி ளாக்கொண்டு
 கட்ட ளைப்படி விட்டேனே ஆண்டே. 134

ஆண்டை நாதன் வளர வளர்ந்த
 வழகு தெயலில் லாதருஞ் சட்டையைத்
 தூண்டி யேகரை போட்டன்று சேவகர்
¹சூழ்ச்சி யாகவை டுத்தல்லோ

கொண்டார். 135

மாந்தர் சென்மம் கிள்மேலை டுத்தவன்
 வதன மீதைத் துடைத்த துகிலையும்
 ஏந்தி யேயங்கம் ²போர்த்திடுஞ் சீலையு
 மீட்டி யுமிருப் பாணியு முள்ளும் 136

சங்கை ரோமைச் சபைக்கு முதற்குரு
 சத்தி யவேத ³சாக்கிச் னாகிய
 துங்க ராயப்பன் கோயிலிற் கொண்டுபோய்ச்
 சுதா னமாகவே வைத்தேனே ஆண்டே. 137

கொங்கொ டுதரு ரோமானு வாண்டைக்குக்
 கொள்கை யாகக் கொடுத்த துகிலையும்
 சங்கை மானன்று கோயில் முகப்பிற்
 றரித்தி ரவானுக் கீய்ந்த துகிலையும் 138

பங்க மாகவே யுதர்கள் ஆண்டைக்குப்
 பாதகம்பண்ணிப் போர்த்த துகிலையும்
 எங்கே தான்வைத்தி ருக்கு தோவென்று
 யானுந் தேழனேன் காண்கிலே னாண்டே. 139

1. சூட்சியாக
2. போந்திடுஞ்
3. சாக்கிஷ்னாகிய

அறவுறுத்தல்

கட்டளைக் கலிய்யா

இறந்து போஞ்சட மென்றேயெண் ணாமலே
 யினிமை யாக ¹வியல்வாழ்க்கை தேடியே
 மறந்து ஏப ராபரன் சோதியை
 மயக்கு மான வலைபுகு மாக்களே
 பிறந்த கோலமும் பின்வருங் காலமும்
 பிறர்ப டுந்துய ருங்கண்டு பேணினால்
 சிறந்த ² மோக்கிச வீட்டை வீர்திடன்
 தேவ வாக்கியந் திட்டந்தான் காணுமே. 140

சிந்து

எங்க ளாண்டை ³மனுசசு பாவ
 மெடுத்த போது இருநிலந் தன்னில்
 மங்க ளவேத வாக்கியங் கூறியே
 மாந்தர் கேட்க வசனிக்கு நாளில் 141

அங்கோர் போதினி லையாயி ரம்பேர்க்கு
 மதன்பின் னோர்முறை நாலாயி ரம்பேர்க்குஞ்
 சங்கை யாக அசனாங் கொடுத்தது.
 தான்வை குத்த செலவெல்லோ ஆண்டே. 142

அற்பு தக்கன்னி தன்னுற வாகிய
⁴ அம்பு வியினிற் பெரியவன் மண்ணில்
 முற்ப டவந்த மாந்தருக் கீய்ந்த
 முந்தி ரிகைப்ப முவிர சந்தான். 143

1 யியல் வாட்கை

2 மோக்கிஷ வீட்டை

3 மனுஷ சபாப

4 அம்புவியிற்

பிற்ப டவந்த பேர்களுண் டாறிடப்
 பேரு லகிலறு சாடி நீரை
 நற்பு டன்செய்து அச்செல விட்டது
¹ நானி லத்திற் செலவல்லோ ஆண்டே.   144

ஆறிரு வர்க்குப் பாதங் கழுவியே
 அத்தி ராவுபொன் வார மதிலே
 பேறு சூழுவி ருந்துகொ டுத்தது
 பேசி னுஞ்செல வல்லவோ ஆண்டே.   145

நண்ணு ரோமைச் சபையிலுண் டாகிய
²நானி லத்தினு பூவருந்தானே
 தன்ம மாகவே பத்திலொன் றாண்டைக்குத்
 தந்த செந்நெல் சகலமுந் தானே   146

தேவ ³பூசைத் திருநா டனுக்குந்
 திருப்ப திதன்னைச் சேவிக்கும் பேர்க்கு
 மாவ தாகிய தானமுந் தான்கொடுத்
 ததனை யுஞ்சில விட்டேனே ஆண்டே.   147

அங்கங் கேயவர் தன்⁴ நாழி கொண்டு
 அளந்த வண்ண மளந்துகொள் ஞம்பழ
 இங்கு மென்னிடத் தோர்நாழி தானுண்
 ஷதல் லோவினி யில்லையென் னாண்டே. 148

- 1   நாநிலத்திற்
- 2   நாநிலத்தினுளவு
- 3   பூசைதிரு
- 4   நாளி

ஆறி ருவரும் நால்வரு மாகி
 யடைந்த மேன்மையை யாம்பெற் றிருந்த
 பேறு டையமத் தேசெனு மாழுனி
 பின்ன மேயறத் தீட்டிய வண்ணம்

149

போத நாதன் மனுவாக வேவந்து
 பொய்ச்ச மையங்க ளைப்போக்க டித்து
 வேத ரோமையிற் ரீட்டியிற் றானே
 விளங்க வேதா னடைந்திடுங் காலையில் 150

வெய்ய பேயென்னும் வோங்கையைக் கண்டு
 வெருண்டு போன தொருகோடி காளை
 ஜய மாகியே யான்சொல்லு மீறிய
 வாதி நாளிலும் போன தனந்தம்

151

கோபு ரஞ்செய்து பாழைவே றாகிக்
 குலைந்து போனதொரு கோடி காளை
 மாபு ரஞ்செல்ல வேயுல கழுடல்
 மண்ணிற் கூட்டியே போனதுங் கோடி

152

அந்த நாளில் மனுமக னாருக்கு
 அந்த ரையில் விடுதி கொடுத்தென்
 சிந்தை யாகவே ¹ தானே யெழுதிய
 தேவ வேதத்திற் கூறிய வண்ணம்

153

ஆதி நாத னமைத்த ¹விருந்தினி
 லன்று தான்புதி தாய்க்கண்ட சேய்கள்
 ஏதில் லாமலே பார்க்கவென் றாற்கையி
 லெத்த னையெரு தென்றறி யேன் நான் 154

கோதில் லாத குலராச கன்னிகை
 கோவர் வாழுங் குடிலிற் குமாரனைப்
 பாதி யானவி ராவிற் போய்ச் சென்று
 பார்த்து நின்றெருத் தொன்றுண்டு
 ஆண்டே. 155

முன்னை நாளிற் செருசலை யாகிய
 முந்து வேதத்தி ருப்பதி தன்னில்
 மன்ன னான சலமோ னெடுத்த
 மகிமை யாகிய தேவாலை யத்தில் 156

எண்ணில் லாத குருமுனி வோர்க்கு
 மேச னான மனுமகன் றானும்
 மண்ணி லாதி ²யுமுகலப் பைகள்
 மாறு பாடாக வேயெந்து போச்சு. 157

நீதி யோங்கு மெழுபர மாநகர்
 நிற்கு மாற்றங் கரையிலந் நாளில்
 சாதி யான தவிராச கோத்திரத்
 தாய்ம ரிக்கு மிளையவன் புத்திரன் 158

1 விருந்தினி
 2 யுமுக்கலப்பைகள்

கன்னி சாகமுன் மண்மே லெடுத்த
 கதித்த கோயில் நிலமுழுக் கச்சே
 உன்னித் தேய்ந்த ¹கொழுவுங் கலப்பையும்
 ஓது கில்வெகு வாகவுண் டாண்டே.   159

எந்நே ரமுமொரு கோல்கள்கொண் டோச்சிய
 ஏந்த லாகிய கோதைதொம் தாதினு
 பன்னி ருவர்முனி வனுக்குக் கோயில்
 பாரு றோமையில் நாட்டுமெந் நாளில்.   160

பூட்டி யேயுழு மேருங்க லப்பையும்
 பொன்னி னேருட் கொழுவுமொன் றுண்டு
 காட்டு வேன்பின்னை யெல்லாந்தா னாண்டைக்குக்
 கற்ற வேதக் கணக்கடை வேதான்.   161

நற்சி யேபிர சங்கியே கொண்டு
 நடுவனென்றிடு நன்முனி சொற்படி
 அர்ச்சி ய²சிட்ட சங்கை றோமை
 யாதர யெங்குவி யாடுதி ருத்தி.   162

எண்ணில் லாதவர் மேற்குரு சொற்படி
 யெண்டி சைக்கு ³முழுவர்க ளானோர்
 பண்ணை யிலுள ஏத்திவெட் டியெல்லாம்
 பங்கிட் டுப்பகிர்ந் தேகொண்டு போனார்.   163

---

1   கொழுவுங்கலப்பையும்
 2   சிஷ்ட
 3   முளவர்களானோர்

முன்னென நாளாதி மாணிடன் கையிலே
 முவு லகும் படைத்தோன்கொ டுத்த
¹இன்ன மும்மொரு மண்வெட்டி யுண்டு
 கிதற்கு மேலான்று மில்லையென்
 னாண்டே 164

அறவுறுத்தல்

கட்டளைக் கலியா

²வன்பி லேசிறு வாழ்வினைத் தேடியும்
 வழக்கி லார்நூறி வாணாளை வாடியும்
³அன்பி லேயயலாருடை மைக்கெலா
 மாசை வைத்து அலைகின்ற மாக்களே
 முன்பி லேசெய்த மோசமெல் லாந்தள்ளி
 முதல்வ னாரு மொழிகின்ற தெண்ணியே
 பின்பி லேவருங் காரணம் யாவையும்
 பேணு வீர்த்திடன் பேரின்பஞ் சேர்க்குமே. 165

முத்த பள்ளி முறையீடு

இது முதல் எட்டுப் பாடல்களில் பள்ளனைத் தண்டிக்குமாறு
 முத்தபள்ளி பண்ணைக் காரண வேண் டுதல்
 கூறப்படுகிறது.

1 இன்னமுமொரு

2 வன்பிலே சீர்

3 அன்பிலே அயலாருடமைக்கெலா

சிந்து

பள்ளன் றான்சொன்ன வார்த்தையெல்
லாமுன்னம்

பண்ணைய யிற்பண்டம் பாழாக்க மாட்டான்
கள்ளாந் தான்மூத்த பள்ளிசொன் னேனெனன்று
கண்டி ருக்க மனதிலுடையவர்   166

உள்ளன் பாக ரோமானு பள்ளிக்கு
உண்டான நன்மைக ளெல்லாங்கொ டுத்தான்
துள்ளாங் காலியுஞ் செந்நெலும் பொன்னுந்
துலைவற வென்னி டம்வைத் திருந்த   167

துய்ய யோபுக்கு மிக்கவ னான
தொபியா சுக்குத் துயரம்வ ருத்தி
¹ஜயை யோவையோ ஆஸ்திக ளோடே
அடங்க லையும ஸித்தல்லோ
போட்டான்.   168

மிக்க மேன்மைச்ச வானியுந் தேவியும்
வேண்டி யேகன்னி மாமரியா யுக்கு
அக்கா ²லம்மலை மேற்செய்த கோயி
லம்ப ழங்காய்வி முந்தவி டத்தில்   169

---

1   ஜயையோ ஆஸ்தியோடு
2   லம்மலை

வெல்லை மாமலை தன்னிலே ஆண்டவன்
 மேதி னிக்காய்ப் பிறந்தே கிடந்த
 புல்ல ணையும்பொ ருத்திய தொண்டும்
 புனித மாக¹அ வட்குக்கொ டுத்தான்.   170

முன்னன நாளிலி ராயப்பர் பாதத்தில்
 மூட்டி யே²தொடுத் திட்டசங் கிலியை
 பின்ன மாக்கியே யெண்ணையும் போட்டுப்
 பேசா தேகொண்டு போய்விட்டா
 னாண்டே.   171

கன்னி பாலன் றனைக்காய மேற்றிக்
 கற்ற மாதவன் காட்சியைப் போலே
 என்னி டத்தில்வந் தேமுகங் காட்டி
 கிளைய பள்ளியி டத்திருக் கின்றான்.   172

இப்ப டிக்கொத்த பள்ளனுக் கேது
 மொங்க ஓாண்டைக்கி ணாங்கிய வண்ணைம்
 செப்ப மாகவோ ராக்கினை செய்யத்
 தீரு மென்று தெண்டனிட் டாளே.   173

அறவுறுத்தல்

நேரிசை வெண்பா

எத்தனை நாள் மண்ணி லினிமையுற வாழ்ந்தாலும்
 முத்தர்³சொனவார்த்தை மோசமா - அத்தனையு
 மாக்குவோன் றானே யழிப்போன் றவனைப்பொன்
 தேக்குவோன் சீர்பாதந் தேடு.   174

1   அவட்குகுக்
 2   தொடுத்த
 3   கொண்ன

பண்ணைக்காரன் பள்ளனை வினாவுதல்

சிந்து

பண்ணை மாட்டையு முன்கட்டி வைத்த
 பலன தானநற் பாக்கிய வித்தையும்
 எண்ணை யாற்றில் விளைநிலந் தானும்
 யான்கட்டி வைத்த ஏராங்க லப்பையும்
 பின்ன மாகியே மூத்தவள் தன்னைப்
 பிரிந்தி ளையாளி டங்கொண்டு போக
 என்ன காரண மென்றாண்டை கூற
 இயம்பு வான்பள்ள னின்னமுந் தானே.   175

பள்ளன் மறுமொழி கூறல்

ஆண்டே யாண்டே அதிகப லன்பெற்று
 அந்த நாளிலி ருந்த¹செ ருசலை
 வேண்டுவா ளென்று மூத்தவள் பள்ளிமைய்
 வேத மானதை வீணாக்கிப் போட்டாள்.   176

கத்த னார்சொன்ன கற்பனை மீறிக்
 கடவு டன்னைக்க டைத்தெரு நீளம்
 பித்த னென்றும் ²பிழைகார னென்றும்
 பிழித்தி மூத்துப்பின் கட்டாகக் கட்டி
 எத்த னைபாங்காங் கொண்டது மன்றி
 கிரக்க மற்றிருகள்வர் நடுவே
 சத்து ராதிகள் கையிற்கொ டுத்திவள்
 தானல் லோகொல்லு வித்தாள்கா
 ணாண்டே.   177

1   செருலை

2   பிழைகாரனென்மச

ஆதி யானுயிர் மீண்டுமு யிர்த்தார்
 அதனை யும்மன தற்பமென் ணாமல்
¹ஏதி லாதவன் றன்னையு நிந்தித்து
 எண்சி லுவைவசு மந்தது கண்டு
 சாதி யான கிவளையும் மற்றுள்ள
 சங்கை தேடுந் தனவான்கள் தம்மையும்
 நீதி யாய்விட்டு நீண்டவு நோமையில்
²நித்தி யமும் நினைத்தேனே ஆண்டே. 178

அறவுறுத்தல்

கட்டளைக் கலியா

பாபம் பாவம் புவிவாழ்வு பொய்யவீர்
 பருதி கண்ட பனிபோலொ ழிந்துபோம்
 சாபந் தானது வந்தட ராமலே
 தன்ம மெண்ணித்த வஞ்செய்யு மாக்களே
 பூபன் தான் முன்பு வானத்தையெண்ணியே
 பொருந்து வீர்களி ரண்டிலொன் றாமெனச்
 சாபந் தானன்றிச் ³சந்தோச மாகவே
 சத்தி யந்தற்ப ரன்றாள டைவீரே. 179

சிந்து

வஞ்ச கிழுத்த பள்ளி யாகிலும்
 மாந்தர்க் காகம னுச்சட்டை போர்த்தோன்
 செஞ்சொ லால்முனந் தீர்க்க தரிசிகள்
 தேவ வேதத்திற் ரீட்டிய வண்ணம். 180

---

1 ஏதில்லாதவன்
 2 நித்தியமு
 3 சந்தோஷமாகவே

புல்லின் மீதும்பு ரட்டெரு மீதும்
 பொருந்த வேநற் சிலுவையின் மீதும்
 கல்லின் மேற்கல்லி ராதென்று சொல்லிக்
 கடவு ளானமு தானிந்த வூர்க்காய்.

181

இற்ற னாகி யுதேயு தன்னை
 யுகப்ப தாக வொருவ ணிடத்தே
 பெற்ற தாய்கொண்டு வந்த பொழுதாதி
 பேசு வார்த்தைத் தனக்கேட்டி லையோ? 182

அத்தி ராவில டர்ந்தேறிச் சேவுக
 ராண்டை தன்னைய வம்பிழிக் கச்சே
 புத்தி யால்மிக முத்த குருவுக்குப்
 போதித் தகதை நீரறி யீரோ?

183

காவி லேதவஞ் செய்திடு மாமுனி
 கண்டு பாவீய கறறிய கற்ற
 ஆவி கொண்டவர்க் காயின்னம் மன்னி
 'லாக்கி னையாண்ட வன்பெற்றா
 ராண்டே. 184

எங்க ளாண்டை யிறந்தே யுயிர்த்தேவின்
 ணேகும் போதுமி ராயப்ப னுக்குச்
 சங்கை யாகவே கூறிய வாக்கியந்
 தன்னை நானறிந் தேசெய்ய வேணும் 185

மாங்கை யாகிய முத்த செருசலை
 மாறுபாடுகே ளேசெய் தாலும்
 எங்கே தானே பொறுக்கக் கடனென்
 றியம்பு வான்பள்ள னின்னமுந் தானே. 185

அறவுறுத்தல்

கட்டளைக் கலியா

திருத்து வானுஞ் செகதல மானதுஞ்
 சென்று நின்றுதி ரும்பிடுங் காலமும்
 பொருத்து மாதி பெலவீன மாகுமோ
 புவியில் மாந்தர் பொருளாறி யாமலே
 ஒருத்த ராற்றுமம் வேறோர கத்திலே
¹உட்பு குந்திட்டு லாவுமென் றெண்ணினால்
 வருத்த முற்ற மதிகே டிதுவெலாம்
 மனும கன்சொன்ன வார்த்தையை
 நம்புமேன். 186

பண்ணைக்காரண்டத்தற் பள்ளி முறையீடு

சிந்து ~ தாளம் ஓற்றை

தனத்த னந்தனனா - தந்தன
 தனத்த னந்தனனா

பொறுப்ப துங்கடன் தான்	-	ஆண்டைசொல்
மறுப்ப துமுளோதோ		
புவியி னிற்ற லையாஞ்	-	செருசலைப்
பதியை னப்பிறந்த		

அறப்பெ ருந்தலைவி	-	வெகு
சிறப்ப துபொருந்தி		
அனாதி யிலிருந்த	-	செல்வ
அகந்தை யினாலே		
தினமெ னைக்கண்டு	-	மறந்தாள்
'மணவி னை கொண்டு		
கத்த னைமறந்தாள்	-	மெத்துங்
கத்தை யுமிழுந்தாள்		
தன்மங்கொண் டுபொருந்தாள்	-	தவம்
நன்கென் றுவருந்தாள்		
வினைகொண் டுமிருந்தாள்	-	சற்று
மெனக்கொன் றுமிரங்காள்		
பூசித் தும்வணங்காள்	-	என்னை
நேசித் துமிணங்காள்		
பூத லத்துயர்ந்த	-	² மலபரி
பாகத் துயர்ந்தாள்		
வாசித் தும்விளங்காள்	-	நித்தீ
யாமித் தை ³ யிழுந்தாள்		
பகைச்சொல் லைத்தவிராள்	-	முத்த
செருச லைப்பள்ளி.		

187

அறவுறுத்தல்

கட்டளைக் கலியா

கனங்கொள் நீருங் கனலுமா காசமும்
 காலு மண்ணுங் கதிரின்கு மூங்களும்
 மனங்க ஞமெங்கள்⁴ வாக்குங்க லங்குநாள்
 வருமி னந்திடன் மாநில மாக்களே

-
1	மணவினைகொண்டுபிறந்தாள்
2	மளபரி
3	பிளந்தாள்
4	வாக்குக்

தனங்க ளென்தந்தை தாயென் பிறவியென்
 தார மென்பெற்ற பிள்ளைபு ணாரமென்
 இனங்க ளென்சடத் திம்மையில் வாழ்க்கையென்
 ஈத லாந்தந்த ஏகனைத் தேடுமேன்.   188

முத்த பள்ளி குட்டையி லடைக்கப்பட்ட
 பள்ளனுக்கு வருந்திப் பரிந்துரைசெய்து
 பண்ணைக்காரனை வேண்டல்

சிந்து

பண்ணைக் காரனுந்தான்	-	தன்மக்குணப்
பள்ள னைப்பார்த்துச்	-	சொன்ன
பண்பு கள்தனையே	-	யவர்
நண்பு றக்கண்டு	-	மிகப்
பழுது சொல்லாரோ	-	நல்லோர்
அழுது கொள்ளாரோ	-	பந்த
பாத கியானேன்	-	இந்தப்
பாரி னில்நானும்		189

ஆவி கொண்டிடும்	-	பே
ரான வளானேன்	-	என்றன்
அகந் தையினாலே	-	நன்மை
அடங்க ளுமிழுந்தேன்	-	முன்னும்
புவில் வந்திருந்த	-	மனுப்
புபன் றனக்குத்	-	தொல்லை
புட்டி யேவிரலாற்	-	சொல்லிக்
காட்டி யுங்கொடுத்தேன்	-	குரு

ஏவி யபடியே	-	மாநகர்
ற்றாமை யின்சபைக்குத்	-	தன்ம
மினாங்கி யும்புரியே	-	னின்னம்
வணாங்கி யுந்திரியேன்	-	இப்
புவி னிலடியாள்	-	நானும்
புரிந்தி டும்பாவந்	-	தன்னைப்
பொறுத்தி டவேணும்	-	என்னை
வெறுத்தி டவேண்டாம்.		190

தவிகு லம்வாழு வந்தகனித ருஞ்சுதனார் - புயந்		
தாங்கி யசிலுவையென்னுந்		
தவத்தொ முவத்தனைப்	-	பள்ளன்
புவித னிற்றினமு மென் னைமுனிவு கொண்டிருந்தாற்		
ராற்று வதாரோ	-	றுய
மாற்றி யேஆண்டே.	-	துண்பம்
		191

¹ மனுச ருந்தழைழக்க	-	வெண்ணியே
யெளியா னும்பிழழக்கத்	-	துய்ய
மறைப்பள் னன்றனையே	-	விட்டெனைப்
பிணைக்கொள் ஸ்ராண்டே.		192

அறவுறுத்தல்

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

அருண்மேவு சிட்டசபை யசையாமல் நட்டதூ
 னதினால்வ ரம்பெற்றவர்
 குருவோனு ரைத்தபடி கொடியோர்க லக்கமுறு
 குருசோட றைக்கவருநாள்

வருவாமல் மெய்ப்பகைகள் விடமேவி மிக்கவல
 வியனாயி ரூக்கவடியேன்
 தருவாயே னக்குதவி தவிராச வர்க்கமுள
 தலைமானி டர்க்கிறைவனே.   193

சிந்து

ஆதி கத்த னான வர்க்கு வஞ்ச கஞ்செய்த
 அந்தநகர் தன்னைவிட்டு அன்பன் படைத்த
 நீதி யுறோமா புரியில் வேத சபையில்
 நீண்ட பண்ணை தனிலுள்ள பேர்க ஞக்குமே
 புத லமெல்லா மறிய நானு மகிழப்
 பொய்ச்சமைய மானதுக ளச்ச முறுக
 ஒது நீயன் ரேயு ரைக்க வாண்ட வருக்கு
 உற்றபடி யத்தனையு மொப்ப
 னைசெய்வாய்.   194

உற்றறோ மானுபுரிச் சங்க மதிலே
 உம்பர் நாதன் மானிடனா யுய்ய வந்தநாள்
 நற்ற வர்க ளாகவயல் தன்னை யுழவே
 நன்மைவிடை யாகவைத்த சேவ துகள்தான்
 எற்றுமுட லுக்குமெழு மாற்றுமத் துக்கும்
 ஏழுபதி னாலுமாக வெங்கள் பண்ணையிற்
 கற்றதவி ராசகுலக் கன்னி புதல்வன்
 கட்டளையாய் வைத்த தன்மாங் கண்டு
 கொள்ளுமே 195

ஆண்ட நாத னண்டிவில குங்க னிதன்னை
 யன்றதமு மேவையருந் தின்ற தினாலே
 வேண்டுமனு வாய்ப்பிறந்து நின்ற தருவை
 வெட்டி யேகு றுக்கமரங் கட்டியிறுக
 மாண்டு யிர்த்துத் தானிறைவ னத்த ருவிலே
 மானிடசென் மம்பிழழக்க வே¹ யு முக்கோலாய்க்
 காண்டருளும் பண்ணை தன்னில் வைத்திருக்குது
 காரணம றையுமுங்க லப்பை யிதுவே. 196

பொய்தி ரண்ட வன்பாரோ மறித்த குழகள்
 போகவழி கொண்டதுதான் புண்ணி யமோசே
 ஜயிரண்டு கற்ப னனயை வாங்கி வேதமாய்
 ஆருமறிந் தேவிரைக்க வற்பு தம்வைத்தாய்
 மெய்தி ரண்ட சங்கைரோமைப் பண்ணை தனிலே
 மிக்ககு ருவிடமாய் வைத்தி ருக்குது
 கையி ரண்டு மேயிறுகப் பரத லத்திலே
 காத்திருந்த வருகந்தோர் கண்டு
²கொள்ளுமே. 197

அறவுறுத்தல்

எழுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

வாணாளை டுத்த மனுவேயு மக்கு
 வருநாளி றத்த லறியீர்
 ஊணால்ம ருண்டு லகவுடல்பேய் மருண்டுமது
 உள்ளங்க பூக்க நினைவீர்

---

1 யுமுகோலாய்
 2 கொள்ளுமே

பேணாதி ருப்ப துடல்பிரிவே யுயிர்க்குவரு
 பெருநோய்வ ருத்த மடைவீர்
 நாணார்ப வத்தை யினிநாடா தவத்தைமிக
 நவில்வாய்செ கத்தி லினியே.

198

பள்ளன் வயலுமும் போகு ஏருதுமுட்ட முர்ச்சத்து விழுதல்

சிந்து

ஆண்டவ னுரைத்த வார்த்தையின் படியே
 ஆகிய தன்மக் குணமெனும் பள்ளன்
 வேண்டியே ரோமா புரிச்சபை யதனில்
 வேதம துரைத்த வார்த்தையின் படியே
 தீண்டியே பூரண்டு ஏருத்தையும் பூட்டித்
 திருமறைக் கலப்பை யெனுஞ்சிலு வையினாற்
 தூண்டியே சால்விட் டுழுகின்ற நேரந்
 துரந்தெழு மகர மெனுந்தலைப் பாவம்.

199

பாய்ந்தெழு நீரோ டிரைப்பதைக் கண்டு
 பதறியே விடைகள் கதறியே பள்ளன்
 தோய்ந்திடச் சகதி வயலிடை வீழ்ந்தான்
 துணையெனக் காரோ திணையினி
 லாண்டே.

200

அறவுறுத்தல்

கட்டளைக் கலித்துறை

காலஞ்செல் லாதிந்தக் கண்மத்தின்¹ வாழ்க்கை கடந்தவரே
கோலங்கொள் வானிற் குடியா யிருப்பர்² குலவுபுகழ்
பாலன்சொல் வாக்கியம் பாழ்போவ தில்லைப்

பயன்நேரிந்தோர்

ஆலங்கள் பாக்கி யமிர்தெனும் நன்மை

யடைவர்களே. 201

முத்தபள்ளி புலம்பல்

சிந்து

அண்டருலகும் புவிகளுந்தானே பொருந்தி
ஆதியுமனாதியு மானான்
மண்டலமீதே யத்ததையு மவனுடைய
மாங்கையையும் வைத்த நாளிலே
தெண்டிரை சூழும் புவிதனில் வந்திருந்த
தேவனுக்குகந்த பள்ளனே
கண்ட சோபமே துனக்கையோ என்கொடுமை
காணேன் மாயமாகி நின்றாயோ.

202

அரியமுறிவைந்து பெற்றவன் பிறஞ்சீஸ்கு
அன்றுரைத்த வாசகப்படி
உரியவழக்கோல் சிலுவைவயின் கனமான
துண்ணைச் சோகமாக்கி விட்டதோ
பெரிய பண்ணை பார்ப்பவராரோ நீதிக்கென்
பிள்ளைகளு நானுமுய் வோமோ
சரியாருவ னுன்னை நிகரோ எனது
தன்மப் பள்ளனே யெழுந்திராய்.

203

1 வாட்கை

2 குலவுகள்

அறவுறுத்தல்

കൃതാവക്ക കലിപ്പാ

கங்கை நீர்க்கரை யென்னப் பெருகிய
 கன்ம வாழ்வைக் கனமாக எண்ணியே
 சங்கை தேடி யிரவும் பகலுமே
 தளம்பு ரியுந் தராதல மாக்களே
 மங்கை மார்க்கர சாகித் தவிகுலம்
 வாழ வந்த மகராச கன்னிகை
 கொங்கை யூட்டி வளர்த்தகு மாரனைக்
 குருச டன்கண்டு கும்பிடுங் காணுமே. 204

முத்து பள்ளி புலம்பப் பள்ளன் எழுந்தருத்தல்

କୋରସ୍କତ୍କ କଲିପ୍‌ଟା

நன்மையெனும் நற்குலமே நானிலத்தோர்
பாக்கியமே
இம்மைதனி வென்துணையே எவ்வுயிர்க்குந் தாபரமே
எனக்குனது துணையல்லாது இருநிலத்தி லாருதவி
மனத்துயரால் நீகிடக்கில் மக்கள்கெதி பெறுவாரோ
உணைமறந்த பேர்களெல்லா மூலகிலென்னைப்
புறக்கணிப்பார்
நினைவிழுந்து நீர் கிடந்தால் நேசபண்ணை
பார்ப்பராரோ
சிட்டறோ மானுசபைத் தேசமொங்கு முனைநினைந்து
'பட்டினியும் பசியுமுண்டாய்ப் படுந்துயரால்
வருந்துகிறார்

திட்டெனவே நீரமும்பித் தேவபண்ணை
 பார்த்திடென்னாத்
 தொட்டுநீ ரைத்தெளிக்கத் தூயபள்ள
 னெழுந்தனனே. 205

அறவறுத்தல்

கட்டளைக் கலியா

பரந்த மண்ணும் பரலோக மானதும்
 பாவி மெய்விழிக் கேயடங் காததும்
 கரந்து தாமா யேகமு மாகிய
 கடவு ளான்றன் கழல்பணி யாமலே
 சுரந்த பாவச் சுமையின்க னத்தொடு
 சூழ நாளுஞ் சுடுங்கனல் நீந்திடு
 வரந்த ருங்கன வார்த்தையை நம்புறீர்
¹மதியில் லாதநன் மாநில மாக்களே. 206

நாற்றுநடுகை காண வருமாறு பள்ளியர் பண்ணைக்காரனை வேண்டுதல்

சிந்து

எவ்வுயிர்க்குந் தானதாகி நின்றநாத
 ரெங்கள் பிழைத்தீர வந்தநாளிலே
 கவ்வையென முன்றநடந்த கார ணந்தள்ளிக்
 கட்டளையிட டேறோமைச் சிட்ட

சபையில் 207

---

1 மதியில்லாததன்

மாதவரும் ஞானிகளும் மாழு னிவோரும்
 வஞ்சகமில் லாததவ நெஞ்சு டையோரும்
 நீதியறோ மாபுரியில் வேத வயலில்
 நின்றுவிரைத் திட்டசெந்நெல் நாலு முளைத்து
 கீதமென வேசிலம்பு கிண்கிணி பொங்கு
 கிள்ளைமொழி வாய்திறந்து சங்கீதம் பாட
 ஒதரிய நாற்றுநாங்க ஸ்ட்டுவ தெல்லாம்
 ஒக்கநின்று காணவேணு மாண்டவர் தாமே. 208

அறவுறுத்தல்

கட்டளைக் கலியா

அனந்த ஞான வரபெலத் தாதியா
¹ங்கன்ற வானு மவனியுந் தந்தவன்
 வனந்த னிலொரு நாற்பது நாளுமே
²வருந்தி யுனற்று றங்காதி ருக்கையில்
 தினந்தி னம்பகை கொண்டவ ருங்களைச்
 செய்த காரணந் தீதென்றி கழந்ததை
 மனந்து ணிந்து மனுவே யறிந்தீராய்
 வான நாடு மகிழ்ந்து பெறுவீரே. 209

நாற்று நடுதல்

சிந்து

வானும் புவியும் வரையுந் திரையும்
 மகிழ்ந்திடச் சோதி யானவன்
³மனுச னாக வந்துபி றந்து
 மரித்துயிர்த் தாதி வலமதாய்

1 னதன்ற

2 வருதி

3 மனுஷனாக

தானும் புவியோர் பிழைக்க வேசைய்த தரும
 ரோமைச் சபையெனும்
 சத்திய வேத நித்திய நீதி தழைக்கும்
 பண்ணை வயலிலே
 எனந் தவிர்ந்திங் கிடூங்கற் புடைய வினிய
 மூவிதக் கன்னியும்
 இலங்கவே சங்கந் துலங்கவே செய்த
 இணையில் லாமுனி மார்களும்
 ஆன பூரண காக்ஷரேனு மழுகுத
 வத்தின் மார்களும்
 ஆனந்தம் பாழியே தானந்த னாவென
 அன்பாய் நட வாரும் பள்ளே.   210

ஏக மாகித் திரித்துவ மாகி யெப்போ
 துந்தா னாகியே
 எல்லாம் றிந்தவன் வல்லாளன் றன்னையும்
 பொல்லா நரகிற்போட் டவன்வலப்
 பாக மாக விருந்த சோரனைப்பரக
 திதனிற் சேர்த்தவன்
 பண்ணை யாகிய ¹ ரோமா னுசபைப் பதியில்
 விளங்கும் வயலிலே
 ஆகத் தெத்தவா நிலையிற் றிருப்பி ஜம்புன
 லாதியை யொடுக்கியே
 ஆவிப கைதனை யொடுக்கியே ஆற்று
 முன்னுரை நெருக்கியே
 தேகத் துணையை யொறுத்தே வெறுத்துத்
 தேவன் கருணை யொற்றத்தைச்
 சிங்கா ரத்துடன் னிங்கா ரம்பிழித் துச்சி
 றந்துநட வாரும் பள்ளே   211

நன்மைச் சொருபன் சகல வல்லவன் நாத
 னான் நவையில்லான்
 நமது சர்ரந் தானில் லாதவன் எவையும்
 புரக்குந் தயவுள்ளான்
 புன்மைக் கணையைத் தாட்கீழ் மிதித்துப்
 புவிக்கெ லாம்நன்மை விளங்கிடும்
 புண்ணையி ரோமை யிணங்க வாழும்
 பொருந்தும் பண்ணை வயலிலே
 தன்மக் குணமும் தவமும் நெறியும் சகல
¹மோட்ச வாளரும்
 தற்பரன் புகழைப் பாடி நாங்க எற்புத
 நாற்று நடுக்கச்சே
 கன்மத் திணங்குங் கர்ந்தை யாகிய²கரும
 மேழ்தலைப் பாவழுங்
³காற்றிற் சேற்றொடு மோதிக் குதிக்குங்
 காரணம் பாரும் பள்ளேர்.

212

முன்னை நாளி லெண்ணொன் ணாத
 வெண்ணைச் சம்ம ஓசுவை
 முயன்றே படைத்து விட்டவி தத்தை
 முட்ட வேசிலர் போட்டதால்
 அன்ன லார்களை வன்னி யானதி லடைத்து
 நன்மை படைத்தான்
 அர்ச்சிய ⁴சிட்ட ரோமா ஞுசபை
 யழுகு பண்ணை வயலிலே

- 1 மோக்ஷி
- 2 கருமமேள்தலைப்
- 3 காஞ்திற்
- 4 சிஷ்ட

கன்னி யான கத்திரீனவுந் தவமுனி யான
¹பேதுருவும்
 காரணன் புகழைப் பாடி யாழிக் கலந்து
 நாற்று நடுக்சே
 சென்னி மேல்முடி தன்னை மேவிய மன்ன
 னானவ ணெருதமுந்
 தீரநெட் ஞே மூரனிட் டேசெய் தீமையைப்
 பாரும் பள்ளீரே.

213

மண்டிய கூந்தலிற் பண்டொரு ஆதுலன்
 தண்டிய துகிலைப் போர்த்தவன்
 வாரணாங் கூப்பிட ஆரணாங் கார்ப்பவன்
 மனது கலங்கப் பார்த்தவன்
 நண்டிரை யாகத் தெண்டரை மீது கொண்டத
 மேவையை வைத்தவன்
 நாட்டிய ரோமை சூட்டிய வேதாங் கூட்டிய
 பண்ணை வயலிலே
 துண்டவெண் நிலவை யாழிய நுதலிற் சேர்ப்பி
 யான்முதல் மூப்பியான்
 தோன்றலு மவருஞ் சான்றெனவே தீர்த்துத்
 தூண்டியே நாற்று நடுக்சே
 கண்டொரு நாளில் மண்டல மாஞும்
 பண்டொரு பாவி யானவன்
 கண்டத்தை யறுத்துத் துண்டத்திற் சேர்த்துக்
 கொண்டதைப்பாரும் பள்ளீரே.

214

தூங்கி யேமுகில் தோங்கி யேசாரி
 யுமிடிகள் மலையினாலிந்த
 தொல்புவி யெரிந்து பல்லுயி ரழிந்து சூரிய
 நிலவுந் தொலைந்தொளிர்
 ஏங்கியைம் பூதந் தீங்குறுங் கால மிறப்ப
 வரிருப் பவர்க்கெல்லாம்
 ஏற்கவே நடுவைத் தீர்ப்பவன் சபையென்
 றிருக்கும் பண்ணை வயலிலே
 ஓங்கியே கடலில் நீங்கியே திரிந்த
 உத்தம கிறிஸ்து நாளுடன்
 உயங்கி றாசியாள் சுசீலியானு முகந்து
 நாற்று நடுக்கச்சே
 தாங்கியே நரகில் வீங்கியே யெரிந்து சந்தம்
 புரியும் பாவிகள்
 தாங்கியே நெருக்கம் போக்கிவிண் ணடைந்த
 சங்கத்தைப்பாரும் பள்ளீரே.   215

மெய்யா கியமா ணிடனு மாகி வேதப்
 பொருளு மாகியே
 வெல்லை மலையிற் பிறந்து சிறந்து புல்லனை
 மீதிற் கிடந்தவன்
 ஜயா யிரத்தி ணதிகந் தமும்பி ணழுகு
 முறிவைந் துடையவன்
 அரண ரோமை காரண சபையி ணரிய
 பண்ணை வயலிலே

பொய்யா மொழியு சிலியாளாடு பொருந்து
 மறையின் சாஸ்திரம்
 பூவையர் பதினோ ராயிரம் பேரும் புகழ்ந்து
 நாற்று நடுக்கே
 செய்ய நெறிவஞ் சகத்தோர் திரண்டு
 கொய்தார் சிரத்தை யவருயிர்
 தேவ னருகிற் சிறந்தே யிருக்குஞ்
 செய்தியைப் பாரும் பள்ளீரே.

216

மெய்ப்பாங் கரத்தி லிப்பியை யெடுத்து
 அப்பினை யிறைத்த சிறுவனார்
 எத்தவர் போற்று முத்தர்கள் சாற்று
 மெய்யொளி ஞான நீதியார்
 ஒப்பாங் கடலில் வைப்பா மயிலைக் குரைக்கு
 முனிகைச் சிறுவனார்
 புகழ்ந்தே வேதம் பகர்ந்தே நீடு முரிய
 பண்ணை வயலிலே
 ஒப்பி லாத அப்பு லோனிய மெய்ப்பு
 லூசிய விசிறி தாள்
 ஒருவர்க் கொருவர் பெருகப் புகழ்ந்து
 உண்மை நாற்று நடுக்கே
 தப்பி லாதவர் சற்குரு வானவர் தயவா
 யதிககரு ணையாய்த்தான்
 பரிமாறு ஆன்மநற் கருணைச் சங்கத்தைப்
 பாரும் பள்ளீரே.

217

ஒல்லையில் முனிந்து வல்லய மொன்று
 கொண்டுல கமெல்லாம் மகிழ்ந்திட
 உத்தமர் கூடச் சுத்தம தாய சொற்றவர்
 தேடு கோதிலான்
 நல்லதென் றவர்க்காய்ப் புவியினிற் பாடு
 நவிலொ ணாவி தம்பட்டுமே
 நாட்டிய ரோமைச் சூட்டிய சமையம்
 பூட்டிய பண்ணை வயலிலே
 அல்லா விருவர் சொல்லா ழுரிய நல்லான்
 சிசிலி யாருடன்
 மாங்கை குலாவு மரிக்குத் தானும் மகிழ்ந்து
 நாற்று நடுக்க்சே
 கொல்லா கலியம் நில்லா துலகி னெல்லா
 மறிந்த வன்வலம்
 கோண்டாட் டத்துடன் சென்றவ ரிருக்குங்
 கொள்கையைப் பாரும் பள்ளே. 218

அறவுறுத்தல்

கட்டளைக் கலியா

தனத்தில் வாஞ்சையுந் தையலர் வாஞ்சையுந்
 தாரணியையுந் தானேநி னெந்தீராய
 மனத்தி லெண்ண முற் ரேதினம் பாதக
 வலைபு குந்துவ ருந்திடு மாந்தரே
 கனத்தில் வந்திடுங் கத்தாவின் தீர்வையைக்
 கண்டரே ¹நீரி தற்கேது சொல்லுவீர்
 நினைத்தெந் நாளுந் திரித்துவ ²ரகணை
 நீண்ட வேத நெறியைந் டப்பீரே. 219

1 நீரதற்கேது
2 ஏகணைத்

அர்வவெட்டுதல்

சிந்து

என்சீரி வண்ணம்

வானும் புவனம் படைத்தோ னிந்த மண்ணில்
 மனுவாய் வந்த ¹நாளில்
 தானும் புவியி னிறுத்தி ²வைத்த தரும்
 ரோமைச் சபையின்வய
 லான ³மனுச ருளத்திற் பள்ள னன்புற்
 றுசு⁴சொல் லுந்நே ரம்பிழழ
 யீனம் படுத்திப் பகைகள் வந்தை திர்ப்ப
 தைப்பாரும் பள்ளே. 220

சற்சங் கமான ரோமைத் தலைவன் குருவுஞ்
 சொன்னதைக் கேட்டு வேத
 நற்சங் கந்தி யெழுதி மண்ணில் நாட்டு
 வேனெனத் தீட்டிய வண்ணம்
 வற்க உழவன் வயலில் வருந்தி வளருஞ்
 செந்நெல் லூடே மண்ணில்
 கற்க மிடும்ப கையா ஸர்விரை தன்னையும்
 பாரும் பள்ளே. 221

முன்னுயர் பண்டித ருக்குமுன் னால்வரம்
 பெற்ற ஞானியுயர்
 தன்னுடை நாவெழுத் தாணியிவை தானெனச்
 சாற்றிய வண்ணம் மறை

- 1 நாளிற்
- 2 வைத்தரும்
- 3 மனுஷ
- 4 சொல்லுநேரம்

செந்நெல் விளைவதின் கூட்டநிற் குந்தீ
 வினைகள் தன்னையறுத்து
 இந்நில மேற்¹கூடு போடவிப் போதே
 வாரும் பள்ளீரே.

222

கார்த்தன் முன்னா ஸிலேசான்ன கணக்கான
 உ_வமை யின்விரை
 ஒத்த கதவை நிகர்த்த வேத உண்மைவித்
 தானது மத்திசை
 எத்தல மானதும் வாழுத் தானே யொங்கும்
²விளைந்தது செந்நெல் தன்னைத்
 தித்திமி தித்திமி தோவென் னக்கதி ரொட்டோ
 டேகொய்ய வாருமே.

223

அறவறுத்தல்

கட்டளைக் கலியா

சமைய மெத்தனை யென்றுநி ணைத்துநீர்
 தளம்பு றீரிது சத்திய வாசகம்
 அமையு மத்தனை யும்படைத் தோனொரு
 ஆதி யானரு ளந்புதத் தாருளர்
 எமையு மித்தனைக் கன்போடி ருத்திய
 ஏக னார்மனு வாகவந் தெம்பவச்
 சுமையி றக்கச்சு மந்த குருசெனச்
 சொல்லு வோர்கள் சுருதிகள் பாருமே. 224

---

1   கூடு
 2   விழைந்தது

சுட்டுக்குதல்

சிந்து

ஆதி மானி டன்றா னாகி வந்த நாளிலே
 அம்புவியிற் செய்தொகுதி யானது வெல்லாம்.
 தீதி லாத நால்வ ரான வேத கணக்கர்
 தேவபு ராண மதிற் றீட்டிய வண்ணம். 225

முன்னை நாளி லேயி றைவன் சொன்ன புதுமை
 மோசமற வேவிளௌந்த செந்நெல றுத்து
 வன்ன மலையன் னைதன்னச் சூழடச் ¹சின்ன
 வஞ்சகர்வி றைத்தகளை தானு மறுத்தோம். 226

செந்நெலையிதித் துத்தூற்றிப் பத்தா லித்திட்டுத்
 தேவ னாரு ஸம்விரைத்த சூழட வேணும்
 சொன்னபடி காணிக்கைப் பண்ணைக்
 காரனார் நாங்கள்
 சூழடுங்க ஸத்தில்வர வேணுங் காணே. 227

அறவுறுத்தல்

நோரிசை வெண்பா

ஆகமத்தி லேகண் டறுக்கையிட்ட சொற்படியே
 மாகனத்த வேத வழிநடந்தாற் - சாகநித்தம்
 வன்னாகிற் போடாமல் மாக்களையே வானாட்டில்
 இன்னகரி சேர்ப்பார் திடன். 228

பள்ளிகள் ஒருவரையொருவர் ஏசல்

சிந்து

கிளையபள்ளி குற்றச் சாட்டு

ஆண்டவருந் தானறிவார் நீண்ட ¹ஹோமே
 அர்ச்சிய²சிட் டசபையி லன்பு டையோராய்
 ஆண்டவருந் தானறிவா ரென்கருமாங்கள்
 அத்தனைகாண் காணியார்க்கு விண்ணப்
 பஞ்செய்தேன்
 வேண்டாண்மைகள் மெத்தவுண்டு
 முத்த பள்ளிதான்
 வேத னுக்கந் நாளிற்செய்த தேதுந் தவிர
 நீண்ட தன்ம மொன்றுஞ் செய்யாள்
 என்னை யுந்தேடாள்
 நித்தம் பூசை தானுங் காணாள்
 நேச மும்பேணாள்.

229

இட்டமுடனே தூயவர் கிட்டி டாமலே
 எத்த னைவகைகள் எண்ணி யின்ன மும்வேத
 கட்ட னையெல் லாந்த விர்த்துத் தன்ம
 னப்பழி முத்த
 காரிகைநடப்ப தெல்லாங் கண்டு கொள்ளுமே. 230

---

1   உ.ஹோமே
2   சிஷ்ட

முத்துப்பீரி குற்றச் சாட்டு

கண்டுகொள்ளு மென்று ஆண்டே மட்டு லேபோன்
 காரி யங்க ளான தெல்லாம் வீரி யங்களாய்
 மீண்டு பேச வீணே பள்ளன் சண்டை பற்றினான்
 மெய்யும் பொய்யுஞ் செய்தூ பூல்கள்
 வைய மறியும்
 கொண்டுதிரிந் தென்னை முன்னா ளாண்டே யறியக்
 கொள்கை யாய்ந்தந்த தெல்லாந்
 தள்ளி யேவிட்டுத்
 தொண்டரடி வேரோடுந் ¹தோழர் களோடுந்
 துய்யறோ மாபுரியிற் போன நாளிலே

என்னையிகழ்ந் தேயினையாள் தன்னை நினைந்தே
எத்த னையுண் டானாநன்மை யத்த
னையுந்தான்
²முன்னையினை யாளை னக்கு முத்த வளாண்டே
போச | பாஸி | க்கி லென்று நோசும் பாருபோ | 232

முத்துப்பன் ஏசல்

பாராண்மைந் சொல்லாதே ஆண்டைமுன்னாகத்
- தன்மப்
பள்ளனுமக் காசைகொண்டாற் பாக்கியந்தானே
ஏராதுந் செய்ததிந்தவு ரறியவில்லை - யோ
என்னால் வாராக் குற்றஞ்சொல்லக் கேளாடி.

233

1   தோள்களோடுந்
2   முன்னே

ஒளைய பள்ளி ஏசல்

சொல்லச் சொல்லத் தன்மைதன்னை

வெல்லப்பேசிறாய் - எங்கள்

சோதிநாதன் மாணிடனாய் ¹வந்திடு முன்னம்
நில்லப்பாலே ²கல்லைத்தொழு

தல்லற்பாடதாய்த் - தானே

நீணிலத்தி லேதிரிந்த தாரழபள்ளி. 234

முத்து பள்ளி

ஆராடி யென்றதிக மேனாடுசொன்னாய்

அம்புவிக்கெல் லாந்தலைவன் நாமகுஸ்தீஞார்

பேரமுதி யுங்களைக் கடமைகொண் டார்நின்

பிள்ளைகளும் நீயும் பிறவலங் காணோம். 235

ஒளைய பள்ளி

³பிள்ளையென வேயிறைவன் கன்னி வயிற்றிற்

பேருலகில் வாறுசெய்தி யான கதைகள்

உள்ளபடி யத்தனையுந் தானெழு தி⁴வைத்த

துங்கள்குலத் தாரோ பள்ளியுண்மை

யாய்ச்சொல்லும் 236

1 வந்திட முன்னம் (237 -ஆஞ் செய்யுளில் 'வந்திடு முன்னம் ' என வருவது காண்க)

2 கல்லைக் தொழு

3 எல்லாமிப்பாற் பிள்ளையெனவே

4 வைத்

முத்து பள்ளி

உண்மையாயுங் கள்கு வத்தில் மின்னார்கள் தானே
 உம்பர் நாதன் மாணிடனாய் வந்திடு முன்னம்
 தன்மையாய்த் தூவலா லேமுன்நா ஸமுதிச்
 சாற்றி வைத்த துங்களிலுஞ்
 சந்தேக முண்டோ.   237

அளைய பள்ளி

உண்டுரிமை கொண்டு நீயும் விண்டு பேசிறாய்
 யோகோறா லாயிரத்து முன்னாறு ¹வருடம்
 கண்டுகொள்ளா தேமானே நீயும் மக்களும்
 காடுறைந்து போனதுசொல் லாரடிபள்ளி. 238

முத்து பள்ளி

காடுநக ராகி யெல்லோ காசினிக்கெல்லாங்
 கத்தனாகி யேயிருந்த யொத்தவியானு
 தேடு நாதன் மாணிடனாய் வந்தா ரெனக்குச்
 சொங்கோல் வேண்டா மென்றுசொன்ன
 தாரடிபள்ளி.   239

ஒளைய பள்ளி

சொங்கோல் வேண்டா மென்று மன்ன

னொங்க எரசன்

தேவ ராச கன்னி யோடு கூதல் காலத்தில்
தங்க வெல்லை மாநகரிற் பேரெழுதி னேன்னன்
சூட்சியா லழழுத்ததுவு மாரடிபள்ளி.   240

முத்து பள்ளி

சூட்சி யாலே முன்னோர்க ஸெழுதிய வண்ணம்
சூசையுமி ராசகன்னி யான வளைந்தான்
ஆட்சிதவி ராசகுலத் தான வள்கண்டால்.

ஆனதுகண் டந்நகரிற் போனா ரேபள்ளி   241

ஒளைய பள்ளி

அந்நகரிற் கேயனாதி யான வர்தம்மை
ஆறுகிளைப் பாறெனவூர் வீடுங் கொடாமல்
உன்னையறிந் தவர்களா ரென்று சாற்றி
ஊர்கடக்க ஓட்டுவித்த தாரடி பள்ளி.   242

முத்து பள்ளி

ஓட்டினாலு¹ மன்றவரைக் கூட்டி யேபோனார்
உம்பர்தொழு மெம்பிரான்பி றந்த

கோலத்தைக்
காட்டில் வாழும் மாட்டிடையர் நாட்டமுறவே
காணிக்கை முதற்கொடுத்த தாரடிபள்ளி.   243

ஒளைய பள்ளி

காணிக் கைபொன் தூபமீறை யானதுமுடிக்
காவலர்கள் மூவருந்தான் கண்ணி பாலனை
நாணிக்கவுன் னோருக்காகச் சேணில் தாரகை
நம்பி முந்தி வந்து கண்ட தாரழிபள்ளி.   244

முத்து பள்ளி

நம்பி னாலி ரண்டுதினத் தெம்பி ரான்றனை
நாம மிட்டுக் கொண்ட தன்றி நாற்ப
தாம்நாளில்
இம்பர் மீதி லேசலமோன் செய்த கோயிலில்
ஏந்தி யேநடந்து சென்ற தாரழிபள்ளி.   245

ஒளைய பள்ளி

ஏந்தியே யிருகரத்தி லேகன் மகனை
எத்த ணை¹காலமுமி ருந்த கற்ற கிழுவன்
மாந்திய²கா ணிக்கைதனை நேர்ந்திட வந்த
மாதவமே யென்றபயன் நீய நியாயோ.   246

முத்து பள்ளி

மாதவனு மாங்கேயுள்ள மாங்கையர்களும்
மற்றுமுள் னோருஞ்சொன்ன துற்ற படியே
ஆதவ னவனியோரை மீட்டி ரட்சிக்கவந்த
அற்புத வாழ்வாயோ யாரணப்பள்ளி.   247

1   காலமிருந்த
2   காணிக்கையதனை

ஒளைய பள்ளி

தாக்கரசன் மந்திரிபி லாத்து சின் ¹கீழாய்த்
 தற்பரன்சு தனார்பாடு பட்டா ரென்பதும்
 வாக்கியஞ்சு லமோன்மகன் சொன்ன துமல்லால்
 வசனித்து வந்துடனே சூதா கப்பள்ளி.   248

முத்து பள்ளி

சூதாழியன் மக்கள் முந்தக் கண்ணத் தழித்தார்
 தூயனார்மு கத்திற் கராவ்கட்டி வரிந்தார்
 காத லாப்ப ரோசிறை கடத்தி னவருங்
 கட்டியிழுத் தேசிலுவை யோடு வதைத்தார். 249

ஒளைய பள்ளி

²சுமந்து செல்ல ³எவ்வொருபே ருதவக் கண்ட தில்லை
 யேதமில் சீமானல்லோ தானு தவினான்
 என்கு லத்தி லுள்ள வர்கள் ஏக பரனை
 ஈனமறக் கொன்றதென்று எல்லாந் தாலமேல். 250

முத்து பள்ளி

தாலமெல் லாந்தழூக்க வேணு மென்றல்லோ
 தன்சரீர மானதிலே பாடு கள்பட்டார்
 சாலஉடல் மேலயதி பாடு கள்பட்டுத்
 தார ணிக்கு வேண்டி யாதி துஞ்சி னதாலே. 251

1   கீளாய்த்

2   சிமந்து

3   எவ்வொரு

இப்பாடல் சிதைந்து காணப்படுகிறது போவும்.

ஒளைய பள்ளி

தேழியதி ஞான நன்மை கூட வேபதில்
 தீமைநிறை உள்ளமுடை யோர்க ளாகவே
 நாடி யேமெய் யானதுகள் தன்னை மறக்க
 'நாட்டி னாது முங்கள் குலத் தாரழபள்ளி. 252

முத்து பள்ளி

நாட்டினவர் முன்னெழுதி வைத்த படியே
²நம்மை யாள வந்தபரன் றன்ம னப்படி
 பாட்டைப்பட் ழறந்துயிர்த்தா ரெண்ணாமல் என்மேற்
 பழியேன்சு மத்துறாய்ந் பாரி னிற்பள்ளி. 253

ஒளைய பள்ளி

பாரழியுங் கால மின்ன ³மந்த ரத்திலே
⁴பன்னிருவ ரோடுகர்த்தன் வாற துகண்டால்
 ஆரழியெதிர்ப் பாயுன் மக்க ஞம்நீயும்
 அப்பறிவா யிப்பறியாய் தப்ப றைகாறி. 254

முத்து பள்ளி

தப்ப றையு டையாளன்று ஓப்ப னெசொல்லிச்
 சண்டையிடக் கண்டா ராண்டே யுன்னா
 னதெல்லாம்
⁵எப்படியா கிலும்நானே பாத கிதானே
 எண்ணீத் திரிந்த பள்ள னுன்னி டமானான். 255

- 1 நாட்டினானது
- 2 நம்மையாழு
- 3 மந்தரத்திலை
- 4 பன்னிருயரோடு
- 5 எப்படியகிலும்

ஒளைய பள்ளி

உன்னுடைய கந்தைகளும் முன்கு ணாங்களும்
 ஓதியவி னாமொழியு மாண்ட வர்கண்டால்
 என்னுடைய வண்டனம் மென்றி னையாள்காண்
 என்று ரைக்க ஆண்டையுமி ணாங்கி

யேவிட்டார். 256

அறவுறுத்தல்

கட்டளைக் கல்பா

¹இனக்க மோநன்மை யீனமெல் லாந்தின்மை
 யிறந்து போற திதுவே கடனுண்மை
 வணக்க மேசெய்து வாணாளை நம்புறீர்
²மதியி லாதநன் மாநில மாக்களே
 பினக்க மேசெய்யும் பேயுமு டல்களும்
 பெருத்த லோகமும் பின்னுத வாதுகாண்
 கணக்கே லாம்முற்று நாளி லொருவ னைக்
 கண்ட னுதொழுக் காரணங் காணுமே.   257

ஞாப்பள்ள முற்றற்று.

1   இனக்மோ
2   மதி யிலாததன்

பாட்டு முதற் குறிப்பு அகராதி

பாட்டு

பக்கம்

அ

அங்கங்கே யவர் தன்	54
அங்கோர் போதினிலையா	53
அடுக்கொ டெண்டிசை	15
அண்ட கோளமு	16
அண்ட பகி ரண்டமுயி	32
அண்டர்வானும் புவி	24
அண்டருலகும் புவி	71
அணியுமல்லை நிலத்திற்	40
அத்த ணையும் நானெடு	48
அத்தி ராவில டர்ந்	63
அந்தத்திகழ் மா	4
அந்த நாளில் மனுமக	55
அந்த மாதி யொன்	18
அந்தரத்திலே சிங்காசன	30
அந்த கரிற் கேயனாதி	88
அம்பிக்கீதத் தலைக்கு	42
அம்புராசியின் மீனம்	51
அம்புவிக்கு முயிர்க்குந்	26
அரியமுறிவைந்து	71
அருண்மேவு சிட்டசபை	67
அழகாய் முடிதிருத்தி	9
அற்புதக் கண்ணி நன்	53
அறந்தெரிந்த முழு	22
அனந்த ஞானவர	74

ஆ

ஆகமத்திலே கண்டறுக்கை	83
ஆண்டதான விரண்டா	26
ஆண்டநா தனண்டி	69
ஆண்டநாதனை ஆரென்	48
ஆண்டவருந்தானரி	84
ஆண்டவனுரைத்த	70
ஆண்டே யாண்டே அதிக	61
ஆண்டை நாதன் வளர	52
ஆண்டை பாதத்திற் பூசிய	51
ஆதிக் கன்புளராகத்	37
ஆதி கத்தன் திரு	1
ஆதி கத்தனானவர்க்கு	68
ஆதி நாதன் மனுவான	18
ஆதி நாத னழைத்த	56
ஆதி மானிடன் செய்	25
ஆதி மானிடன் றானாகி	83
ஆதி மானிடனாகவே	49
ஆதியானுயிர் மீண்டு	62
ஆரடியென் றதிக மேன்டி	86
ஆரண்டு சேர் ரோமானு	35
ஆவிகொண்டிடும்பே	66
ஆறிருவர்க்குப் பாதங்	54
ஆறிருவரும் நால்வரு	55

இ

இட்டமுடனே தூயவர்	84
இடையதனிற் கயிறு	44
இடையினிலே கயிறு	11
இணக்கமோ நன்மையீன	92

இந்நிலம் படைத்தாதி	19
இப்படிக்கொத்த பள்ளனுக்	60
இறந்த காலமும்	2
இறந்திறந் தின்ன	10
இறந்துபோன் சடமென்றே	53

ஈ

ஈடி யீடிப் புதை	38
ஈறில்லாதவன் றானாய்	13

உ

உண்டா முயிர்களுக்கு	15
உண்டுரிமை கொண்டு	87
உண்மை யாடுங்கள்குலத்	87
உம்பரு முலகுந் தானா	38
உலகும்பரு முயிர்களும்	3
உள்ளன்பாக ரோமானு	59
உற்றரோ மானு புரிச்	68
உறைந்த தயிரும் வறு	40
உன்னுடை யகந்தைகளு	92

எ

எங்களாண்டை மனுச	53
எங்களாண்டை யிவரெவ்	31
எங்களாண்டை யிறந்தே	63
எண்டிசைசயும் புவியாவி	27
எண்டிசைசயும் விளங்கும்	17
எண்ணில்லாத குருமுனி	56
எண்ணில்லாதவர் மேற்	57

எத்த னைநாள் மண்ணி	60
எந்நேரமுமொருகோல்	57
எப்போது மிப்போது	32
எவ்வுயிர்க்குந் தான்	73
என் மருந்துபோலவேறு	47
என்று மின்றுந் திரித்துவ	9
என்னை யிகழ்ந்தே யினையாள்	85

ஏ

ஏக நாதன் பிறந்தே	23
ஏகமாகித் திரித்துவமாகி	75
ஏகமாகித் திரித்துவமா கியெப்	16
ஏகமாகித் திரித்துவ மானவன்	25
ஏங்கு மாந்த ரமுங்	20
ஏந்தியே யிருகரத்திலே	89
ஏந்திர வாவியான	21
ஏற்றம் பரந்து நீற்றம்	41

ஒ

ஒட்டினாலு மன்றவரை	88
ஒல்லையில் முனிந்து வல்	80
ஒற்ற னாகி யூதேயுதன்னை	63

ஓ

ஓங்கும் புனவிற் ரேங்கு	39
ஓடிக் குதித்துச் செருசலை	43
ஓடிக்குல முகில் கூடிப்	36

கு

கங்கை நீர் கறையென்ன	72
கஞ்சாமலை மாபல	6
கண்டு கொள்ளு மென்று	85
கத்தனார் சொன்ன கற்பனை	61
கதறிப் புரள வெயிலி	39
கர்த்தன் முன்னாளிலே	82
கல்லிலும் முள்ளிலும்	50
கள்ளன் பானின்ற	23
கன்னி சாகமுன் மண்மே	57
கன்னி பாலன் றனைக்	60
கன்னி மாமரி தான்	21
கனங்கொள் நீரூங்	65
கனஞ் செறிந்திடு	7
கனத்திருண்டிகாருள்	14
காட்டில் வாழுங்க வை	22
காடு நகராகியெல்லோ	87
காணிக்கை பொன்தூப	89
காத்திருக்கக் கழுதையுஞ்	50
காலஞ்செ ல்லாதிந்தக்	71
காலத்திறைவர் பகுதி	43
காவிலேதவஞ் செய்திடு	63
கிருபைத் திரள் முகில்	36
குருக்களானவ ராறிரு	22
கூறியென்ன நீ குழப்பங்	46
கொங்கொடு தரு நோமானு	52
கொம்பிக் குழறிக் குதறி	41
கோதில்லாத குலராச	56
கோபுரஞ் செய்து பாவை	55

சு

சகல வல்லவர் சத்திய	44
சங்கை ரோமைச் சபை	52
சத்திய வேதந்தனை	12
சத்திய வேதமது	33
சத்துரு நீ யென்னசொன்	46
சமைய மெத்தனையென்று	82
சற்சங்கமான ரோமைத்	81
சன்னாசி யின்னாசி	33
சிரமுண்டிதாங்கள் பண்ணி	45
சுமந்து செல்ல எவ்வொருபே	90
சௌங்கோல் வேண்டாமென்று	88
செந்நெலை மிதித்துத்	83
செய்ய நோய்பிணி	21
சொல்லச் சொல்லத் தன்மை	86

ஞ

தந்தையுங் கத்தன்	27
தப்பறையுடையாளன்று	91
தம்பியானவன் பூசிக்க	26
தலையெழு பாவ முயிர்	37
தவிகுலம் வாழுவந்த	67
தழைவுபெற்ற யாழ்ப்பாண	34
தன்மக் குணமுந் தவ	37
தனத்தில் வாஞ்சையுந்	80
தாக்கரசன் மந்திரி	90
தாலமெல்லாந் தழைக்க	90
தானாகியனாதியு	4

தானெழுதிய தேவபுராண	31
திசைக்கோவென	7
திடுதிடு திடெனச் செரு	37
திருத்து வானுஞ் செக	64
துங்கராச தவி	21
துஞ்சியே தினம் மூன்றினு	30
துண்ட வீதையு மாயிராங்	26
தூய்ய யோடுக்கு மிக்க	59
தூங்கியே முகில் தேங்கி	78
தூங்கு வான்முகில்	30
தூதராறிரு பேர்களைக்	30
தேழியதி ஞான நன்மை	91
தேவ பூசைத் திருநாடனு	54
தேவன் மானிடனாகி	33
தேவன் மானிடனானது	29
தோற்று மாழுனி	19

ங

நண்ணு ரோமைச் சபையி	54
நம்பி னாலிரண்டு தினத்	89
நற்கருணையிலொங்கோன்	24
நற்சியே பிரசங்கியே	57
நற்றவஞ் செய்து	22
நன்மைச் சொருபன்	76
நன்மையெனும் நற்குலமே	72
நாட்டினவர் முன்னெழுதி	91
நித்திய கண்ணிதன்னுத	29
நீட்டுவானும் நிலமொடைம்	28
நீதமற என்னைவிட்டு	45
நீதியோங்குமெழுபர	56

ப

பங்கமாகவே யூதர்கள்	52
பட்டை கட்டி ரோமாபுரி	50
பழயைப் படர்ந்து உதறிப்	39
பண்டு கானிடைப் பள்ளை	24
பண்ணைக்காரனுந் தான்	66
பண்ணை மாட்டையுமுன்	61
பதமிரண்டு நடமுயன்று	11
பதிக்கு மருத நிலத்திற்	41
பரந்த மண்ணும் பரலோக	73
பருதித் தெளிவறு பழுதுற்	36
பள்ளன்றான் சொன்ன	59
பள்ளை நிரையும் வெள்ளை	40
பன்னிரண்டு குமாரனைப்	50
பாசவலை யானபுவி	34
பாபம் பாவம் புவி வாழ்வு	62
பாய்ந்தெழு நீரோடிரை	70
பாரக்கயிறும் வலையுந்	42
பாரழியுங் கால மின்ன	91
பாராண்மை நீசொல்லாதே	85
பிள்ளையனவே யிறைவன்	86
பிற்படவந்த பேர்களுண்	54
பிறந்தே புவியிலிறந்தே	44
புல்லின் மீதும் புரட்டெரு	63
புசிக்கும் வேளை	17
புட்டியே யுழுமேருங்	57
பெற்ற பாலனைக் காணிக்கை	51
பேரான பாராளும்	34
பொய் திரண்டவன் பாரோ	69
பொறுப்பதுங் கடன்தான்	64
பொன்னா பரண் கொலுவும்	1

பொன்னுலகும் மண்ணுல	12
போதநாதன் மனுவாக	55

ID

மாங்கை பேரின் மகா	23
மண்டிய கூந்தலிற் பண்டொரு	77
மண்ணிலே செய்த காரணங்	31
மண்ணிலே வைத்து நீதி	28
மன்னவர்கள் மன்ன	13
மனுசருந் தழைக்கவெண்	67
மனுவாயெடுத்த வுடல்	27
மாகத்தன் வாச	20
மாகமண்ணும் விளங்க	10
மாடத்தாள் மாமண	51
மாதவரும் ஞானிகளும்	74
மாதவனு மாங்கே யுள்ள	51
மாந்தர் சென்ம மகில்மே	52
மாந்தருக்குள் மகராசனாகிய	29, 50
மாறில்லாத மகராச	27
மாறில்லாதே தினம்	23
மானிட சென்மந் தானே	26
மிக்கமேன்மைச் சுவானி	59
முந்து மோட்சத்துக்கு	20
முன்னுயர் பண்டிதருக்கு	81
முன்னை நாளாதி கத்தனு	49
முன்னை நாளாதி மானிடன்	58
முன்னை நாளிலி ராயப்பர்	60
முன்னை நாளிலெண்ணான்	76
முன்னை நாளிலே யிறை	83
முன்னை நாளிற் செருசலை	56

முவுலகும் படைத்த	17
மெய்ப்பாங் கரத்தி	79
மெய்யாகிய மாணிடனு	78

வ

வஞ்சகி மூத்த பள்ளி	62
வஞ்சகி யானாகிலு மோர்	47
வஞ்சினமும் பொய்யும்	35
வன்பிலே சிறு வாழ்வினைத்	58
வாணா ளாடுத்த மனுவேயு	69
வாரிக்கரையில் வளர்	31
வாலைத் திருப்பித் தலை	43
வான வானவர் வாக்குப்	27
வானும் புவனம் படைத்தோன்	81
வானும் புவியும் வரையுந்	74
விண்ணி விண்ணையும்	2
விண்ணிலே நவகோடி	25
விண்ணுலாவிய	19
வீணாதாகச் செலவழித்தே	51
வெப்ப மேவென்னும் வோங்கை	55
வெல்லை மாமலை தன்னிலே	60
வேதலட்சண தாரி	2

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

1. கருத்துரைக் கோவை
1959
2. ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை எழுதும் முறை
1963
3. சுமேரியன் ஒரு திராவிடமொழி
(ஆங்கிலத்தில்) 1965
4. ஈழத்துக் கவிதைக் களஞ்சியம்
1967
5. ஆதி சுமேரிய - திராவிடம் : சுமேரிய திராவிட
மொழிகளின் பொதுமூலம் 2017
(Proto Sumero Dravidian : The Common
Origin of Sumerian & Dravidian)
6. ஈழத்துப் பேச்சுத்தமிழ் அகராதி
(அச்சில்)

அரசு வெளியீடுகள்

தோணி	விலை ரூ 2.00
வாழையடி வாழை	2.00
பகவத்கீத வெண்பா	3.50
இளமைப் பருவத்திலே !	1.25
மரபு	2.00
எழுத்து இலக்கிய வளர்ச்சி	3.50
அண்ணல் கவிதைகள்	2.25
பரியாரி பரமர்	1.90
இலக்கிய உலகம்	1.40
காப்பியச் சொற்பொழிவுகள்	3.50
புதுயுகம் பிறக்கிறது	2.75
மஹாகவியின் குறும்பா	1.85
ரசிகர் குழு போட்டிக் கதைகள்	1.30
வீ	4.40
நபிமொழி நாற்பது	1.50
முஸ்லிம் தமிழ்ப் பாரம்பரியம்	4.75
இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள்	6.00

ஞானப்பள்ளு என்னும் இந்நால் யாழ்ப்பாணத்துக் கத்தோலிக்க கிறித்தவப் புலவர் ஒருவராற் 17ஆம் நாற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதாகும். இந்நால் 1904இல் முதன் முதலாகப் பதிப்பிக்கப்பட்ட போதும், 1960களில் ஞானப்பள்ளு நாற்பிரதி கிடைக்காத நிலையில். வழக்கொழிந்த இந்நாற் பிரதியைத் தேழிப்பெற்று அதனைத் திருத்திய பதிப்பாகப் பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்கள் 1968இல் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்கள். மொழியில் துறையிலும். செவ்வியல் இலக்கியங்களிலும் மிக்கபுலமையும் ஆய்வு அனுபவமும் பெற்றிருந்த பேராசிரியரின் அரியமுயற்சியினால் இந்நால் வெளிவந்தது. ஞானப்பள்ளின் மூலப்பதிப்பில் இடம் பெற்றுள்ளவாறே அப்பதிப்பு இடம் பெற்றதோடு, நாலில் இடைச் செருகல்கள் எதுவும் நுழையாதிருப்பதும் இதன் சிறப்பாகும்.

பேராசிரியரின் பதிப்பாக 1968இல் வெளிவந்த ஞானப்பள்ளு நால், தற்போது கிடைப்பது அரிதாக உள்ள நிலையில் பலரது வேண்டுதலுக்கு அமைவாக, நால் முழுவதும் தட்டச்ச செய்யப்பட்டு. மறுபதிப்பாக மூலநாலின் தன்மையுடன் இப்போது வெளிவருகிறது.

பள்ள இலக்கியத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி, பாட்டியல் நால்கள் கூறும் பள்ள இலக்கிய இலக்கணம், ஞானப்பள்ளின் அமைப்புமுறை, பள்ள இலக்கிய வளர்ச்சி முதலான பல்வேறு விடயங்களை ஆராய்ந்து பேராசிரியர் எழுதியுள்ள ஆய்வுரை குறிப்பாகப் பல்கலைக்கழக மாணவருக்கும் தமிழ் ஆய்வாளருக்கும் பெருந்துணையாக அமையத்தக்கவை.

பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் அவர்களின் ஆக்கங்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடும் வகையில் இரண்டாவது நாலாக இது வெளிவருகின்றது.

ISBN 978-955-0210-16-9

9 789550 210169